

BELGISCHE KAMER VAN
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS

CHAMBRE DES REPRÉSENTANTS
DE BELGIQUE

INTEGRAAL VERSLAG
MET
VERTAALD BEKNOPT VERSLAG
VAN DE TOESPRAKEN

COMPTE RENDU INTÉGRAL
AVEC
COMPTE RENDU ANALYTIQUE TRADUIT
DES INTERVENTIONS

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

dinsdag

mardi

02-07-2002

02-07-2002

10:15 uur

10:15 heures

AGALEV-ECOLO	<i>Anders gaan leven / Ecologistes Confédérés pour l'organisation de luttes originales</i>
CD&V	<i>Christen-Democratisch en Vlaams</i>
FN	<i>Front National</i>
MR	<i>Mouvement réformateur</i>
PS	<i>Parti socialiste</i>
cdH	<i>centre démocrate Humaniste</i>
SP.A	<i>Socialistische Partij Anders</i>
VLAAMS BLOK	<i>Vlaams Blok</i>
VLD	<i>Vlaamse Liberalen en Democraten</i>
VU&ID	<i>Volksunie&ID21</i>

<i>Afkortingen bij de nummering van de publicaties:</i>		<i>Abréviations dans la numérotation des publications:</i>	
DOC 50 0000/000	<i>Parlementair document van de 50e zittingsperiode + basisnummer en volgnummer</i>	DOC 50 0000/000	<i>Document parlementaire de la 50e législature, suivi du n° de base et du n° consécutif</i>
QRVA	<i>Schriftelijke Vragen en Antwoorden</i>	QRVA	<i>Questions et Réponses écrites</i>
CRIV	<i>Integraal Verslag, met links het definitieve integraal verslag en rechts het vertaald beknopt verslag van de toespraken (op wit papier, bevat ook de bijlagen)</i>	CRIV	<i>Compte Rendu Intégral, avec, à gauche, le compte rendu intégral définitif et, à droite, le compte rendu analytique traduit des interventions (sur papier blanc, avec les annexes)</i>
CRIV	<i>Voorlopige versie van het Integraal Verslag (op groen papier)</i>	CRIV	<i>Version Provisoire du Compte Rendu Intégral (sur papier vert)</i>
CRABV	<i>Beknopt Verslag (op blauw papier)</i>	CRABV	<i>Compte Rendu Analytique (sur papier bleu)</i>
PLEN	<i>Plenum (witte kaft)</i>	PLEN	<i>Séance plénière (couverture blanche)</i>
COM	<i>Commissievergadering (beige kaft)</i>	COM	<i>Réunion de commission (couverture beige)</i>

<i>Officiële publicaties, uitgegeven door de Kamer van volksvertegenwoordigers</i>	<i>Publications officielles éditées par la Chambre des représentants</i>
<i>Bestellingen:</i>	<i>Commandes:</i>
<i>Natieplein 2</i>	<i>Place de la Nation 2</i>
<i>1008 Brussel</i>	<i>1008 Bruxelles</i>
<i>Tel.: 02/ 549 81 60</i>	<i>Tél.: 02/ 549 81 60</i>
<i>Fax: 02/549 82 74</i>	<i>Fax: 02/549 82 74</i>
<i>www.deKamer.be</i>	<i>www.laChambre.be</i>
<i>e-mail: publicaties@deKamer.be</i>	<i>e-mail: publications@laChambre.be</i>

INHOUD

Vraag van mevrouw Pierrette Cahay-André aan de minister van Justitie over "de mogelijkheid tijdens cipiersstakingen in een minimale personeelsbezetting te voorzien" (nr. 7674)	1
<i>Sprekers: Pierrette Cahay-André, Marc Verwilghen</i> , minister van Justitie	
Vraag van de heer Pierre Chevalier aan de minister van Justitie over "de auteursrechtenvergoeding aan kabelmaatschappijen" (nr. 7568)	3
<i>Sprekers: Pierre Chevalier, Marc Verwilghen</i> , minister van Justitie	
Vraag van de heer François Dufour aan de minister van Justitie over "de beslissingen van de Kansspelcommissie" (nr. 7566)	5
<i>Sprekers: François Dufour, Marc Verwilghen</i> , minister van Justitie	
Vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Justitie over "de opleiding van fiscale ambtenaren door rechters" (nr. 7619)	9
<i>Sprekers: Yves Leterme</i> , voorzitter van de CD&V-fractie, <i>Marc Verwilghen</i> , minister van Justitie	
Interpellatie van de heer Yves Leterme tot de minister van Justitie over "de uitvoering van het kaderbesluit d.d. 15 maart 2001 van de Raad van de Europese Unie inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure" (nr. 1337)	11
<i>Sprekers: Yves Leterme</i> , voorzitter van de CD&V-fractie, <i>Marc Verwilghen</i> , minister van Justitie	
Samengevoegde vragen van	18
- mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Justitie over "de drugsproblematiek" (nr. 7629)	18
- de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "heroïneverstrekking op gecontroleerde wijze" (nr. 7681)	18
<i>Sprekers: Karine Lalieux, Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen</i> , minister van Justitie	
Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "nieuwe problemen in het onderzoek naar de Bende van Nijvel" (nr. 7645)	24
<i>Sprekers: Tony Van Parys, Marc Verwilghen</i> , minister van Justitie	
Vraag van de heer Ferdy Willems aan de minister van Justitie over "de mogelijke aanslagen op Kleine Brogel" (nr. 7648)	28
<i>Sprekers: Ferdy Willems, Marc Verwilghen</i> , minister van Justitie	

SOMMAIRE

Question de Mme Pierrette Cahay-André au ministre de la Justice sur "la possibilité de prévoir un service minimum lors de grèves de surveillants pénitentiaires" (n° 7674)	1
<i>Orateurs: Pierrette Cahay-André, Marc Verwilghen</i> , ministre de la Justice	
Question de M. Pierre Chevalier au ministre de la Justice sur "le versement de droits d'auteur aux câblodistributeurs" (n° 7568)	3
<i>Orateurs: Pierre Chevalier, Marc Verwilghen</i> , ministre de la Justice	
Question de M. François Dufour au ministre de la Justice sur "les décisions de la commission des Jeux de hasard" (n° 7566)	4
<i>Orateurs: François Dufour, Marc Verwilghen</i> , ministre de la Justice	
Question de M. Yves Leterme au ministre de la Justice sur "la formation de fonctionnaires du fisc par des juges" (n° 7619)	9
<i>Orateurs: Yves Leterme</i> , président du groupe CD&V, <i>Marc Verwilghen</i> , ministre de la Justice	
Interpellation de M. Yves Leterme au ministre de la Justice sur "l'exécution de la décision-cadre du Conseil de l'Union européenne du 15 mars 2001 relative au statut des victimes dans le cadre de procédures pénales" (n° 1337)	12
<i>Orateurs: Yves Leterme</i> , président du groupe CD&V, <i>Marc Verwilghen</i> , ministre de la Justice	
Questions jointes de	18
- Mme Karine Lalieux au ministre de la Justice sur "la problématique de la drogue" (n° 7629)	18
- M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "la distribution contrôlée d'héroïne" (n° 7681)	18
<i>Orateurs: Karine Lalieux, Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen</i> , ministre de la Justice	
Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "de nouveaux problèmes dans l'enquête relative aux Tueurs du Brabant" (n° 7645)	24
<i>Orateurs: Tony Van Parys, Marc Verwilghen</i> , ministre de la Justice	
Question de M. Ferdy Willems au ministre de la Justice sur "les risques d'attentats terroristes contre Kleine Brogel" (n° 7648)	29
<i>Orateurs: Ferdy Willems, Marc Verwilghen</i> , ministre de la Justice	

Vraag van de heer Luc Goutry aan de minister van Justitie over "het afgesloten akkoord met de gevangenisbewakers" (nr. 7660)	31	Question de M. Luc Goutry au ministre de la Justice sur "l'accord conclu avec les gardiens de prison" (n° 7660)	31
<i>Sprekers:</i> Luc Goutry, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Luc Goutry, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
Vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de registratie van de werklast van de rechter van het openbaar ministerie" (nr. 7679)	33	Question de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'enregistrement de la charge de travail du juge et du ministère public" (n° 7679)	33
<i>Sprekers:</i> Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Jo Vandeurzen, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
Samengevoegde vragen van	34	Questions jointes de	34
- mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Justitie over "de therapie voor daders van intrafamiliaal geweld" (nr. 7666)	34	- Mme Magda De Meyer au ministre de la Justice sur "les thérapies pour les auteurs de violence intrafamiliale" (n° 7666)	34
- mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Justitie over "de behandeling van intrafamiliaal geweld door Justitie en politie" (nr. 7691)	34	- Mme Magda De Meyer au ministre de la Justice sur "le traitement de la violence intrafamiliale par la Justice et la police" (n° 7691)	34
- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het opsporings- en vervolgingsbeleid van intra-familiaal geweld" (nr. 7706)	34	- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "la politique de recherche et de poursuite en matière de violence intrafamiliale" (n° 7706)	35
<i>Sprekers:</i> Magda De Meyer, Marc Verwilghen , minister van Justitie, Geert Bourgeois		<i>Orateurs:</i> Magda De Meyer, Marc Verwilghen , ministre de la Justice, Geert Bourgeois	
Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de aanpassing van de genocidewet" (nr. 7668)	40	Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "la modification de la loi sur le génocide" (n° 7668)	40
<i>Sprekers:</i> Geert Bourgeois, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Geert Bourgeois, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
Vraag van de heer Josy Arens aan de minister van Justitie over "de toestand bij het parket van Aarlen" (nr. 7669)	41	Question de M. Josy Arens au ministre de la Justice sur "la situation au parquet d'Arlon" (n° 7669)	41
<i>Sprekers:</i> Josy Arens, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Josy Arens, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
Vraag van mevrouw Dalila Douifi aan de minister van Justitie over "de behandeling van bouwovertradingen – seponering door het parket" (nr. 7675)	43	Question de Mme Dalila Douifi au ministre de la Justice sur "le traitement des infractions aux règles d'urbanisme – classement sans suite par le parquet" (n° 7675)	43
<i>Sprekers:</i> Dalila Douifi, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Dalila Douifi, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
Vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Justitie over "het gevangen nemen van sociale werkers bij de uitoefening van hun beroep: humanitaire bijstand aan illegalen" (nr. 7692)	45	Question de Mme Magda De Meyer au ministre de la Justice sur "l'arrestation de travailleurs sociaux qui dans le cadre de l'exercice de leur profession apportent une assistance humanitaire aux illégaux" (n° 7692)	46
<i>Sprekers:</i> Magda De Meyer, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Magda De Meyer, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de uitgewezen minderjarige delinquenten van Roemeense nationaliteit" (nr. 7699)	47	Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "l'expulsion de délinquants mineurs de nationalité roumaine" (n° 7699)	47
<i>Sprekers:</i> Geert Bourgeois, Marc Verwilghen , minister van Justitie		<i>Orateurs:</i> Geert Bourgeois, Marc Verwilghen , ministre de la Justice	
Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de	48	Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la	48

minister van Justitie over "de uitbetaling van de vakantiegeld-premie aan de ambtenaren van Justitie" (nr. 7700)

Sprekers: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, minister van Justitie

Justice sur "le paiement aux fonctionnaires de la Justice du supplément de pécule de vacances sous la forme d'une prime" (n° 7700)

Orateurs: **Geert Bourgeois, Marc Verwilghen**, ministre de la Justice

COMMISSIE VOOR DE JUSTITIE

COMMISSION DE LA JUSTICE

van

du

DINSdag 2 JULI 2002

MARDI 2 JUILLET 2002

10:15 uur

10:15 heures

De vergadering wordt geopend om 10.15 uur door de heer Fred Erdman, voorzitter.
La séance est ouverte à 10.15 heures par M. Fred Erdman, président.

01 Question de Mme Pierrette Cahay-André au ministre de la Justice sur "la possibilité de prévoir un service minimum lors de grèves de surveillants pénitentiaires" (n° 7674)

01 Vraag van mevrouw Pierrette Cahay-André aan de minister van Justitie over "de mogelijkheid tijdens cipersstakingen in een minimale personeelsbezetting te voorzien" (nr. 7674)

01.01 Pierrette Cahay-André (MR): Monsieur le président, monsieur le ministre, tout d'abord, je remercie les collègues si complaisants qui ont accepté de me laisser la primeur pour cette question.

Monsieur le ministre, la grève nationale qui a frappé nos prisons dans le courant du mois de mai a mis en évidence d'importantes lacunes au niveau organisationnel.

La zone de Basse-Meuse, dont je vous ai déjà parlé, a plus particulièrement été touchée par cette grève. En effet, les gardiens y ont anticipé la grève. Par conséquent – et ce fut également le cas dans d'autres zones –, les effectifs policiers engagés ont été tellement importants qu'il n'était plus possible d'y assurer le service à la population, alors qu'il s'agit d'une obligation légale.

A titre d'exemple, dans la zone de Basse-Meuse, les commissariats locaux ont dû être fermés. Seul le service d'intervention assurait une prestation à la population mais elle était le plus souvent différée. Afin de garantir cette prestation, l'engagement du personnel s'y est fait illégalement puisque les normes strictes de l'arrêté royal PJPOL – l'arrêté Mammouth – n'ont pas pu être respectées.

C'est pourquoi je me permets de vous demander dans quelle mesure ces situations exceptionnelles ne pourraient pas être résolues de manière tout aussi exceptionnelle. Ne pourrait-on exiger des surveillants pénitentiaires qu'ils assurent un service minimum au sein de leurs établissements, fût-ce par le truchement d'une réquisition, à l'instar des policiers par exemple.

Si une telle mesure se fondait sur l'arrêté-loi du 22 janvier 1945, modifié par la loi du 30 juillet 1971, serait-elle valable? Si ce n'est pas le cas, une solution similaire pourrait-elle être envisagée? De même, peut-on projeter que le gouverneur reçoive systématiquement délégation de requérir du ministre de l'Intérieur?

01.01 Pierrette Cahay-André (MR): Kan er van de gevangenenbewaarders, op grond van de besluitwet van 22 januari 1945, zoals gewijzigd bij de wet van 30 juli 1971, niet geëist worden dat ze bij stakingen toch instaan voor een minimale dienst, al moet men daarvoor mensen vorderen? Kan de provinciegouverneur geen vorderingsvolmacht krijgen van de minister van Binnenlandse Zaken?

Tijdens de nationale staking in mei, in Lantín, moest de politie werken in onzekere en zelfs chaotische omstandigheden. De gevangenis was een kruitvat. De situatie kon op elk moment ontaarden in geweld, en als de staking was blijven duren, was er gegarandeerd een opstand uitgebroken.

Au sein de l'établissement pénitentiaire de Lantin, le concours du seul chef surveillant disponible a été indispensable. Toutefois, l'effectif engagé et les difficultés auraient été bien moindres si les huit chefs surveillants habituellement engagés dans les différentes maisons avaient été de faction. De même, les problèmes qui ont surgi auraient pu être évités ou tout le moins résolus plus rapidement et plus efficacement.

Monsieur le ministre, permettez-moi d'insister sur le caractère désastreux de la situation, tant pour le moral des fonctionnaires de police que pour l'image de notre police aux yeux de la population. Lors de cette grève, nous avons flirté en permanence avec l'incident majeur et dramatique.

D'après les officiers qui ont supervisé le remplacement des surveillants, la situation était extrêmement délicate.

Les agents ne se connaissaient pas entre eux. Les conditions de travail étaient extrêmement instables pour ne pas dire chaotiques. L'atmosphère générale flirtait en permanence avec l'incident grave. Si la grève avait perduré sans que les visites ne soient rétablies, une mutinerie générale aurait été inévitable. Dans la prison, on était en présence d'une véritable tour de Babel policière.

D'avance, je vous remercie pour les réponses que vous apporterez à ces questions.

01.02 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, madame Cahay, je suis conscient, et même bien conscient, du problème qui existe depuis des années déjà.

Je vous signale que le personnel de surveillance des établissements pénitentiaires est soumis au statut des agents de l'Etat qui permet l'interruption du travail concertée, c'est-à-dire la grève. Pour les syndicalistes, un service minimum en cas de grève, dans un ou plusieurs établissements pénitentiaires, est inacceptable. Nous avons encore essayé d'en débattre lors des pourparlers qui ont été menés. Cela est perçu comme une limitation du droit de grève et chaque tentative de ce genre déclencherait un conflit social grave avec des conséquences imprévisibles et incontrôlables à long terme.

Dans ce contexte, un service minimum n'est possible que sur une base volontaire, même pour l'encadrement de policiers par du personnel de surveillance. Actuellement, la seule chose que nous puissions faire, c'est de prévoir un statut pour les corps de sécurité, lequel pourrait offrir un minimum de garanties. Mais à cet égard, il sera extrêmement difficile d'en débattre avec les syndicats.

01.03 Pierrette Cahay-André (MR): Monsieur le ministre, je comprends la difficulté. D'ailleurs, en posant la question, j'en étais bien consciente. Je n'ignore pas que le droit de grève existe et qu'il est respectable. En ce qui concerne les corps de sécurité, il serait indispensable que vous et nous puissions trouver une solution avec les syndicats. Imaginez les conséquences qu'une supposée mutinerie aurait engendrées, car nous n'en étions pas loin! De plus, si la police ne parvenait pas à y faire face, la débandade aurait été totale au sein de l'ensemble des corps de sécurité. Je sais que le sujet visé est très

01.02 Minister Marc Verwilghen: Een minimale dienst zou door de vakbonden worden beschouwd als een beperking van het stakingsrecht waarin het statuut van het overheidspersoneel voorziet. Dat is alleen mogelijk op vrijwillige basis.

Het zal moeilijk zijn, maar we moeten minimale garanties inbouwen bij de onderhandelingen over het statuut van het veiligheidskorps.

01.03 Pierrette Cahay-André (MR): Het stakingsrecht moet worden gerespecteerd, maar met wat goede wil van de vakbonden kunnen we een oplossing vinden voor toestanden die dramatische gevolgen kunnen hebben.

délicat. Mais avec de la bonne volonté et de la compréhension, peut-être pourrions-nous arriver à une solution!

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

02 Vraag van de heer Pierre Chevalier aan de minister van Justitie over "de auteursrechtenvergoeding aan kabelmaatschappijen" (nr. 7568)

02 Question de M. Pierre Chevalier au ministre de la Justice sur "le versement de droits d'auteur aux câblodistributeurs" (n° 7568)

02.01 **Pierre Chevalier** (VLD): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, in een veel te ver verleden was ik voorzitter van de commissie Mediabeleid van het Vlaams Parlement. Ik ben ook auteur van diverse decreten over kabeldistributie en zo meer. De situatie op dat vlak is intussen wel erg complex geworden.

Mijnheer de minister, vandaag stel ik mijn vraag aan u, en vanmiddag aan uw collega Piqué die bevoegd is voor economie. U weet dat de problematiek van de kabelmaatschappijen de problematiek is van de gemeenschappen. Ik herinner u er nogmaals aan dat de wettelijke regeling terug te vinden is in artikel 112 van het decreet over radio en televisie, dat gecoördineerd werd op 25 januari 1995. Een aspect valt echter onder uw bevoegdheid, dat van de auteursrechtvergoedingen. De kabelmaatschappijen hebben in Vlaanderen en in Brussel – waarvan het kabelnet dan weer wel een federale bevoegdheid is; wij hebben het niet eenvoudig gemaakt – afzonderlijk onderhandeld met de omroepen. Het resultaat is dat daar zeer verschillende auteursrechtvergoedingen en carriage fees overeengekomen zijn. Dat heeft ook tot gevolg dat er nogal voluntaristische afspraken gemaakt zijn met discriminatie en een totaal gebrek aan transparantie als gevolg. (...)

De wet schrijft voor dat de kabelmaatschappijen over de schriftelijke toestemming van de omroeporganisaties moeten beschikken alvorens over te gaan tot het doorgeven van een of meer programma's. Vlaams minister Van Mechelen heeft in het Vlaams Parlement – de Vlaamse Raad – reeds herhaaldelijk gezegd dat hij voorstander is van een transparante regeling maar dat hij daarvoor de hulp nodig heeft van zijn federale collega's, en dus ook van u, wat de auteursrechtvergoedingen betreft.

Ten eerste, kunnen de kabelmaatschappijen zich beroepen op de wet van 1994 om naar willekeur verschillende auteursrechten toe te passen op de diverse omroeporganisaties? Zo ja, hoe worden die berekend?

Ten tweede, hebt u daarover al overleg gepleegd met de gemeenschapsminister?

Ten derde, hoe past die problematiek in de projecten voor een digitaal televisieplatform?

Ten vierde, vanaf wanneer behoren de auteursrechten tot de bevoegdheid van de minister van Economie?

02.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega's,

02.01 **Pierre Chevalier** (VLD): En Flandre et à Bruxelles, les sociétés de télédistribution par câble ont négocié séparément avec les chaînes. Cela a provoqué des différences dans la rémunération des droits d'auteur et les droits de passage. Des accords plutôt volontaristes ont été conclus, mais cela a mené à une discrimination et à un manque de transparence.

Les sociétés de câble peuvent-elles invoquer les dispositions de la loi du 30 juin 1994 pour justifier l'application arbitraire de droits d'auteur différents aux diverses chaînes de télévision? Comment ces droits sont-ils calculés? Y a-t-il déjà eu une concertation avec les ministres des Communautés? Comment ceci s'insère-t-il dans le cadre des projets pour une "plateforme de télévision numérique"? A partir de quand le ministre de l'Économie est-il compétent en matière de droits d'auteur?

02.02 **Marc Verwilghen**, ministre:

de vragen een en twee zal ik tezelfdertijd beantwoorden.

Ik verwijs naar artikel 51 van de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten. Door deze wet beschikken enkel de auteurs en de houders van de naburige rechten over het recht de doorgiften via de kabel van hun werken en prestaties toe te staan. Overeenkomstig artikel 53, paragraaf 1 van dezelfde wet kan dit exclusief recht uitsluitend door vennootschappen voor het beheer van rechten worden uitgeoefend. Dit verplicht collectief beheer is niet van toepassing op de rechten die een omroeporganisatie in het kader van haar eigen uitzendingen uitoefent. De wet voorziet er tenslotte in dat de partijen, bij het ontbreken van een overeenkomst betreffende de toestemming voor afgifte via de kabel, een beroep kunnen doen op drie bemiddelaars. Blijkens wat voorafgaat alsook blijkens het burgerlijk karakter van de auteursrechten en de naburige rechten komen de voorwaarden om een exploitatievergunning te verkrijgen – met name de tarieven die van toepassing zijn – voort uit de autonome wil van de partijen. Het is in principe niet aan de minister bevoegd voor het auteursrecht zich te mengen in deze onderhandelingen. Indien een of meer deelnemende partijen van deze onderhandeling van mening zijn dat de een of andere partij die over een machtspositie beschikt op de betrokken markt op de een of andere manier discriminerende of onbillijke praktijken hanteert, dan kunnen deze eersten klacht indienen wegens inbreuk op artikelen 2, paragraaf 1 over het verboden kartel en/of 3 over het misbruik van de machtspositie van de wet van 5 augustus 1991 tot bescherming van de economische mededinging. Zij kunnen deze klacht indienen bij het Korps Verslaggevers ingesteld bij de Raad van Mededinging in toepassing van artikel 23, paragraaf 1c van de voornoemde wet van 5 augustus 1991.

De derde vraag over het probleem van de projecten Digitaal Televisieplatform valt onder de bevoegdheid van de gemeenschappen die bevoegd zijn voor audiovisuele materie. Ze zijn in kennis van de positie. Ik heb hun de problemen daarover ook meegedeeld zonder dat zulks aanleiding gaf tot noemenswaardige vooruitgang.

Uw vierde vraag over het koninklijk besluit van 23 mei 2001 dat door de federale overheidsdienst Justitie in het leven werd geroepen, stelt in artikel 2, paragraaf 2 dat de materie van het auteursrecht inderdaad moet worden herzien door de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie. Artikel 6 van hetzelfde besluit stelt dat de minister van Justitie en de minister van Economie – voor de twee materies afzonderlijk – belast zijn met de uitvoering van het besluit in kwestie. Teneinde continuïteit in de dossiers en een vlotte overgang te waarborgen zullen er in de nabije toekomst tussen twee ministers op federaal vlak concrete afspraken worden gemaakt omtrent de timing voor de overgang. Daarmee is het andere probleem met betrekking tot de gemeenschappen dat u aankaat nog niet opgelost. Misschien zou ik kwaad moeten zijn op de auteurs van de eertijds tot stand gekomen wet omdat ze er onvoldoende mechanismen hebben ingebouwd.

De **voorzitter**: Ze hebben destijds de vijzen niet goed dichtgedraaid.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

En vertu de l'article 51 de la loi sur les droits d'auteur de 1994, seuls les auteurs et les titulaires de droits voisins peuvent accorder l'autorisation de retransmettre leur œuvre par le câble.

Excepté en ce qui concerne les droits exercés par un organisme de radiodiffusion dans le cadre de ses propres émissions, l'article 57, §1er, de la loi sur les droits d'auteur impose la gestion collective de ces droits.

Lorsque les différentes parties ne parviennent pas à s'entendre sur une autorisation, elles peuvent s'en référer à trois médiateurs. Il n'appartient pas au ministre de s'immiscer dans les négociations.

Les parties aux négociations peuvent saisir le Conseil de la concurrence d'une plainte si elles estiment qu'une ou plusieurs des parties en présence enfreignent l'interdiction de cartel ou l'interdiction d'abuser d'une position de force sur le marché au sens de la loi de 1991 sur la protection de la concurrence économique.

La plate-forme télévisuelle numérique ressortit à la compétence des Communautés.

Aux termes de l'arrêté royal du 23 mai 2001, la matière relative aux droits d'auteur est reprise par les SPF Economie, PME, Classe moyenne et Energie. Les ministres de la Justice et de l'Economie sont, dans le cadre de leurs compétences respectives, chargés de la mise en œuvre de l'arrêté. Des accords seront conclus concernant le calendrier de la mise en œuvre.

03 Question de M. François Dufour au ministre de la Justice sur "les décisions de la commission des Jeux de hasard" (n° 7566)

03 Vraag van de heer François Dufour aan de minister van Justitie over "de beslissingen van de Kansspelcommissie" (nr. 7566)

03.01 **François Dufour** (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, je suis déjà intervenu sur ce sujet dans le cadre des questions orales en commission de la Justice le 26 février 2002; je vous ai ensuite écrit à deux reprises, monsieur le ministre, pour vous sensibiliser sur l'application correcte par la commission des jeux de hasard de la loi du 7 mai 1999.

Aujourd'hui, au vu des réponses que vous m'avez faites, tant en commission que par écrit, je ne suis nullement satisfait ni convaincu de la pertinence des éléments qui ont été portés à ma connaissance. Au contraire, je ressens un véritable malaise au sujet du fonctionnement de la commission des jeux de hasard, qui – je puis l'affirmer et le démontrer – pratique une politique à géométrie variable pour fonder ses décisions. J'ai toujours prétendu que la commission des jeux de hasard se doit non seulement d'appliquer la loi, mais également l'esprit de celle-ci, qui résulte notamment des discussions parlementaires. Vous soutenez que cela semble être le cas, ce que je conteste au vu des décisions d'octroi et de refus de permis d'exploiter des établissements de classe 2 dont vous m'avez permis de prendre connaissance et de celles dont j'ai eu vent depuis lors.

Je comprends fort bien que dès la mise en application de cette législation, la commission des jeux de hasard puisse rencontrer quelques difficultés à en appréhender la substantifique moelle qui a présidé à son élaboration. Par contre, ce que je ne puis accepter, c'est que vous vous refusiez à reconnaître l'élémentaire vérité, c'est-à-dire les dérapages incontestables constatés au niveau de certaines décisions intervenues jusqu'à ce jour.

Vous prétendez qu'une jurisprudence est en train de se créer quant à la mise en œuvre de cette nouvelle réglementation, ce que je comprends et apprécie fort bien. Toutefois, comme j'ai déjà eu l'occasion de vous le dire, j'aimerais que vous me confirmiez que cette jurisprudence s'élaborera en tenant principalement compte, non seulement de la loi, mais aussi de l'esprit qui a présidé à son élaboration et que je connais bien.

Il n'y a rien de plus inacceptable qu'une loi qui, une fois votée, est appliquée en totale contradiction avec l'esprit qui a présidé à son élaboration et que le pouvoir exécutif – dans le cas présent, la commission des jeux de hasard – s'arroge la prérogative d'appliquer comme lui seul l'entend.

Il me semble que la loi du 7 mai 1999 n'était pas une loi de pouvoirs spéciaux, ce qui est nécessaire pour agir de la sorte. Je demande que l'on fasse en sorte que les commissions de la Justice et des Finances de la Chambre puissent entendre au plus tôt le président de la commission des jeux de hasards commenter tant le rapport annuel 2001 que les éléments de la jurisprudence qu'elle se propose de mettre en œuvre.

03.01 **François Dufour** (PS): Ik kan bewijzen dat de Kansspelcommissie met twee maten meet, terwijl ze gewoon de wet moet toepassen, en niet alleen de letter, maar ook de geest ervan moet respecteren.

Bevestigt u dat de jurisprudentie van de commissie, die momenteel gestalte krijgt, in overeenstemming is met de geest van de wet?

Ik vraag dat de commissies voor de Justitie en de Financiën de voorzitter van de Kansspelcommissie horen opdat hij toelichting kan geven bij het verslag 2001 en de jurisprudentie waarvan sprake.

Op 26 februari jongstleden antwoordde u mij dat de nabijheid van discotheken in het desbetreffende geval gokverslaving bij jongeren in de hand dreigde te werken omdat er alcohol geschonken wordt in die danstenten.

De discotheken liggen niet aan de basis van alcoholmisbruik, maar er worden wel verdovende middelen verkocht en gebruikt, zoals uit een studie van een strategisch analist van de federale politie blijkt.

D'autant plus que je dispose de la preuve d'une application à géométrie variable dans les prises de décisions. Car, si je me suis intéressé à cette problématique, c'est à la suite d'un refus que vous avez vous-même justifié lors de votre réponse du 26 février 2002. Vous affirmiez qu'il n'existe pas d'application à géométrie variable dans les conditions strictes imposées par la loi sur les jeux de hasards et que cette commission examine les dossiers avec le maximum de sérieux.

Votre réponse, monsieur le ministre, fut la suivante: "Votre question vise une salle de jeux dans un endroit isolé à proximité de deux discothèques fréquentées par des jeunes. Ces derniers ayant pu consommer de l'alcool, ils n'ont à cet endroit d'autres alternatives que de jouer dans cet établissement de jeux de hasards. La combinaison jeu/alcool place le joueur dans un état de nature à le pousser vers l'assuétude au jeu. Il s'agit d'un cocktail dangereux pour les jeunes, proscrit par les études scientifiques traitant de ce sujet."

En parlant du problème de proximité des discothèques, je vous ai répondu que ces dernières n'engendrent pas un problème d'alcool. Je dispose d'une étude concernant la région de Tournai sur "un méga dancing – la techno – les stupéfiants". Cette étude a été réalisée par Christelle Roch, analyste stratégique de la police fédérale, service de coordination et d'appui de Tournai. Ses conclusions sont les suivantes: "Il est indéniable que la présence de nombreux établissements dansants et l'immense succès qu'ils rencontrent, engendrent des problèmes. Ces problèmes ont avant tout trait à la consommation et à la vente de stupéfiants avec pour preuve l'interpellation de 1.403 consommateurs et dealers." Comme je vous le disais, ce n'est pas l'alcool qui pose problème mais principalement les stupéfiants.

J'en arrive à la notion de proximité. M. Leterme a participé à la discussion de cette loi. Et dans le cadre de la discussion de l'article 36 en commission...

03.02 Marc Verwilghen, ministre: (...)

03.03 François Dufour (PS): Ce sont les deux parce que je vous ai déjà interrogé, je vous ai écrit deux fois; je suis parlementaire, chargé de contrôler l'exécutif, monsieur le ministre.

Je reviens à ce que disait le représentant du ministre de la Justice qui parlait au nom du ministre Van Parys absent. Je reprends ce qui figure dans le rapport: "Le représentant du ministre de la Justice indique qu'il appartiendra à la commune de préciser ce qu'il y a lieu d'entendre par "à proximité". Il ne s'agit du reste pas de parcs d'attraction qui n'exploitent pas des jeux de hasard au sens de la loi. M. Leterme craint néanmoins que dans certaines communes, par exemple à la côte, où il existe déjà un lunapark, il ne soit guère facile de satisfaire aux conditions énoncées à l'article 36. Il paraît souhaitable à M. Leterme de laisser aux communes elles-mêmes le soin de décider. L'amendement de M. Eerdeken, allant dans le sens des propos de M. Leterme et du ministre de la Justice, a été approuvé. A la demande du représentant du ministre de la Justice,

03.02 Marc Verwilghen, ministre:
Stelt u een vraag of houdt u een interpellatie?

03.03 François Dufour (PS):
Beide: ik ben parlamentslid, belast met de controle op de uitvoerende macht!

De vertegenwoordiger van de minister verduidelijkt dat de woorden 'in de nabijheid' niet slaan op de spelgelegenheden. Tijdens de voorbereidende werkzaamheden was de heer Leterme nochtans van oordeel dat de gemeenten terzake best een beslissing zouden nemen.

Vandaag hebben de gemeenten niets meer in de pap te brokken.

cet amendement est complété".

Le ministre de la Justice de l'époque était donc d'accord pour que ce soit la commune qui apprécie plus que souverainement la notion de proximité. Aujourd'hui, au travers de vos réponses, monsieur le ministre, les communes n'ont rien à dire, c'est la commission des jeux de hasard qui appréciera. Cette loi n'est pas une loi de pouvoirs spéciaux, monsieur le ministre, c'est une loi qui a été votée et qui doit être appliquée aujourd'hui dans son esprit. Alors qu'il n'y a rien à Tournai sauf une discothèque, on refuse – c'est dans un *no man's land* – le permis d'exploiter à un établissement de classe 2, alors qu'à la côte on délivre cinq autorisations à La Panne et, plus grave encore, à Bonnelles, c'est approuvé. Pourtant, vous pourrez lire ce qui suit sur le site Internet du Millenium: "Millenium Village concentre sur un même lieu un hôtel, un bowling, une salle de jeux, deux brasseries, deux discothèques, un centre de bronzage, à proximité du campus du Sart-Tilman comptant 12.000 étudiants".

Dans le cas de Bonnelles, la demande est acceptée, parce qu'émanant d'une importante société de jeux de hasard – personnellement, je suis vraiment très mal à l'aise – tandis que la demande formulée dans le *no man's land* frontalier franco-belge émane d'une petite commerçante qui, aujourd'hui, a vu fermer son établissement. Mais étant donné qu'elle avait investi et qu'elle ne peut exploiter, voilà qui risque de compromettre le reste de toutes ses activités. Je ne peux accepter cette politique de deux poids, deux mesures.

Par ailleurs, le Conseil d'Etat a rendu des arrêts, qui ont annulé l'article 10 de l'arrêté royal du 22 décembre 2000 et considéré, à plusieurs reprises, les dispositions de la commission des jeux de hasard comme illégales. Aussi, je me demande ce que vous faites pour que la commission des jeux de hasard ait une attitude correcte vis-à-vis des demandes introduites, car aujourd'hui, je détiens la preuve qu'elle n'est pas équitable.

03.04 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, monsieur Dufour, je commencerai à répondre à votre question en rappelant l'esprit de la loi, qui est important, à savoir la protection du joueur. Ceci a été précisé dans le cadre des discussions relatives aux mesures touchant à la rédaction d'un code de déontologie. La commission a remis un avis sur cette question, dont les éléments sont les suivants.

En préambule, elle indique que les titulaires de licences classes A, B, C et E sont conscients que le privilège de pouvoir exercer une activité en rapport avec l'exploitation des passions humaines impose un respect sans faille de la réglementation en vigueur et le souci d'une éthique professionnelle en accord avec les intérêts légitimes des joueurs.

En ce qui concerne la définition, un établissement de jeux de hasard est un univers de loisir qui a la particularité d'être fortement réglementé et contrôlé par des autorités publiques. Ces établissements doivent contribuer à l'essor économique, social et culturel de leur environnement.

Pour préserver l'identité de l'établissement, la commission précise

Het is de Kansspelcommissie die beslist.

In Doornik, waar er enkel een discotheek is, heeft de Kansspelcommissie een inrichting van klasse E een uitbatingsvergunning geweigerd. De Panne kreeg nochtans al de gewenste vergunningen. Nog erger: in Bonnelles, vlak bij de campus Sart-Tilman, werd een groot aantal vergunningen uitgereikt, omdat de aanvraag werd ingediend door een groot bedrijf dat spelen op de markt brengt. In het Frans-Belgische *no man's land* Doornik echter wordt aan een kleine handelaar een vergunning geweigerd. Men meet hier met twee maten.

Een aantal arresten van de Raad van State heeft trouwens artikel 10 van het koninklijk besluit van 22 december 2000 vernietigd. Ik vraag me af welke maatregelen u zal nemen opdat de Kansspelcommissie een correcte houding zou aannemen.

03.04 Minister Marc Verwilghen: De geest van de wet is gericht op de bescherming van de speler. De commissie heeft naar aanleiding van de discussie rond het opstellen van een deontologische code een advies verstrekt; daarin wordt gezegd dat een activiteit die munt slaat uit menselijke passies gepaard moet gaan met een beroepsethiek ter bescherming van de belangen van de spelers. De kwaliteit van de geleverde prestaties en het nastreven van een zeker evenwicht tussen de instellingen moeten borg staan voor een harmonieuze ontwikkeling. Het advies vraagt voorts dat de houders van een uitbatingsvergunning zich ertoe zouden verbinden de integriteit van de spelers te bewaren en een

que les casinos sont les lieux comprenant diverses activités distinctes. Les salles de jeux automatiques sont des univers exclusivement réservés aux jeux de hasard et ne pourront porter le nom de "casino". Les établissements de classe 3 combinent la vente des boissons qui, quelle qu'en soit la nature, doivent être consommées sur place et l'exploitation de deux jeux de hasard au maximum.

La qualité et la sécurité des prestations fournies dans chacune de ces activités et la recherche d'un certain équilibre entre ces établissements, lié à la spécificité de chaque type d'établissement, sont les garants les plus sûrs du label que les professionnels recherchent et le gage de leur développement harmonieux. Dans cet esprit, les titulaires de classe A s'engagent à ne pas transformer leurs établissements en un univers consacré aux seules machines attribuant des lots en raison du hasard.

En vue de favoriser le dynamisme de la profession, les titulaires s'efforceront de trouver de nouveaux jeux dont l'agrément sera préalablement soumis à la commission des jeux de hasard et s'engagent à préserver l'intégrité des joueurs et à répondre à toute demande d'information. Ils s'abstiendront de toute publicité mensongère et de toute publicité commerciale à l'égard d'une tranche de la population plus sensible et influençable.

Dans le but de protéger les joueurs eux-mêmes, les titulaires s'assureront que l'âge des joueurs n'est pas au-dessous de la limite légale et s'engagent à restreindre la pratique du jeu à toute personne qui leur en ferait la demande et à diffuser le dépliant contenant des informations sur la dépendance au jeu.

Ils s'efforceront aussi de mieux connaître le mécanisme d'addiction afin de pouvoir aider les joueurs compulsifs qui s'isolent et peuvent être poussés à commettre des délits. Ils engageront les joueurs à ne pas dépasser les budgets qu'ils se sont fixés, à interrompre le jeu après une période fixée préalablement quelle qu'en soit l'issue, gain ou perte. Pour identifier à temps les personnes susceptibles de devenir dépendantes au jeu, le personnel des établissements des classes 1, 2 et 3 doit être instruit sur la manière de reconnaître de telles personnes et de les aborder. Les exclusions exprimées figureront dans un registre qui pourra être communiqué à la commission des jeux de hasards.

Pour préserver l'anonymat des joueurs, les titulaires des licences s'engagent à préserver la confidentialité du jeu et l'anonymat de leurs clients sauf à l'égard des autorités de contrôle.

Afin d'assurer la sécurité des clients et du personnel, les titulaires s'engagent à mobiliser les moyens humains et techniques. Cette tâche s'effectuera en étroite collaboration avec les services de police.

Il n'y a pas d'inconvénient à ce que les commissions de la Justice et des Finances entendent le président de la commission des jeux de hasards. Il conviendrait au préalable d'examiner le rapport annuel de la commission des jeux de hasards disponible et qui peut d'ores et déjà faire l'objet de questions.

actieve rol te spelen in het bedwingen van de spelverslaving.

Niets staat in de weg dat de commissies Justitie en Financiën de voorzitter van de Kansspelcommissie zouden horen. Vooraf zouden ze dan wel kennis moeten nemen van het jaarverslag van die commissie; een deel daarvan is gewijd aan de rechtspraak van de Raad van State, waarmee de Kansspelcommissie rekening houdt en die, over het algemeen, de beslissingen die deze neemt bevestigt. Het koninklijk besluit waarvan de Raad van State, in het kader van bepaalde opschortende procedures, de wettelijkheid als twijfelachtig bestempelde, wordt niet onjuist toegepast.

Une partie du rapport est consacrée à la jurisprudence du Conseil d'Etat dont la commission des jeux de hasards tient compte dans ses décisions. La quasi-totalité de celle-ci confirme d'ailleurs purement et simplement les décisions de la commission. Il n'y a pas non plus d'application incorrecte de l'arrêté royal dont la légalité a été jugée comme douteuse par le Conseil d'Etat dans le cadre de certaines procédures en suspension de décisions de la commission des jeux de hasards.

03.05 François Dufour (PS): Monsieur le ministre, je ne vous en veux pas à titre personnel. Je sais que de vous préoccuper de cela est une bricole mais je ne peux pas accepter la réponse que vos collaborateurs vous préparent pour la simple raison qu'elle n'est pas correcte.

La commission des jeux de hasards doit appliquer la loi en tenant compte de l'esprit qui a présidé à son élaboration. Ce n'est pas le cas. Au sujet de la proximité, la commission dit tantôt que c'est trop proche et refuse, et tantôt que c'est proche, mais accepte! Cette politique de deux poids et deux mesures, monsieur le ministre, m'interpelle et je me demande s'il n'y a pas de problème grave dans l'appréhension de la commission des jeux de hasards envers les demandes introduites.

Je ne comprends pas pourquoi le cas que je vous ai soumis a été refusé alors qu'on accorde les mêmes choses à La Panne ou à Liège. Etant donné que je suis parlementaire, j'essaie de participer à l'élaboration des lois le plus efficacement possible. J'ai participé à l'élaboration de cette loi du 7 mai 1999. Je connais donc l'esprit qui a présidé à son élaboration. Je vous le signale et je vous le répète. Vous me répondez par la protection du joueur sur laquelle je suis d'accord. Mais là où je ne suis pas d'accord, c'est sur le fait que la commission dise qu'elle a le pouvoir absolu et discrétionnaire, et qu'elle fasse ce qu'elle veut. Nous n'avons pas voté une loi de pouvoirs spéciaux. Je vous demande de grâce de bien vouloir faire au moins justice dans le dossier que je vous ai soumis et qui est sans équivoque. Rien ne justifie dans l'esprit de la loi qu'il soit refusé, rien si ce n'est de la partialité.

03.06 Marc Verwilghen, ministre: Je ne puis que répéter ce que j'ai déjà dit. Il me semble, dans ce cas, que le président de cette commission des jeux de hasard peut être entendu en commission des Finances et en commission de la Justice. Lisez le rapport, vous y trouverez la jurisprudence de cette commission et les interventions du Conseil d'Etat au sujet des décisions prises. Il y a une procédure à suivre, bien entendu, mais vous avez la possibilité d'exercer vote contrôle comme vous le souhaitez.

03.07 François Dufour (PS): Le rapport 2001 de la commission a-t-il déjà été transmis aux parlementaires?

03.08 Marc Verwilghen, ministre: Il a été transmis au parlement.

03.09 François Dufour (PS): Je vais en demander une copie.

03.05 François Dufour (PS): Ik kan geen genoegen nemen met het antwoord dat uw medewerkers hebben voorbereid. De Kansspelcommissie moet de geest van de wet toepassen, rekening houdend met de rechtspraak van de Raad van State. Men meet hier met twee maten, waardoor ik geneigd ben te denken dat er een ernstig probleem is met betrekking tot de manier waarop de commissie de ingediende aanvragen behandelt. De wet strekt ertoe de spelers te beschermen, maar heeft niet tot doel de commissie een discretionaire bevoegdheid toe te kennen!

Ik vraag u het dossier dat ik u voorleg billijk te beoordelen. Niets rechtvaardigt immers dat het zou worden afgewezen, tenzij er sprake zou zijn van partijdigheid.

03.06 Minister Marc Verwilghen: Ik herhaal dat de voorzitter van de Kansspelcommissie in deze commissie kan worden gehoord. Lees er voorts het verslag op na dat de mogelijkheid biedt de door u gewenste controle uit te oefenen.

03.07 François Dufour (PS): Is het verslag 2001 beschikbaar?

03.08 Minister Marc Verwilghen: Dit verslag werd aan het Parlement overhandigd.

03.09 François Dufour (PS): Ik zal inlichtingen inwinnen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

04 Vraag van de heer Yves Leterme aan de minister van Justitie over "de opleiding van fiscale ambtenaren door rechters" (nr. 7619)

04 Question de M. Yves Leterme au ministre de la Justice sur "la formation de fonctionnaires du fisc par des juges" (n° 7619)

04.01 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ik heb kennis genomen van een rondzendbrief die het directoraat-generaal Gerechtelijke Organisatie namens de minister aan de rechtbanken van eerste aanleg heeft gericht. In die brief wordt in extenso een beschrijving gegeven van een opleidingscyclus die wordt aangeboden aan de fiscale ambtenaren die op grond van een beslissing van de minister van Financiën voor de fiscale rechtbanken zullen pleiten. Over het doorbreken van het pleitmonopolie, waarover de advocatuur en verschillende parlementsleden bedenkingen hebben, hebben we vroeger reeds uitvoerig gedebatteerd. Hoe het ook zij, de regering heeft het pleitmonopolie van de advocatuur doorbroken en beslist dat de fiscale ambtenaren zelf de belangen van Financiën voor de rechtbanken kunnen verdedigen.

In de rondzendbrief, die namens de minister is ondertekend, staat trouwens een fout. In de tweede alinea staat dat "het fiscaal bestuur niet langer een beroep mag doen op advocaten in het kader van geschillen inzake de inkomstenbelastingen". Dat klopt niet, de ambtenaren wordt slechts de mogelijkheid geboden om zelf te pleiten; wettelijk gezien kunnen advocaten nog altijd optreden. Dat zou moeten worden rechtgezet.

In de brief wordt aan de voorzitters van de rechtbanken van eerste aanleg de opdracht gegeven om mee te werken aan opleidings- en vormingsprogramma's voor de fiscale ambtenaren die binnenkort namens de Belgische Staat als procespartij zullen optreden. Die oproep doet vragen rijzen met betrekking tot de onpartijdigheid van rechters die op een bepaald moment uitspraken zullen moeten doen in zaken waarin "hun discipelen", die ze een dag voordien misschien nog hebben ontmoet tijdens een opleiding, voor hen verschijnen. Het staat buiten kijf dat heel veel fiscale zaken aanleiding geven tot zeer lange procedures, die tot en met cassatie kunnen lopen. De al dan niet partijdigheid zal hierbij ongetwijfeld als argument worden ingeroepen.

Ik heb heel wat bezwaren, maar ik wil de minister ook enkele vragen stellen.

Hoeveel fiscale rechtbanken en magistraten zijn er op dit ogenblik? Zijn de kaders opgevuld?

Wat is de draagwijdte van de betrokken rondzendbrief? Hoe doorgedreven zijn de opleiding en de vorming waarvan sprake? Zal alleen oppervlakkig de werking van de rechtbank worden uitgelegd? Ik heb de indruk dat het veel verder gaat, maar het is niet echt duidelijk wat de opdracht van de rechters bij die opleiding en vorming juist is. Moeten ze de ambtenaren ook uitleg geven over de fiscale

04.01 Yves Leterme (CD&V): J'ai pu prendre connaissance du contenu d'une circulaire sur la formation de fonctionnaires fiscaux, en vue de permettre à ces derniers de représenter l'Etat belge devant les tribunaux fiscaux. Le gouvernement a en effet voulu rompre le monopole des avocats, ce qui ne signifie pas pour autant que des avocats ne pourraient plus intervenir dans ce type de dossiers.

Dans un courrier adressé aux présidents des tribunaux de première instance, les juges sont invités à collaborer à la formation de ces fonctionnaires fiscaux, ce qui est de nature à mettre en cause leur impartialité.

Combien de magistrats fiscaux y a-t-il actuellement? Quel rôle les juges ont-ils à jouer dans le cadre de la formation?

rechtspraak en de aanwending van rechtsmiddelen in fiscale dossiers?

Hoe het ook zij, de rondzendbrief lijkt me zeer aanvechtbaar.

04.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Leterme, de aanvraag voor de opleiding werd ingediend door minister Didier Reynders van Financiën op 29 juni 2001. De opleiding van de fiscale ambtenaren door de magistraten heeft enkel tot doel de ambtenaren te leren omgaan met de werking van de rechtbanken en de gerechtelijke procedures, waarmee zij niet zozeer vertrouwd zijn, in tegenstelling tot de inhoud van de dossiers, die zij zeer goed kennen.

Ik heb die functie vroeger zelf vervuld en weet dus wel wat het betekent advocaat te zijn in financiële zaken. In zulke zaken wordt het dossier tot in de kleinste details voorbereid door de administratie. De advocaat pleit in zulke zaken voor de rechtbank omdat hij vertrouwd is met de procedure.

Veel eerder dan de verschaffing van specifieke informatie over mogelijke fiscale rechtsgedingen, wordt getracht een algemeen beeld van het verloop van de zitting te verschaffen, waardoor de drempelvrees voor de ambtenaren kan worden verminderd. Dat is de enige bedoeling die daarachter schuilgaat, niet meer, maar ook niet minder.

04.03 **Yves Leterme** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, met het antwoord van de minister heb ik een aantal problemen. De minister zegt dat eigenlijk eens wordt getoond hoe zo'n zitting verloopt.

Mijnheer de minister, dat staat in schril contrast met de tekst zelf van de rondzendbrief die in uw opdracht werd ondertekend door mevrouw Leroy, waarin ik onder meer lees over "modellenbespreking van conclusies", "voorbeelden van zaken in de praktijk" en "doorlichting van een aantal dossiers". U zegt dat er alleen maar eens wordt getoond hoe een rechtsgebouw er van binnen uitziet en hoe een zaak verloopt. Uit de rondzendbrief blijkt dat het gaat over de manier waarop best de conclusies worden opgesteld. Dat is toch vrij extreem inzake de betrokkenheid van de rechter zelf, die een uur of een dag later moet oordelen over de draagwijdte van ingediende conclusies en de ontvankelijkheid ervan. Dat is toch tergend!

U steekt uw paraplu open door te zeggen dat minister Reynders om die opleiding vraagt. De regering is ten eerste echter één en ondeelbaar en u hebt ten tweede altijd het recht om dat te weigeren.

Als het echt louter de bedoeling zou zijn om de ambtenaren in te leiden in procedures, procesrecht of eventueel in een fiscale procedure, dan denk ik dat bijvoorbeeld professoren of andere mensen toch beter geplaatst zijn om die vorming bij te brengen dan rechters, die geroepen zijn om te oordelen in gedingen waar de discipelen, de leerlingen zelf, de op te leiden mensen voor hen verschijnen. Dat initiatief draagt in elk geval onze goedkeuring niet weg. Ik heb ook vastgesteld dat ook de Vlaamse balies zich daartegen sterk verzet hebben, volgens mij terecht. Ik durf voorspellen dat dit initiatief van de minister, weliswaar getekend door een adviseur in opdracht van de minister, voer zou kunnen zijn voor

04.02 **Marc Verwilghen**, ministre: C'est le ministre Reynders qui, le 29 juin 2001, a demandé l'organisation d'une telle formation.

Cette formation vise à familiariser les fonctionnaires du fisc avec le fonctionnement des tribunaux et avec les procédures judiciaires. Ces fonctionnaires connaissent en effet parfaitement le contenu de leurs dossiers mais ils ignorent la pratique procédurale. Cette formation n'a d'autre objet que de gommer certaines réticences des fonctionnaires face aux procédures.

04.03 **Yves Leterme** (CD&V): Le texte de la circulaire est en contradiction flagrante avec les propos du ministre. On apprendrait même aux fonctionnaires la meilleure façon de rédiger des conclusions.

D'autres personnes que les juges seraient mieux à même de former les fonctionnaires du fisc. Je pense notamment à des professeurs. Les barreaux flamands ont à juste titre exprimé leur opposition à cette circulaire.

procedures in beroep of in Cassatie tegen potentiële uitspraken die nog moeten gebeuren in gedingen. Dat is natuurlijk nefast voor de rechtszekerheid. Dat bedreigt eens te meer de start van de juridisch dictionaire geschillenregeling in fiscale zaken, wat die eens te meer zou hypothekeren.

Het incident is gesloten.

L'incident est clos.

05 Interpellatie van de heer Yves Leterme tot de minister van Justitie over "de uitvoering van het kaderbesluit d.d. 15 maart 2001 van de Raad van de Europese Unie inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure" (nr. 1337)

05 Interpellation de M. Yves Leterme au ministre de la Justice sur "l'exécution de la décision-cadre du Conseil de l'Union européenne du 15 mars 2001 relative au statut des victimes dans le cadre de procédures pénales" (n° 1337)

05.01 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, op 22 maart van vorig jaar verscheen er in het publicatieblad van de Europese Unie een kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie met betrekking tot de positie van het slachtoffer in de strafprocedure. Vooral in de voorgaande legislatuur is er bijzonder veel aandacht besteed aan de positie van het slachtoffer, onder meer als gevolg van de besprekingen in de commissie. Het verloop van die debatten is de huidige minister niet vreemd. Dat gebeurde vooral onder impuls van de vorige ministers van Justitie. Ik apprecieer de doorluchtige aanwezigheid van een van hen in mijn onmiddellijke nabijheid sterk. Er is in elk geval heel wat gebeurd.

Er komen mij nu echter heel wat vragen ter ore die blijkbaar leven in het werkveld, bij de justitieassistenten en in de justitiehuisen. Zelfs aan de top zijn er vragen omtrent de invoering van het kaderbesluit en de draagwijdte van sommige verbintenissen die zijn aangegaan. Er zijn vooral ook vragen over de wijze waarop men denkt het besluit in ons land te implementeren.

Onder meer het element van de timing zorgt intussen voor een probleem. Artikel 17 van het kaderbesluit legt ook ons land de verplichting op om de bepalingen van het besluit in de regelgeving om te zetten tegen uiterlijk 22 maart 2002. Intussen zijn we drie maand later, terwijl de regering zich erop beroemt dat zij Europese vervaldata nauwkeurig respecteert. Er zijn wel een aantal artikelen waarvoor een ruimere termijn geldt, maar de belangrijkste elementen van het kaderbesluit moesten eigenlijk al een aantal maanden in onze regelgeving geïmplementeerd zijn.

De verplichtingen waarover het gaat, zijn het recht op informatie van het slachtoffer voor en tijdens de procedure, het recht van het slachtoffer om geïnformeerd te worden over het gevolg dat aan zijn klacht wordt gegeven of over de uitgesproken beslissing en de verplichting voor de lidstaten om slachtoffers voor wie enig gevaar zou bestaan, te informeren over invrijheidstelling. Het gaat om elementen die ook in andere wetsontwerpen aan bod komen. Ik zal niet alle details aanhalen, maar het gaat om inhoudelijk belangrijke elementen.

Naar verluidt zou er hier en daar toch sprake zijn van enig initiatief.

05.01 Yves Leterme (CD&V): Le 22 mars 2001, une décision-cadre relative au statut des victimes dans le cadre de procédures pénales a été publiée au Journal officiel des Communautés européennes. Il apparaît toutefois que sa mise en œuvre pose de nombreux problèmes, en particulier en ce qui concerne le calendrier prévu par l'arrêté, les principales obligations devant être transposées en droit interne pour le 22 mars 2002 au plus tard.

La transposition est très partielle et a débuté très tard. Le groupe de travail constitué au sein du Forum national de la politique d'aide aux victimes et chargé de cette matière ne s'est pas encore réuni.

La plus grande confusion règne également à propos du financement des éventuels projets pilotes. Un projet de loi relatif à la notification de la remise en liberté est en suspens. Il ressort du rapport annuel 2000 des services d'accueil des victimes que les assistants de justice demandent un règlement univoque.

Dans le secteur, entre-temps, de nombreuses questions restent sans réponse. Comment faut-il comprendre, dans l'article 4 de la décision-cadre, l'expression "autant que possible dans les langues généralement comprises"? L'article 5 tente de

De uitvoering zou echter slechts heel gedeeltelijk gebeuren en laat in werking zijn gezet. Er zou een werkgroep samengesteld zijn in het Nationaal Forum voor Slachtofferbeleid. Voor zover ik weet, is die werkgroep echter nog niet samengekomen. Er zou ook een aantal pilootprojecten opgestart geweest zijn vanuit de werkgroep Informatiecellen. Die werkgroep zou reeds hebben vergaderd, maar dat zou vooral aanleiding hebben gegeven tot heel wat bijkomende vragen. Bovendien blijkt uit de verslagen van de inspectie van Financiën dat er met betrekking tot de financiering van de proefprojecten heel wat vragen zijn gerezen. De inspectie van Financiën zou zich meer bepaald hebben verzet tegen de financiering van de bedoelde proefprojecten, die intussen afgeslankt zijn en zich uitsluitend richten op de verklaring van benadeelden, zoals voorzien in artikel 5bis van het Wetboek van Strafvordering.

De problematiek met betrekking tot de kennisgeving van invrijheidstelling is actueel, gelet op het hangende wetsontwerp terzake. Het is in elk geval zo dat er momenteel enkel een wettelijke regeling is in geval van voorwaardelijke invrijheidstelling.

Dat de justitieassistenten, het werkveld zelf, vragende partij zijn voor een dergelijke regeling blijkt uit het jaarverslag 2000 van de diensten Slachtofferonthaal. Daarin zegt men samengevat dat er nu wordt opgetreden zonder wettelijk kader en dat het bij gebrek aan enig wettelijk kader dat die taken regelt, noodzakelijk is om dat juridisch vacuüm te dichten. "Het wordt tijd alle verschillende praktijken te harmoniseren. De slachtoffers hebben recht op eenzelfde behandeling". Zo gaat men door in het jaarverslag. Men roept de regering er eigenlijk toe op om sneller op te treden.

De vragen die de sector stelt, zijn niet min. Hoe moet men in artikel 4 van het kaderbesluit de zinsnede "zoveel mogelijk in de algemeen begrepen talen" verstaan? Betekent dit, bijvoorbeeld, dat een slachtoffer van een misdrijf aan de kust in het bevoegde arrondissement in het Frans moet of mag worden geïnformeerd indien daartoe aanleiding is? Artikel 5 streeft naar zo weinig mogelijk communicatieproblemen ten aanzien van slachtoffers van misdrijven. Daar rijst opnieuw de vraag naar het taalprobleem. Ik denk aan de wijze waarop de briefwisseling wordt gevoerd. Er zijn ook implicaties op het vlak van gebouwen, de plaats waar dossiers kunnen worden ingekeken enzovoort. Artikel 9 vergt een betere uitwerking van de schadeloosstelling van het slachtoffer. Er zijn ook vragen over de internationale samenwerking tussen organisaties voor slachtofferhulp.

Dit is een belangrijke problematiek waarbij de nervositeit niet alleen op het terrein, maar ook aan de top van het parket sterk leeft. Dat blijkt uit een brief die het parket-generaal te Brussel op 1 februari 2002l aan u heeft verstuurd na een vergadering van het college van procureurs-generaal. Uit die brief blijkt dat de daar opgeworpen probleemstellingen niet min zijn. Er wordt aangeklaagd dat er geen wettelijke procedure bestaat met betrekking tot het beroep dat op de diensten voor slachtofferonthaal kan worden gedaan. Mogelijke interventies en het voorwerp ervan in het algemeen zijn onvoldoende omschreven. Er zou vooral een totaal gebrek aan communicatie zijn tussen de bevoegde diensten, gevangenis, parketten, diensten voor slachtofferonthaal en de dienst Individuele Gevallen. Men spreekt in die brief van 1 februari 2002 trouwens over "des

limiter au maximum les problèmes de communication mais dans la pratique, tout serait bloqué par une "commission de papier". Les implications pour les bâtiments sont également considérables. L'article 9 réclame par ailleurs une amélioration de l'indemnisation des victimes. Enfin, la collaboration internationale des organisations d'aide aux victimes soulève de nombreuses questions.

Le 1er février 2002, au terme d'une réunion avec le collège des procureurs généraux, le parquet général de Bruxelles a écrit une lettre au ministre de la Justice, dans laquelle il évoquait de nombreux problèmes.

Quel est le calendrier prévu pour la mise en œuvre en Belgique de la décision-cadre européenne? Quelles en sont les conséquences budgétaires? Quels groupes de travail vont se pencher sur cette décision-cadre? Quelles autres initiatives sont encore en cours?

Le groupe de travail créé au sein du Forum national de la politique d'aide aux victimes s'est-il déjà réuni? Quelle était la mission initiale du groupe de travail "cellules d'information"? Ce groupe de travail s'est-il déjà réuni? Pourquoi l'inspection des Finances s'oppose-t-elle aux projets pilotes?

Quel est le contenu du texte approuvé le 24 janvier 2002 par le Collège des procureurs généraux? Pourquoi faut-il encore une lettre du parquet général de Bruxelles? Quelle est la réponse du ministre à la lettre du procureur général Van Oudenhove?

conséquences désastreuses" op het vlak van de zogenaamde secundaire victimisatie.

Het kaderbesluit moest na drie maanden in een eigen regelgeving worden geïmplementeerd. Dit roept vragen op.

Mijnheer de minister, wordt er een planning gehanteerd bij het implementeren van dit kaderbesluit in de Belgische wet- en regelgeving? Is er een raming met betrekking tot de budgettaire gevolgen, zoals de Inspectie van Financiën heeft gevraagd? Zijn er, behoudens de twee hierboven geciteerde werkgroepen – waarvan de ene nog niet zou zijn bijeengekomen – al andere werkgroepen opgericht om de geschetste problematiek aan te pakken en voorstellen uit te werken, zoals de procureurs-generaal schriftelijk hebben gevraagd? Is er betrokkenheid vanuit penitentiaire hoek in de opgerichte of op te richten werkgroepen? Welke initiatieven zijn er nog lopende in verband met de implementatie van dit kaderbesluit? Is de werkgroep van het Nationaal Forum voor Slachtoffers wel al samengekomen? Hoeveel keer is dat gebeurd? Wat is het onderwerp van de vergaderingen geweest? Wat was de aanvankelijke opdracht van de werkgroep Informatiecellen? Zijn die opdrachten ondertussen gewijzigd? Waarom zijn die gewijzigd? Hoeveel vergaderingen zijn er geweest? Wat is de reden van het verzet van de Inspectie van Financiën tegen de proefprojecten? Wordt er iets gedaan om aan hun bezwaren tegemoet te komen? Hebt u eventueel een beroep gedaan op de beroepsprocedure terzake? Wat houdt de tekst in die op het college van procureurs-generaal van 24 januari 2002 werd goedgekeurd? Waarom heeft het parket-generaal van Brussel plots – ongeveer anderhalve maand voor het verstrijken van de termijn van 22 maart, zoals vervat in artikel 17 van het besluit – een brief gestuurd? Ten slotte, is er intussen geantwoord op de betrokken brief van de procureur-generaal? Wat is het antwoord? Is er gevolg gegeven aan de in de brief vermelde verzuchtingen?

05.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Leterme, ik zal mijn antwoord bundelen in drie onderdelen.

In de eerste plaats kom ik tot het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie met betrekking tot de status van het slachtoffer in de strafprocedure en het daarbij horende Nationaal Forum. Het Nationaal Forum heeft het initiatief genomen om het kaderbesluit te analyseren, om het te toetsen aan het positief recht en om de eventuele lacunes in het Belgische recht te kunnen blootleggen. Het Forum is reeds vier keer samengekomen en heeft een werkdocument opgesteld dat op de vergadering van 13 mei 2002 werd goedgekeurd. De definitieve versie zal mij eerstdaags worden overgezonden. Uit de vergadering bleek dat de bestaande lacunes in onze wetgeving miniem zijn.

De Europese Raad heeft een brief overgezonden waarin aan alle lidstaten wordt gevraagd een overzicht van de nationale wetgeving te bezorgen, wat hem in staat moet stellen onze wetgeving aan het kaderbesluit te toetsen. Mijn administratie heeft aan de Raad een bijzonder exhaustief overzicht van ons positief recht overgezonden.

Ik wens aan te stippen dat België één van de weinige landen is die het merendeel van de principes uit het kaderbesluit respecteert.

05.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Le Forum national a pris l'initiative d'analyser la décision-cadre. Il a rédigé un document de travail qui a été adopté le 13 mai 2002. Notre législation ne présente pratiquement pas de lacunes. Le Conseil européen a demandé à tous les Etats membres un aperçu de leur législation, afin qu'il puisse la contrôler sur la base de la décision-cadre. Nous avons transmis au conseil un aperçu exhaustif de notre droit positif. La Belgique est l'un des rares pays à respecter la majorité des principes de la décision-cadre.

Les cellules d'information doivent répondre de manière proactive aux besoins en matière d'information des victimes. Un groupe de travail s'est penché sur la mission et sur les structures des

Het tweede deel van mijn antwoord betreft de informatiecellen. De oprichting van informatiecellen heeft tot doel om proactief tegemoet te komen aan de informatiebehoeften van de slachtoffers. De opdracht en de structuur van deze cellen werden aanvankelijk niet vastgelegd en dienden het onderwerp van discussie uit te maken binnen de werkgroep. Deze werkgroep heeft een eerste keer vergaderd in juni 2001 en een tweede keer in september van dat jaar. Er werd besloten dat het noodzakelijk was om te onderzoeken welke informatiebehoeften het slachtoffer had. Het onderzoek werd voorgesteld op een vergadering in november 2001. Alle vragen die door een slachtoffer kunnen worden gesteld werden in een document opgenomen, dat zowel in het Nederlands als het Frans is opgesteld.

Er moest evenwel voorrang worden gegeven aan de informatie waarop het slachtoffer recht heeft volgens het kaderbesluit van de Raad van de Europese Unie van 15 maart 2001 inzake de status van het slachtoffer in de strafprocedure. Dit kaderbesluit bepaalt dat elke lidstaat waarborgt dat een slachtoffer dat de wens daartoe kenbaar heeft gemaakt, in kennis moet worden gesteld van drie zaken: ten eerste, het gevolg dat aan zijn klacht is voorbehouden; ten tweede, in geval van vervolging, de gegevens op basis waarvan het slachtoffer zich kan informeren over het verloop van de strafprocedure tegen de persoon die voor de hem betreffende feiten was vervolgd en, ten derde, de door de rechter uitgesproken beslissing.

Deze bepaling van het kaderbesluit waarborgt aan het slachtoffer het recht op informatie. Dit beantwoordt aan de basisdoelstelling van de informatiecellen. Onze wetgeving, zoals vastgesteld door het nationaal forum, is conform het kaderbesluit door het artikel 5bis van de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering inzake de verklaring van de benadeelde personen. Dit artikel bepaalt dat de persoon die verklaart schade te hebben geleden, veroorzaakt door een misdrijf, de hoedanigheid van de benadeelde persoon verkrijgt. Deze hoedanigheid stelt hem in staat op de hoogte te worden gebracht van het seponeren en de reden daarvan van het instellen van het gerechtelijk onderzoek en van de bepaling van een rechtsdag voor het onderzoeks- en het vonnisgerecht.

Nauwelijks bekend bij het grote publiek, moet de procedure met betrekking tot de verklaring van de benadeelde persoon geoptimaliseerd worden. Deze doelstelling zal door de werkgroep "informatiecellen" moeten worden nagestreefd. Om dit te doen moeten een aantal vragen worden aangesneden, zoals, ten eerste, het opstellen van een nationaal document, dat de verschillende verplichte vermeldingen bevat, met het oog op de verklaring van de benadeelde persoon en dat door de politiediensten zou kunnen worden verstrekt aan de slachtoffers; ten tweede, het invoegen van dit document in het informaticasysteem van de politie; ten derde, het vereenvoudigen van de procedure, zodat het slachtoffer het document via de post kan sturen; ten vierde, de mogelijkheid om een cel "benadeelde personen" op te richten binnen het secretariaat van het parket; ten vijfde, de vorming van het personeel van deze cel en, ten zesde, de overhandiging van het attest van hoedanigheid van benadeelde persoon aan het slachtoffer.

Het informeren van de procedure en de publiciteit die in dat verband zal worden gemaakt op politieniveau, zou een extrabelasting kunnen veroorzaken voor de persoon of de personen van het secretariaat

cellules. Il convenait de donner la priorité à l'information à laquelle les victimes ont droit en vertu de la décision-cadre: la suite donnée à la plainte, les données concernant la procédure pénale à l'encontre de l'auteur des faits et le contenu du jugement prononcé.

L'article 5bis du titre préliminaire du Code de procédure pénale relatif à la déclaration de la personne lésée rend notre législation conforme à l'accord-cadre.

La procédure relative à la déclaration de la personne lésée doit être optimisée. Certains points doivent être envisagés: la rédaction d'un document national, l'introduction de ce document dans le système informatique de la police, la simplification de la procédure, la possibilité de créer une cellule pour les personnes lésées au parquet, la formation du personnel et la délivrance d'une attestation aux victimes.

L'uniformisation de la procédure et la publicité dont elle fait l'objet peuvent représenter une charge de travail supplémentaire pour le secrétariat du parquet. C'est pourquoi l'accord de principe de l'Inspection des finances a été demandé en vue de l'affectation d'un employé supplémentaire au secrétariat de deux arrondissements judiciaires. L'Inspecteur des finances a répondu par la négative.

La loi du 5 mars 1998 relative à la libération conditionnelle comporte des dispositions qui accordent certains droits aux victimes. La loi dite "des quotas", déposée au Parlement le 22 novembre 2001, vise notamment à régler l'information des victimes. La libération de personnes internées et la libération conditionnelle ne relèvent pas de la loi des quotas. Ces points devront être réglés distinctement. Une directive serait prématurée.

van het parket, die belast zijn met behandelen van de verklaringen.

Om deze reden werd, nog vóór de gesprekken binnen de werkgroep waren aangevat, een principeakkoord gevraagd aan de Inspectie van Financiën, met betrekking tot de toevoeging van een bediende aan het secretariaat van het parket van twee gerechtelijke arrondissementen. Deze twee gerechtelijke arrondissementen zouden dienen als pilootproject alvorens het nationaal op te starten.

De inspecteur van Financiën heeft een negatief advies geformuleerd op deze vraag. Volgens hem wordt de werklust die de aanwerving van twee personen moet verrechtvaardigen niet aangetoond. De pilootprojecten zullen nu worden afgewacht. Als blijkt dat de werklust wel degelijk toeneemt, zal de vraag opnieuw worden ingediend. Op dat ogenblik zullen we echter over concrete zaken spreken en niet over veronderstellingen. De werkgroep zet in elk geval haar opdracht op dit vlak voort.

Het derde deel van mijn antwoord betreft de gevolgen van de brief van de procureur-generaal Van Oudenhove.

In de wet van 5 maar 1998 betreffende de voorwaardelijke invrijheidsstelling zijn een reeks bepalingen opgenomen die de slachtoffers het recht verlenen om geïnformeerd te worden, in hun belang op te leggen voorwaarden voor te stellen of, bij de procedure tot vrijlating van de dader te worden betrokken.

De quotawet die op 22 november 2001 in de Kamer van Volksvertegenwoordigers is ingediend wil dat probleem grotendeels opvangen en regelt onder meer de informatieverstrekking aan slachtoffers bij uitgaansvergunning zonder begeleiding, penitentiair verlof, halve vrijheid, strafonderbreking, elektronisch toezicht en voorlopige vrijheid. Dat wil dus zeggen: ook alle andere facetten van de "vrijheidstraf" en de eraan verbonden elementen.

De vrijlating van geïnterneerden en de vrijheid onder voorwaarden vallen niet onder het toepassingsgebied van de quotawet die immers de informatieverstrekking aan slachtoffers regelt bij de verschillende vormen van vrijlating van veroordeelde gedetineerden. De invrijheidsstelling van geïnterneerden maakt het voorwerp uit van een afzonderlijk voorontwerp van wet inzake de internering van delinquenten met een geestesstoornis. Het voorontwerp voorziet voor de commissies voor begeleiding van geïnterneerden in een zelfde procedure als voor de commissies voor de voorwaardelijke invrijheidsstelling, ook wat de slachtoffers betreft.

Ook de vrijheid onder voorwaarden moet naar mijn mening een afzonderlijke plaats krijgen daar die materie past in de context van de voorlopige hechtenis. Gelet op het wetsontwerp en het voorontwerp van wet dat nog in het Parlement besproken zal worden en dat nog het voorwerp kan uitmaken van eventuele amendering, is het voorbarig een richtlijn uit te werken inzake het wetsontwerp dat nog in de maak is. Gelet op de huidige juridische leemte en het gebrek aan richtlijnen is er in de praktijk een gebrek aan communicatie en informatie-uitwisseling tussen de bevoegde diensten, zijnde het openbaar ministerie, de dienst Strafinrichtingen, de dienst Individuele Gevallen en de diensten Slachtofferonthaal.

Dans la pratique, la communication et les échanges d'informations entre les services compétents sont insuffisants. La Commission de la protection de la vie privée a souligné les possibilités limitées de traiter des données concernant les condamnations.

On s'efforce de rassembler les données nécessaires sur les victimes à un stade précoce de la détention.

Selon moi, une ou plusieurs directives provisoires peuvent être élaborées. Il convient d'anticiper la *loi des quotas*. J'ai chargé la section compétente pour l'aide aux victimes des maisons de Justice de mettre sur pied un groupe de travail. Il est important que des accords soient passés avec le service des Cas individuels et les magistrats de parquet.

Volgens de commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer bestaat er een verbod van verwerking van gegevens inzake veroordelen, evenwel met uitzondering van de verwerking die noodzakelijk is voor de uitoefening van de opdrachten van de openbare overheid, in casu van het ministerie van Justitie. Voorts is de commissie van mening dat de dienst Strafinrichtingen gegevens over slachtoffers mag verwerken wanneer die daartoe ondubbelzinnig hun toestemming hebben verleend. Door het ontbreken van een wettelijke basis is vooralsnog geen analoge regeling mogelijk als bij de voorwaardelijke invrijheidstelling, voor zover dat wenselijk zou zijn.

Desalniettemin wordt getracht om in de gevallen die geïllustreerd worden door de wet op de voorwaardelijke invrijheidstelling, en mits er een goede samenwerking is, reeds in een vroeg stadium van de detentie – dat wil zeggen: zo snel mogelijk na de veroordeling – de nodige slachtoffergegevens te verzamelen. Zodra die gegevens beschikbaar zijn, kunnen zij van nut zijn voor de beoordeling van de vrijlating en de verschillende vormen daarvan.

Rekening houdend met de opmerkingen van de commissie voor de Bescherming van de Persoonlijke Levenssfeer en teneinde de periode tot inwerkingtreding van de wet te overbruggen, kunnen naar mijn mening een of meer voorlopige richtlijnen worden uitgewerkt. Er dient uiteraard te worden geanticipeerd op de quotawet. Bijgevolg zullen de categorieën van slachtoffers en de vormen van vrijlating zoals behandeld in de wet geregeld worden.

In dit verband heb ik de afdelingen Slachtofferzorg van de justitiehuisen belast met het oprichten van een werkgroep. Voor een goede samenwerking is het immers essentieel dat duidelijke afspraken kunnen worden gemaakt, vooral met de dienst Individuele Gevallen en met de parketmagistraten. Dat heb ik trouwens ook geantwoord aan de procureur-generaal van Brussel naar aanleiding van zijn brief van 1 februari 2002 en het is voorwerp van gesprekken geweest in het college van procureurs-generaal.

05.03 Yves Leterme (CD&V): Mijnheer de minister, het is uiteraard belangrijk nieuws wanneer u zegt dat de opmerkingen van de procureur-generaal beantwoord worden door de oprichting van een werkgroep. Wat ik niet begrepen heb uit uw antwoord – dat ik uiteraard zorgvuldig zal nalezen – is in welke mate u in uitvoering van artikel 18 van het kaderbesluit reeds mededeling hebt gedaan van de stand van zaken wat de uitvoering van dat kaderbesluit betreft. Ik heb u in het begin horen zeggen dat een aantal bepalingen reeds van toepassing zijn of dat zij niet het voorwerp zullen moeten uitmaken van een specifieke besluitvorming. Het is dus belangrijk te weten over welke elementen u het had. Het kaderbesluit voorziet voor bijna alle bepalingen, met uitzondering van drie, in de inwerkingtreding op 22 maart 2002.

Er zou ook kennis gegeven worden aan het secretariaat-generaal van de Raad en de Europese Commissie over de wijze waarop het kaderbesluit omgezet is. Ten eerste, vraag ik u dus heel precies of in uitvoering van artikel 18 reeds een evaluerende mededeling gedaan is?

Vervolgens moet ik vaststellen dat u zich wat de pilootprojecten

05.03 Yves Leterme (CD&V): L'annonce de la création d'un groupe de travail est importante.

Dans quelle mesure l'état d'avancement de l'exécution de la décision-cadre a-t-il déjà été communiqué?

Concernant les projets-pilotes, le ministre me semble se résigner un peu vite devant l'avis négatif de l'inspection des Finances.

Certaines activités pourront-elles être poursuivies sans base légale spécifique?

betreft vrij snel neerlegt bij het negatief advies van de inspectie van Financiën. Dat negatief advies zou gebaseerd zijn op het feit dat er onvoldoende bewijs van extra werklast zou zijn. Die extra werklast lijkt nochtans evident te zijn. U zult pas na verloop van tijd en op basis van de ervaring in de twee gerechtelijke arrondissementen, de bewijsvoering leveren aan de inspectie van Financiën, zodat misschien bijkomende middelen kunnen worden verkregen.

Ten slotte, heb ik u goed begrepen dat ondanks de opmerking van het werkveld zelf dat voor de meeste activiteiten de wettelijke basis ontbreekt, de activiteiten toch worden voortgezet zonder dat er een specifieke wettelijke basis, behoudens de teksten die nu al bij de Kamer aanhangig zijn, hoeft te worden uitgewerkt?

05.04 Minister **Marc Verwilghen**: Wat de eerste vraag betreft, heb ik gezegd dat er een omstandig en exhaustief antwoord werd gegeven aan de Europese Commissie, en meer bepaald aan de Europese Raad om zo precies mogelijk aan te duiden wat België reeds heeft uitgevoerd en wat nog moet worden uitgevoerd. Door de bespreking van dat document in de Raad Justitie en Binnenlandse Zaken, heb ik kunnen vaststellen dat wij eigenlijk tot het koppeloton behoren van de landen die het verst staan in de implementering van het kaderbesluit, ook al dat nog niet helemaal rond.

In verband met mijn houding ten aanzien van de inspecteur van Financiën kan ik u zeggen dat ik hoegenaamd niet verzaak aan mijn standpunt. Ik heb enkel gezegd dat wij op basis van de proeven in de twee pilootprojecten exact wetenschappelijk en met cijfermateriaal zullen kunnen aantonen wat er van de kwestie is. Indien blijkt – en dat ligt toch voor de hand – dat er bijkomende inspanningen zullen moeten worden geleverd, dan zal ik dat aan de hand van een nagenoeg objectieve werklastmeting kunnen bewijzen aan de inspectie van Financiën.

Wat de vraag over het wettelijk kader betreft, voor sommigen is een en ander reeds wettelijk geregeld, voor anderen niet. Dat is een van de redenen waarom ik er blijf voor ijveren dat de quotawet zo spoedig mogelijk behandeld wordt. Op die manier zal een wettelijke basis voor de inlichting en de kennisgeving aan de verschillende slachtoffers, alsook voor de procedures die nu nog niet wettelijk geregeld zijn, voorhanden zijn.

Het incident is gesloten.
L'incident est clos.

06 Questions jointes de

- Mme Karine Lalieux au ministre de la Justice sur "la problématique de la drogue" (n° 7629)
- M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "la distribution contrôlée d'héroïne" (n° 7681)

06 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Karine Lalieux aan de minister van Justitie over "de drugsproblematiek" (nr. 7629)
- de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "heroïneverstrekking op gecontroleerde wijze" (nr. 7681)

06.01 **Karine Lalieux** (PS): Monsieur le président, monsieur le ministre, en janvier 2001, vous déposiez avec votre collègue de la Santé publique – Mme Magda Aelvoet – une note de politique du gouvernement fédéral relative à la problématique de la drogue. Dans

05.04 **Marc Verwilghen**, ministre: Un aperçu exhaustif a été fourni au Conseil. Lors du débat à ce sujet, j'ai constaté que nous faisons partie du peloton de tête. Je vais m'adresser une seconde fois à l'inspection des Finances en produisant des informations chiffrées. Il existe déjà une base légale pour certains cas; pour d'autres, il y en aura bientôt une.

06.01 **Karine Lalieux** (PS): In het kader van een in januari 2001 ingediende beleidsnota werd u ermee belast tegen eind 2001 de

ce cadre, vous étiez chargé de réaliser les points repris sous le vocable "répression", et ce soit avec l'aide de la ministre de la Santé publique, soit avec celle du ministre de l'Intérieur.

Le point dénommé "réactions pénales à l'usage de drogues" prévoyait la modification de la loi appelée la "loi drogues" et la rédaction d'un arrêté d'application y afférent. En outre, ce point prévoyait la rédaction d'une circulaire concernant la politique de poursuite au niveau de la police et des parquets. Ces différents textes devaient être finalisés pour fin 2001.

En ce qui concerne un autre point, la fixation de la peine, vous deviez également mettre en œuvre deux décisions: l'une pour éviter la stigmatisation du casier judiciaire en prévoyant que la première condamnation, si elle est prononcée uniquement pour des faits de consommation de drogues, ne soit plus mentionnée sur l'extrait du casier judiciaire, et l'autre visant à étendre l'enquête sociale dans le cadre de la loi sur la détention préventive. Vous deviez également prévoir l'obligation pour le procureur du Roi de motiver sa décision en cas de non-application de la loi sur la probation s'il y avait uniquement consommation de drogues. Ces actions devaient être mises en œuvre soit pour fin 2001, soit pour juillet 2002.

Monsieur le ministre, mes questions sont très simples: où en est-le gouvernement par rapport à ces différents projets? Pourquoi a-t-on pris tant de retard dans ce dossier auquel il me semble que le gouvernement tenait énormément? Ce retard génère beaucoup de flou et d'insécurité pour différentes personnes sur le terrain, tant au niveau des consommateurs, des victimes que des policiers. Quand ces projets seront-ils déposés à la Chambre pour que l'on mène enfin un large débat sur cette problématique?

06.02 Jo Vandeurzen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik begrijp niet goed waarom mijn vraag hieraan werd toegevoegd. Ze betreft iets totaal anders. Het lijkt mij beter dat de minister antwoordt op mijn duidelijke vraag. Ik begrijp niet waarom men de twee thema's samenbrengt. Het is niet omdat de term drugs in beide voorkomt, dat het allemaal over hetzelfde gaat.

De **voorzitter:** Mijnheer de minister, is het mogelijk om de antwoorden te splitsen? Dan kunt u eerst antwoorden op de vraag van mevrouw Lalieux.

06.03 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, madame Lalieux, deux projets de loi modifiant la loi du 24 février 1921 ont été introduits à la Chambre le 28 mai 2002. Tant le projet d'arrêté royal d'application que l'avant-projet de circulaire ont été rédigés et ont été approuvés par le Conseil des ministres début janvier 2002. Il n'y a donc pas de retard important par rapport au calendrier prévu. Entre-temps, le projet de loi a été soumis à l'avis du Conseil d'Etat – une étape obligatoire – et a ensuite été adapté pour tenir compte des remarques formulées. Mais ainsi que je l'ai dit, tout est prêt à être étudié au parlement.

Le **président:** Je voudrais apporter une précision supplémentaire. Ces projets ont été renvoyés à la commission de la Santé publique.

punten betreffende de repressie en de strafrechtelijke aanpak van drugsgebruik te verwezenlijken en een omzendbrief op te stellen over het vervolgingsbeleid. Wat de straftoemeting betreft, diende u twee beslissingen uit te voeren, een tot voorkoming van de "stigmatisering van het strafblad" van de gebruiker, en een tot wijziging van de wet betreffende de voorlopige hechtenis teneinde de toepassing van de maatschappelijke enquête uit te breiden en de procureur des Konings te verplichten zijn beslissing in geval van niet-toepassing van de probatiewet te motiveren. Die maatregelen moesten eind 2001 al of tegen juli 2002 geïmplementeerd zijn. Hoe ver is de regering inmiddels gevorderd met die onderscheiden ontwerpen? Hoe komt het dat de regering zo veel vertraging opgelopen heeft, met alle vaagheid en onzekerheid van dien in het veld, voor de politie en voor de gebruiker? Wanneer zullen de ontwerpen in de Kamer worden ingediend?

06.03 Minister Marc Verwilghen: De tekst van beide wetsontwerpen tot wijziging van de wet van 24 februari 1921 werd op 28 mei bij de Kamer ingediend. Sindsdien werd hij aangepast op basis van het advies van de Raad van State. Het ontwerp van koninklijk besluit en het voorontwerp van omzendbrief werden begin januari door de Ministerraad goedgekeurd.

De **voorzitter:** De ontwerpen werden naar de commissie voor

de Volksgezondheid en niet naar de commissie voor de Justitie verzonden, wat mij overigens heeft verontrust.

06.04 Karine Lalieux (PS): Mais ils n'apparaissent pas sur l'agenda de cette commission.

Le **président:** Adressez-vous donc à qui de droit. Tout ce que je sais, c'est que ces projets n'ont pas été renvoyés à la commission de la Justice.

06.05 Karine Lalieux (PS): Dans ce cas, je crois qu'il serait utile d'organiser des réunions communes. Je ne vois d'ailleurs pas pourquoi ces projets ont été renvoyés à la commission de la Santé publique. Je ferai soumettre cette question au Bureau.

06.05 Karine Lalieux (PS): Beide commissies zouden hierover gezamenlijk moeten vergaderen.

Le **président:** C'est ce dont je me suis inquiété aussi.

06.06 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, toujours est-il que je remercie le ministre pour ses réponses. Je suis satisfaite que ces projets aient été déposés à la Chambre.

06.06 Karine Lalieux (PS): Mijn vraag zal dus eerder bedoeld zijn om de Kamer wakker te schudden en niet de uitvoerende macht.

En ce qui concerne les deux autres petits projets – celui concernant la circulaire par rapport à la poursuite et celui du casier judiciaire –, je suppose qu'ils ont également été déposés.

Ma question servira donc peut-être à secouer la Chambre plutôt que le gouvernement.

Le **président:** Adressez-vous à qui de droit, madame Lalieux.

De **voorzitter:** Wend u tot wie het aanbelangt

06.07 Karine Lalieux (PS): Monsieur le président, vous êtes président de commission. Il me semble que vous pouvez demander à ce que ces projets soient soumis à la commission de la Justice. De même pour le ministre.

06.07 Karine Lalieux (PS): Als voorzitter van de commissie voor de Justitie zou u kunnen ingrijpen.

Le **président:** Madame, sur le plan réglementaire, dès lors que la séance plénière a renvoyé un texte en commission, je n'ai plus aucune autorité.

De **voorzitter:** Vanaf het ogenblik dat de plenaire vergadering een tekst opnieuw naar de commissie verzendt, valt hij niet meer onder mijn bevoegdheid.

Mijnheer Vandeurzen, aangezien u opgeroepen bent, zal de heer Van Parys waarschijnlijk wel akkoord gaan dat er een andere vraag over hetzelfde thema wordt gesteld.

06.08 Jo Vandeurzen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, als u het mij toestaat, knoop ik nog even aan bij wat de vorige spreker heeft gezegd. De verzending naar de commissie voor Volksgezondheid verdient toch wel een discussie. Het gaat om de meest historische beslissing in jaren die we met betrekking tot de drugswet gaan nemen. Bovendien is er een uitgesproken penaal karakter en heeft een en ander te maken met een omzendbrief van de minister van Justitie. Ik kan mij niet voorstellen dat men het punt zal behandelen zonder dat de commissie voor Justitie daarbij wordt betrokken.

06.08 Jo Vandeurzen (CD&V): Mme Aelvoet a déclaré qu'elle procédait à l'évaluation de projets pilotes, menés aux Pays-Bas et en Suisse, relatifs à la distribution d'héroïne pour traiter des toxicomanes fortement dépendants, afin de prendre éventuellement une initiative analogue en Belgique. Pourtant, la note politique relative à la

Mijnheer de minister, mijn vraag heeft betrekking op de uitslatingen

van mevrouw Aelvoet die enkele weken geleden de kranten hebben gehaald en die betrekking hebben op de georganiseerde toediening van heroïne. Mevrouw Aelvoet heeft al herhaaldelijk de gelegenheid gehad om de juiste draagwijdte van haar woorden toe te lichten in de commissie voor de Volksgezondheid, onder andere naar aanleiding van de bespreking van het wetsontwerp met betrekking tot de substitutieproducten.

Wij kennen ongeveer de context van de verklaringen die zij afgelegd heeft op een symposium. Ik probeer ze samen te vatten. De minister zegt dat zij de evaluatie heeft gevraagd van experimenten met betrekking tot de georganiseerde toediening van heroïne in Nederland en Zwitserland en dat zij kennis heeft van de dringende vraag van de stad Luik om met zo'n project te starten. Na evaluatie van de studies zal zij met een positief vooroordeel die vraag beantwoorden.

Het zal u niet verbazen dat die verklaring ons sterk bevreemdt. In de fameuze federale beleidsnota met betrekking tot drugs wordt op het punt van de gecontroleerde heroïneverstrekking zeer formeel gezegd dat de federale regering geen experimenten zal opzetten of betalen in verband met gecontroleerde heroïneverstrekking. Hoewel wij nogal wat kritiek hebben op de historische stap naar een gedoogbeleid voor cannabis als onderdeel van de federale drugsnota, waren er andere onderdelen in de federale drugsnota waarmee wij het eens waren. Een van de punten waarmee wij het eens waren, was dat er zou worden gestart met de gecontroleerde verstrekking van heroïne. Ook de vorige regering was die mening toegedaan. Het verstrekken van heroïne is nog iets heel anders dan het verstrekken van methadon of een ander substitutieproduct. Er zijn grote verschillen met betrekking tot het aantal keer dat men het moet toedienen en de risico's van het product. Ik meen dat ik er niemand van moet overtuigen dat het hier gaat om een zeer verstrekkend initiatief en dat het met grote zorgvuldigheid moet worden benaderd.

Ik was dus eerder gerustgesteld door het stoere statement uit de federale drugsnota. Mevrouw Aelvoet zegt nu echter dat ze na evaluatie wel wil nagaan hoe men de heroïneverstrekking kan opstarten, uiteraard als uit de evaluatie blijkt dat zulks zinvol is. Dat is toch een heel andere visie en toon dan in de federale drugsnota.

Voorts heb ik gehoord wat mevrouw Vogels over hetzelfde probleem in het Vlaams Parlement heeft verklaard. Zij heeft de ondervragers heel subtiel verwezen naar de federale minister. Ze voegde daaraan toe: "Het is evenwel niet opportuun om een dergelijk experiment in Vlaanderen op te starten". Daardoor krijgt het probleem ook een uitgesproken communautair karakter, iets wat ons uiteraard niet hoeft te verbazen. Een van de kernpunten als het gaat over de verstrekking van substitutieproducten en a fortiori van heroïne, los van alle principiële overwegingen die men naar voren kan brengen, is dat er in ons land eigenlijk een gebrek is aan registratie, zowel van de distributie van substitutieproducten als van het traject van een drugsverslaafde die zich tot de hulpdiensten wendt. Hierdoor krijgen we fenomenen als shopping en het niet kunnen controleren van de distributie. We zullen dat morgen in de plenaire vergadering trouwens uitvoerig toelichten bij de bespreking van het wetsontwerp inzake methadon.

problématique de la drogue dit explicitement que le gouvernement n'entreprendra aucune initiative tendant à l'organisation de distribution contrôlée d'héroïne. C'est que la délivrance d'une drogue dure comme l'héroïne ne peut en aucun cas être assimilée à la distribution d'un produit de substitution comme la méthadone. De son côté, Mme Vogels s'est référée, non sans finesse, au gouvernement fédéral, ajoutant qu'il ne lui semblait pas opportun de lancer des expériences semblables en Flandre. Voilà qui confère une dimension communautaire au dossier.

Contrairement à la Suisse ou aux Pays-Bas, la Belgique ne réunit même pas les conditions secondaires pour la délivrance de produits de substitution, et encore moins pour la distribution contrôlée d'héroïne. Bref, je n'y comprends rien.

Cela dit, il apparaît qu'un accord aurait déjà été conclu à ce sujet à Liège, avec le parquet général et le cabinet de la ministre.

Quelle est la situation exacte à Liège? Quelle est la position du ministre par rapport à la délivrance contrôlée d'héroïne.

Daardoor krijgen we alle mogelijke vormen van shopping en is het niet mogelijk de distributie van substitutieproducten te controleren. Het totaal gebrek aan dat kader, in schril contrast met landen zoals Zwitserland en Nederland, maakt het overwegen van een dergelijk project onbegrijpelijk. Er zijn niet eens essentiële randvoorwaarden om de substitutieproducten in een goede context te benaderen, laat staan dat we over de randvoorwaarden zouden beschikken om zo'n experiment uit te werken.

Mevrouw Vogels zegt dat het in Vlaanderen niet opportuun is. Mevrouw Aelvoet zegt dat het misschien wel kan. Dan is er nog de situatie in Luik. Daarom stel ik u deze vraag. Mevrouw Aelvoet en een aantal mensen in een televisiedebat op RTL zouden hebben bevestigd dat de procureur-generaal van Luik dit project steunt. Het gaat om een zeer gevaarlijk, illegaal product waarvan de distributie en het gebruik in een aantal omstandigheden zouden worden georganiseerd. De vertegenwoordiger van de minister, de heer Lescrenier, zou – aldus mevrouw Aelvoet – publiek hebben gezegd dat hij achter de aanvraag van Luik staat.

De situatie in Luik sleept al lang aan. Ik herinner mij dat ik daarover in de vorige legislatuur ook al vragen heb gesteld. De regeling van de registratie en het zorgtraject voor drugsverslaafden is blijkbaar niet nodig, maar Luik dringt er wel op aan het project voort te zetten. Ik heb daarover toen al vragen gesteld. Toen zei de minister van Justitie mij dat hij niet van plan was daaraan zijn medewerking te verlenen. Nu zegt mevrouw Aelvoet dat de procureur-generaal van Luik en uw kabinet het project zouden steunen.

Daarom wil ik u de volgende vragen stellen.

Welke houding neemt u aan ten opzichte van de idee van de georganiseerde heroïnetoediening?

Wat is de exacte situatie in Luik? Het is toch evident, mits het over hoogst strafbare zaken kan gaan, dat het parket dit dossier volgt?

Wat is de formele positie van de procureur-generaal?

Hoe moeten wij de steun voor de aanvraag in Luik vanwege uw vertegenwoordiger begrijpen? Ik refereer aan de woorden van mevrouw Aelvoet.

06.09 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Vandeurzen, in de eerste plaats wil ik eraan herinneren dat de regering naar aanleiding van de uitwerking van het federaal plan in verband met de drugproblematiek ervoor heeft geopteerd geen werk te maken van een beleid of zelfs van een gewoon experiment inzake gecontroleerde aflevering van heroïne. De minister van Volksgezondheid heeft voor deze vergadering trouwens verklaard dat de experimenten in Zwitserland en Nederland eerst moeten worden geëvalueerd.

Ik ben van mening dat de behandeling met vervangingsmiddelen – op basis van methadon – de voorkeur verdient. Ik heb mijn collega van Volksgezondheid daarop gewezen en zij is het terzake met mij eens. Ik wens niet in situaties verzeild te geraken zoals destijds het heroïneproject in het park te Zürich, dat op een complete mislukking

06.09 **Marc Verwilghen**, ministre: Le gouvernement a décidé de ne pas mettre en œuvre de projet relatif à la distribution contrôlée d'héroïne. Nous attendrons les résultats des expériences en la matière aux Pays-Bas et en Suisse. Je suis partisan du traitement de substitution à la méthadone.

Depuis plusieurs années, une étude est menée à Liège au sujet d'un projet mis en place par le gouvernement précédent. Les

is uitgedraaid.

Het is juist dat in Luik reeds een aantal jaren sprake is van een project voor de behandeling van drugsverslaafden met heroïne. Dit project werd onder de vorige regering opgestart en wordt gesteund door de stad Luik en de universiteit van Luik. Het parket-generaal van Luik verzet zich niet tegen de studie van dat project en van de evaluatie van de mogelijkheden inzake tenuitvoerlegging.

De voorwaarden inzake de toepassing ervan blijken zeer strikt te zijn. Alleen personen die de vaste wil hadden een einde aan hun verslaving te maken, kwamen ervoor in aanmerking. De diverse ethische comités en de provinciale medische commissie – meer bepaald de voorzitter ervan, dokter Henrard – hebben steeds de wil geuit dat het doel alleen therapeutisch zou zijn en de ontwenning zou beogen.

Leden van het vorig kabinet zijn ter plaatse geweest en mijn voorganger heeft aan de Luikse gerechtelijke autoriteiten de toestemming verleend het onderzoek naar het project voort te zetten. Ik weet niet waarom het project niet is verwezenlijkt.

Wel weet ik dat de redenen die daaraan ten grondslag liggen niets te maken hebben met de minister van Justitie of met de gerechtelijke autoriteiten te Luik. Ik heb zelf steeds bedenkingen gehad bij het eerste project omdat ik van oordeel ben dat het geen nieuwe elementen aanvoert in vergelijking met gelijksoortige experimenten die in het buitenland werden gevoerd en die niet geleid hebben tot enige toegevoegde waarde in vergelijking met de klassieke behandeling met vervangingsmiddelen.

Uit de resultaten van een colloquium dat begin deze maand in Luik georganiseerd is en waar een van mijn medewerkers aanwezig was, blijkt trouwens dat het Luikse project aanzienlijk geëvolueerd is. Thans is het hoe dan ook voorbarig de toepassing ervan in overweging te nemen, want dat veronderstelt een voorafgaande evaluatie van de doeltreffendheid van de behandeling met vervangingsmiddelen, een materie die trouwens eerst zou moeten worden geregeld op basis van het wetsvoorstel van de heer Mahoux. Vervolgens moet de laatste hand gelegd worden aan de vereiste onderzoeksopdrachten, onder meer inzake de mogelijkheid tot tenuitvoerlegging die in 1999 door de Luikse gerechtelijke autoriteiten en door mijn voorganger gevraagd zijn, zodat de regering zich op nuttige wijze kan uitspreken over de daadwerkelijke tenuitvoerlegging van een project dat hoe dan ook moet leiden tot ontwenning bij de druggebruiker.

Mijnheer de voorzitter, tot daar mijn antwoord over de houding die ik terzake aanneem.

06.10 Jo Vandeuren (CD&V): Mijnheer de minister, ten eerste, moet ik zeggen dat het project in Luik mij blijft fascineren omdat het niet altijd mogelijk blijkt de juiste stand van zaken te weten te komen. Ik meen mij te herinneren dat de voorgaande minister van Justitie, hier aanwezig, en de vorige regering in het algemeen, zich tegen dat project verzetten. Ik begrijp dat er onderzoek gebeurd is naar de omstandigheden waarin zo'n project wel zou kunnen slagen, maar op dit moment loopt er toch geen project, als ik uw antwoord goed

conditions de ce projet sont contraignantes. Seules entrent en ligne de compte les personnes affichant une volonté affirmée de sevrage. L'objectif est purement thérapeutique. Mon prédécesseur avait donné l'autorisation de poursuivre l'étude sur ce projet. Un colloque s'est tenu à Liège au début de ce mois. Le projet aurait sensiblement évolué. Il serait prématuré de le généraliser à l'heure actuelle.

06.10 Jo Vandeuren (CD&V): Le projet lancé à Liège continue à me fasciner. Le précédent gouvernement s'y était opposé. Si j'ai bien compris, aucun projet n'est en cours actuellement alors que la ministre Aelvoet et la procureure générale de Liège ont

begrijp?

Ten tweede, hoe moet ik het begrijpen wanneer mevrouw Aelvoet verwijst naar het debat op RTL en zegt: "In datzelfde debat zei de procureur-generaal van Luik dat zij ook dat project steunde. Tevens heeft een vertegenwoordiger van de minister van Justitie, Alain Lescrenier, daar publiekelijk gezegd achter de aanvraag van Luik te staan". U geeft mij daarentegen de indruk veeleer terughoudend te zijn wat dat betreft. Wat moet ik dan verstaan uit die verklaringen die zijn afgelegd?

Mijnheer de minister, concreet is mijn vraag of er nu een experiment of een onderzoek loopt waarbij de facto heroïne wordt toegediend? Wat betekent het statement van mevrouw Aelvoet over de houding van uw medewerker en die van de procureur-generaal? Klopt die verklaring dan niet?

06.11 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer Vandeurzen, ten eerste, was mijn medewerker aanwezig in Luik op de studiedag waar men heeft gesproken over het project en over de houding die eertijds door het parket-generaal in Luik werd aangenomen. In geen geval is daar gezegd dat er een project loopt waarbij heroïne wordt toegediend of dat dit een van de alternatieven zou zijn. Er is maar één alternatief dat in overweging kan worden genomen, te weten methadon. Niets anders.

06.12 **Jo Vandeurzen** (CD&V): Er loopt nu dus geen enkel project?

06.13 Minister **Marc Verwilghen**: Nee.

06.14 **Jo Vandeurzen** (CD&V): Dank u.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

07 **Vraag van de heer Tony Van Parys aan de minister van Justitie over "nieuwe problemen in het onderzoek naar de Bende van Nijvel" (nr. 7645)**

07 **Question de M. Tony Van Parys au ministre de la Justice sur "de nouveaux problèmes dans l'enquête relative aux Tueurs du Brabant" (n° 7645)**

07.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, klaarblijkelijk kent het onderzoek naar de Bende van Nijvel problemen ingevolge technische problemen in verband met de scanner en de computerapparatuur. De scanner was een belangrijk werkmiddel daar het een concretisering was van een van de belangrijkste aanbevelingen van de parlementaire onderzoekscommissie, of de Bende-biscommissie zoals ze werd genoemd. In de parlementaire onderzoekscommissie hadden we een vergelijkend onderzoek tussen de aanverwante dossiers aanbevolen. Een van de voornaamste klachten in het onderzoek luidde dat men nooit een vergelijking had gemaakt tussen het dossier van de Bende van Nijvel en het dossier Mendez waar er sprake is van de betrokkenheid van Beijer en Bouhouche. De toen losgebarsten

déclaré récemment encore à la presse qu'elles soutenaient ce projet? En définitive, la distribution d'héroïne à titre expérimental est-elle encore prévue ou non?

06.11 **Marc Verwilghen**, ministre: A aucun moment de la récente journée d'étude organisée à Liège, mon collaborateur présent n'a fait état d'un projet de distribution d'héroïne. A mon estime, seule la méthadone peut entrer en ligne de compte comme traitement de substitution.

06.12 **Jo Vandeurzen** (CD&V): Aucun projet n'est donc en cours pour l'instant?

06.13 **Marc Verwilghen**, ministre: Non.

07.01 **Tony Van Parys** (CD&V): Selon la presse, de sérieux problèmes informatiques entraveraient l'enquête comparative du dossier des Tueurs du Brabant et des dossiers connexes, comme celui de Mendez-Beijer. Des pannes de scanner ne permettraient ainsi pas de rassembler les données policières et judiciaires. La réunion annuelle des proches des victimes a d'ailleurs été reportée.

discussie heeft aanleiding gegeven tot de aanbeveling dat deze dossiers naast elkaar moesten worden gelegd en dat de gegevens met elkaar moesten worden vergeleken. Hetzelfde geldt trouwens voor nog andere dossiers maar ik vernoem enkel de voornaamste.

Van daaruit komt het initiatief voort om de beide dossiers te scannen. Dit betekent dat de gegevens van beide dossiers werden ingescand zodat vergelijking mogelijk was. Op basis hiervan kon men nagaan of er gelijklopende elementen bestonden. Op 30 januari 2001 hebt u mij geantwoord, mijnheer de minister, dat er dan reeds 500.000 pagina's van de betreffende dossiers waren ingescand. Nog volgens u werd het gebruik van de scanner door de speurders en de magistraten als erg performant gekwalificeerd. Het was een erg nuttig instrument omdat men niet alleen de gegevens van de gerechtelijke onderzoeken inscande, maar daarnaast ook de politieke documentatie die niet in het strafdossier als dusdanig zat. Men scande er tevens in beslag genomen stukken in.

Ik geef u het voorbeeld van de tijdens de loop van het onderzoek in beslag genomen agenda's. De gegevens van de agenda's werden ingescand om ze naast de gegevens van onder meer het dossier Bende van Nijvel en het dossier Mendez te plaatsen. Hierdoor kon men de handel en wandel van Bouhouche en Beijer toetsen aan vergelijkbare data en plaatsen en gegevens van de dossiers Mendez en de Bende van Nijvel. Ik geef deze informatie louter als voorbeeldmateriaal. Hierdoor kon men perfect namen, data en trefwoorden aan elkaar toetsen. Het volstond een trefwoord of een naam in te brengen waarna men onmiddellijk kon zien welke gegevens de verschillende dossiers bevatten zodat men kon nagaan in welke mate de gegevens gelijklopend waren en de sporen met elkaar konden worden vergeleken. In de cel-Jumet heeft men de scanner trouwens ooit het geheugen van het onderzoek genoemd. De scanner was als het ware het zenuwcentrum van het onderzoek, het document op basis waarvan men het onderzoek verder kon voeren.

Nu blijkt dat de scanner sinds een jaar niet meer zou functioneren. Ook zou er naar de nabestaanden een brief zijn verstuurd waarin werd meegedeeld dat de jaarlijkse vergadering waarbij de nabestaanden op de hoogte werden gehouden van de stand van zaken in het onderzoek, is uitgesteld. Er bestaat een belangrijk contrast met de situatie van vorig jaar. Collega's, u herinnert zich ongetwijfeld dat de minister van Justitie vorig jaar in mei naar aanleiding van de jaarlijkse vergadering zelf aanwezig was en dat er toen belangrijke verklaringen werden afgelegd.

Zo werd gezegd dat er belangrijke elementen waren die wezen op de betrokkenheid van extreem rechts en dat het onderzoek ook in die richting werd gevoerd. Ook had de minister toen aan de nabestaanden van de slachtoffers meegedeeld dat hij initiatieven zou nemen om te voorkomen dat het dossier zou verjaren. In september zou het eerste belangrijke feit dat aan de Bende van Nijvel wordt toegeschreven, de overval op de wapenhandel Dekaise, verjaren. De Kamer heeft in dit verband reeds een wetsvoorstel na amendering goedgekeurd. We zullen zien of de Senaat dit ontwerp ook goedkeurt. Een derde element is de belangrijke aankondiging van de minister in mei 2001 dat er een wettelijke regeling inzake de spijtoptanten op stapel stond. De magistraten en speurders van

Ces informations sont-elles exactes? Quand les problèmes informatiques seront-ils résolus? L'enquête de la cellule Jumet est-elle au point mort? Depuis combien de temps le scanner est-il en panne? Combien d'enquêteurs s'occupent encore du dossier? Pourquoi la réunion avec les proches a-t-elle été annulée?

Jumet hadden immers laten uitschijnen dat een dergelijke regeling een essentieel en onontbeerlijk instrument was. Een dag later stelde de heer Di Rupo zijn veto tegen deze regeling.

Tot zover het vrij spectaculaire verhaal van de vergadering die een jaar geleden werd gehouden met de nabestaanden. Ondertussen heeft het onderzoek een dieptepunt bereikt. Een nieuwe vergadering met de nabestaanden wordt uitgesteld; er wordt meegedeeld dat er technische problemen zijn met de scanner en dat er eigenlijk niets te zeggen is. De minister begrijpt dat dit vragen doet rijzen.

Kan de minister bevestigen dat er problemen zijn met de scanner en de informatica-apparatuur? Hoelang zijn de computers en de scanner reeds defect? Wat is daarvan de oorzaak? Werd ditesignaleerd en wat was de reactie? Wat zijn de gevolgen van het defect aan de scanner voor het onderzoek in Jumet? In welke mate wordt het onderzoek hierdoor gehypothekeerd? Waarom werd het defect niet eerder hersteld? Hoeveel speurders zijn momenteel nog bezig met het onderzoek naar de Bende van Nijvel? Waarom werd de geplande vergadering met de nabestaanden afgeblazen? Kon wegens de computerpanne echt niets meer worden meegedeeld aan de nabestaanden van de slachtoffers?

07.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega's, ik heb een brief ontvangen van de procureur-generaal van Bergen waarin hij me bevestigt dat het informaticamateriaal wel degelijk voldoet, maar dat er zo veel documenten moeten worden gescand dat het niet mogelijk is om tegelijkertijd de reeds opgeslagen gegevens te consulteren en nieuwe gegevens te scannen. Dit is niet onbegrijpelijk, want het gebruikte materiaal dateert van 1997.

Ondertussen zijn er natuurlijk nieuwe technologische middelen voorhanden. Er moet een bijkomend budget vrijgemaakt worden om deze situatie te verhelpen.

In verband met de steun vanuit de informatica werd voor het eerst contact opgenomen met de informaticadiensten van het departement Justitie. Dit is voordien nooit gebeurd. Er werd nooit een beroep gedaan op deze diensten en het materiaal kwam trouwens van de gerechtelijke politie, thans federale politie. Ik meld u trouwens ook dat dit het eerste dossier is waarbij ooit scanning werd toegepast.

De vergadering met de nabestaanden werd niet geschrapt. Onderzoeksrechters Reynal en Lacroix hebben op 21 juni een brief gericht aan de betrokkenen met het voorstel te vergaderen in de loop van het vierde trimester van dit jaar. Ook de reden van dit uitstel werd daarbij toegelicht.

Bij de onderzoekscel zijn momenteel 15 personen werkzaam en werd er tevens een beroep gedaan op Franse zogenaamde profilers die verzocht werden een gedragsanalyse te maken van de bendeleden. De komst van deze mensen in België is voorzien voor begin september en het resultaat van hun werkzaamheden zal desgevallend toelaten de informatievergadering met de slachtoffers te houden en de informatie inzake de vordering van het onderzoek te verstrekken, voor zover de belangen van het onderzoek dit toelaten. Eén en ander blijkt duidelijk uit de brief die door de onderzoeksrechters werd toegezonden.

07.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Le matériel informatique de la cellule d'enquête fonctionne correctement, mais il semble impossible de consulter la masse de données enregistrées et de scanner en même temps de nouvelles données. Le matériel date de 1997 et devrait être renouvelé. Un support informatique complémentaire s'avère nécessaire et il a déjà été fait appel au service informatique du département de la Justice. Il s'agit du premier dossier dans lequel un scanner a été utilisé.

La réunion avec les proches a été reportée au quatrième trimestre de cette année mais n'a pas été supprimée.

Une quinzaine de personnes travaillent encore pour la cellule d'enquête et au début du mois de septembre, des experts français en matière de profilage viendront effectuer une analyse de comportement des tueurs. Dans la mesure où des informations à ce sujet pourront être communiquées, elles le seront au cours de la réunion d'information avec les proches.

07.03 Tony Van Parys (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik noteer dat volgens de minister de informatica-apparatuur wel zou voldoen en dat er klaarblijkelijk geen probleem is. Ik moet zeggen dat dit niet klopt met de gegevens waarover ik beschik. Er blijkt wel degelijk een ernstig probleem te zijn met de scanner en ik zal mij hierover informeren. Indien er op dit ogenblik een probleem zou zijn met de inbreng van de gegevens in de scanner, dan was dit althans tot begin 2001 niet het geval. Op dat ogenblik zei men immers zeer uitdrukkelijk dat de apparatuur erg performant was en dat er – probleemloos – reeds 500.000 pagina's ingescand waren. Ik denk dus dat het belangrijk is om precies te weten te komen wat er aan de hand is. Het heeft immers geen zin om in dit belangrijk dossier de kop in het zand te steken en te doen alsof er niets aan de hand is. Wij moeten nagaan wat juist het probleem is en hoe dit kan opgelost worden. Indien het inderdaad juist is dat de scanner gedurende een jaar niet heeft gefunctioneerd zoals het hoort, dan is dit iets dat onmogelijk kan worden verantwoord.

Van de minister had ik graag vernomen waarom de onderzoeksmagistraten de vergadering met de nabestaanden van de slachtoffers hebben uitgesteld tot het vierde trimester. U bent daar niet op ingegaan maar het is belangrijk om de aanleiding hiervan te kennen. De nabestaanden zelf moeten hierover ook geïnformeerd worden. Voor deze mensen is het belangrijk te weten waar zij staan en sommige familieleden hebben zeer negatief gereageerd bij het vernemen van het uitstellen van de vergadering.

Ten slotte, over het initiatief in verband met de gedragsanalyse door een aantal Franse experts heb ik de indruk dat er een belangrijke nieuwe impuls zou moeten komen in het onderzoek. Onder meer in Groot-Brittannië en in Nederland bestaat momenteel een systeem in belangrijke dossiers, het zogenaamde case review team. Dat houdt in dat het dossier doorgelicht en opnieuw bekeken wordt door een aantal professionele speurders die tot dan toe nog niet met dat onderzoek bezig zijn geweest.

Op dit ogenblik wordt bijvoorbeeld het onderzoek naar de moord op Pim Fortuyn op die manier behandeld. Er is een onderzoeksteam en daarnaast bestaat er een soort schaduwteam of toezichtteam – die termen bedoel ik niet negatief – dat van het onderzoek enige afstand neemt en systematisch nagaat in welke mate de strategie van het onderzoek behoorlijk wordt gevoerd.

Naar aanleiding van de vastgestelde demotivatie bij de speurders in de cel-Jumet wil ik u vragen om de oprichting van een case review team te onderzoeken. Dat case review team zou, op basis van de doorlichting door de experts die de bendecommissie hebben bijgestaan, moeten nagaan in welke mate de verschillende sporen, zoals extreem rechts, de gewezen rijkswachters of het crimineel-politieke spoor behoorlijk werden onderzocht. Daardoor zouden de dadergroepen kunnen worden bepaald, zoals in de aanbevelingen van de onderzoekscommissie al stond vermeld. De bepaling van die dadergroepen moet kunnen gebeuren op basis van een selectie van de sporen en de denkpistes zoals zij zich aandienen en zoals zij in het onderzoek of via de doorlichting zijn geëvalueerd. Volgens mij zou dat een belangrijk element zijn ter ondersteuning van het team dat momenteel met het onderzoek bezig is en zou ons dat uiteindelijk

07.03 Tony Van Parys (CD&V): Selon le ministre, les appareils fonctionnent convenablement et il n'y a donc aucun problème. Cela ne correspond pas aux informations dont je dispose. Je vais faire les vérifications nécessaires.

Début 2001, 500.000 pages avaient déjà été scannées et l'opération se déroulait sans aucun problème. Aujourd'hui, ce n'est plus le cas. Si le scanner a vraiment été en panne depuis un an, il s'agirait là d'une situation inadmissible.

Pour quelle raison la réunion avec les proches a-t-elle été reportée? Il y a eu des réactions extrêmement négatives à ce sujet.

Les enquêteurs de la cellule de Jumet sont démotivés. Je propose que sur la base des constatations faites par l'équipe française de profileurs des groupes d'auteurs soient définis et qu'un "case review team" procède à une radioscopie de la stratégie de l'enquête. Cette formule est également utilisée à l'étranger, notamment dans le cadre de l'enquête sur l'assassinat de Pim Fortuyn.

uitsluitel kunnen geven over de definitieve wending die dat onderzoek moet krijgen. Ik denk dat er op een bepaald ogenblik beslissingen genomen moeten worden in verband met het verdere onderzoek. Zoals het nu loopt, kan het natuurlijk niet. Het informaticamateriaal is bijvoorbeeld niet meer aangepast sinds het moment dat het ter beschikking werd gesteld, 1997-1998. Er is ook discussie over de budgetten. Naar ik vernomen heb, gaat het daarover eigenlijk. Wie zal dat moeten betalen: de justitie of de politie? Het eeuwig probleem van het budget kent ook in dat concreet dossier opnieuw zijn gevolgen. Daarbij moeten wij de uiteindelijke verantwoordelijkheid opnemen.

Ik wil u dus vragen om de suggestie van een case review team hard te maken. Er moet een schaduwteam komen van onafhankelijke speurders, dat tweewekelijks of maandelijks nagaat in welke mate de strategie van het onderzoek behoorlijk wordt gevoerd en waarbij de vooropgestelde dadergroepen systematisch worden omschreven, zodat het onderzoek werkelijk gericht kan gebeuren in die mate dat dadergroepen geëlimineerd kunnen worden. Er zal een keuze moeten worden gemaakt en worden toegeven of er al dan niet een spoor is. Met halve waarheden zijn wij in dat dossier namelijk niet gebaat.

Eén vraag bleef alleszins onbeantwoord: waarom werd de vergadering met de nabestaanden van de slachtoffers uitgesteld? Om welke reden hebben de magistraten dat initiatief genomen en richtten zij een brief aan de familieleden?

07.04 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, men hoort wat men wil horen. Ik citeer uit een brief van de procureur-generaal van 28 juni 2002: "Selon ce que m'indique le responsable informatique de la cellule "Brabant wallon", le matériel informatique dont dispose la cellule d'enquête est performant."

Ik citeer voorts uit de brief ondertekend door de heren Lacroix en Reynal, die aan de slachtoffers werd gezonden: "Vous vous attendiez sans doute à recevoir une invitation pour une nouvelle entrevue en cette fin d'année judiciaire puisque plusieurs d'entre vous nous ont contactés à ce sujet. Actuellement, les enquêteurs s'attachent à dresser une synthèse des comportements des divers auteurs afin de permettre l'étude de leur profil psychologique par des spécialistes. Les experts en analyse de comportement auxquels nous avons fait appel pourront cependant entreprendre leurs travaux début du mois de septembre. En fonction de leur évolution et des devoirs qui devraient être accomplis, nous fixerons la date de notre prochaine rencontre dans le courant du quatrième trimestre prochain."

Mijnheer de voorzitter, ik zou voorstellen dat wij de werkzaamheden van degenen die het onderzoek leiden afwachten vooraleer een volgende stap te nemen. De suggestie die door de heer Van Parys werd gemaakt, kan echter in overweging worden genomen nadat wij de resultaten kennen van de werkzaamheden die de onderzoekers zelf hebben vooropgesteld.

07.05 **Tony Van Parys** (CD&V): Wordt in de brief van de magistraten aan de nabestaanden gewezen op de informaticaproblemen en de problemen met de scanner?

07.05 **Tony Van Parys** (CD&V): La lettre adressée aux proches parents fait-elle allusion aux problèmes informatiques?

07.06 Minister **Marc Verwilghen**: Ja, er wordt gewezen op de informaticaproblemen.

07.06 **Marc Verwilghen**, ministre: Oui.

07.07 **Tony Van Parys** (CD&V): Die zijn er dus wel degelijk.

07.08 Minister **Marc Verwilghen**: Ik heb die ook toegelicht.

07.09 **Tony Van Parys** (CD&V): Ik constateer alleen dat de procureur-generaal zegt dat de installatie performant is. Daarnaast hoor ik dat de onderzoeksrechter de familieleden van de slachtoffers wijst op een aantal informaticaproblemen. Dat is een tegenstrijdigheid. Het is beter dat wij precieze informatie krijgen zodat wij daaraan iets kunnen doen. Ik meen te weten dat er inderdaad een ernstig probleem met de scanner is. Dat is precies het centrale geheugen van het onderzoek.

07.09 **Tony Van Parys** (CD&V): Il me semble dès lors qu'il ne peut être question de dire que le système fonctionne de manière performante.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

08 **Vraag van de heer Ferdy Willems aan de minister van Justitie over "de mogelijke aanslagen op Kleine Brogel" (nr. 7648)**

08 **Question de M. Ferdy Willems au ministre de la Justice sur "les risques d'attentats terroristes contre Kleine Brogel" (n° 7648)**

08.01 **Ferdy Willems** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, mijn verhaal begint op 23 mei, toen ik in de plenaire vergadering een vraag heb gesteld over het gevaar van de roof van wapens in de kazerne van Thuin. Ik heb dat gevaarlijk geacht omdat die spullen in handen kunnen komen van extreem rechts, van extreem links of van terroristen. Vermits minister Flahaut toen afwezig was, heeft mevrouw Onkelinx mijn vraag beantwoord. De kamervoorzitter heeft mij toen gezegd dat ik die vraag opnieuw aan de heer Flahaut moest stellen. Ik heb dat ook gedaan. In mijn schriftelijke vraag heb ik dezelfde dag – 23 mei – verwezen naar het gevaar mochten gangsters Kleine Brogel ooit met dergelijk materiaal aanvallen.

08.01 **Ferdy Willems** (VU&ID): Je suis convaincu qu'un attentat contre la base de Kleine Brogel provoquerait de sérieux problèmes, comme le démontrent les questions que j'ai posées à ce sujet au ministre Flahaut en mai et en juin.

Op 4 juni kom ik met mijn vraag bij de heer Flahaut terecht, maar hij lacht het gewoon weg. Ik heb hem erop gewezen dat wij op 11 september hebben geleerd niet met kleine jongens te maken te hebben. Ik citeer: "De terroristen zijn goed georganiseerd. Ik blijf erbij dat Kleine Brogel een levensgrote bedreiging is voor ons allemaal. U kunt dat ontkennen, maar ik blijf daarbij. Als daarop een goed georganiseerde aanval gebeurt – ik ben zelf reeds een aantal keer in de buurt van Kleine Brogel geweest – dan hebben wij en u prijs. Wij zijn daar niet op voorbereid. Iedereen kan tot op een paar honderd meter naderen zonder de minste problemen. We weten zelfs niet eens wat zich daar bevindt". Ik blijf aandringen, maar de minister antwoordt niet op een reeds op voorhand schriftelijk ingediende vraag.

La Sûreté de l'État a-t-elle été informée de projets concrets d'attentat terroriste contre la base de Kleine Brogel? Pourquoi le parquet n'a-t-il pas informé les autorités militaires? La sécurité de la population tout entière ne prime-t-elle pas en l'espèce le principe de confidentialité de l'enquête?

Ces questions avaient déjà été posées le 25 juin dernier au ministre de la Défense, qui nous avait renvoyés au ministre de la Justice.

Men zou denken dat hiermee het incident is gesloten, ware het niet dat de pers op 20 juni meldt dat het gerecht in Antwerpen een zekere Trabelsi had ondervraagd. Dit lid van Al Qaeda had concrete plannen om Kleine Brogel aan te vallen. Een paar dagen geleden hebben informanten bij de Veiligheid van de Staat deze gegevens bevestigd.

Zij hebben mij dat langs een omweg laten weten.

Daarom heb ik op 20 juni opnieuw een vraag aan de heer Flahaut gesteld. Ik heb hem gevraagd of het juist is dat het gerecht geen informatie aan het leger of de minister heeft doorgegeven. Dat werd namelijk in een persnota van het leger verklaard.

Op 25 juni is mijn interpellatie in de commissie voor de Landsverdediging behandeld, maar de heer Flahaut antwoordde weer niet. Uiteindelijk, na veel aandringen, heeft hij mij het volgende verklaard. Ik citeer: "En ce qui concerne les informations, il s'agit d'une instruction judiciaire. Nous avons appris que M. Trabelsi avait des projets. C'est une question que vous devez poser au niveau du ministre de la Justice. De mon côté, je vous réponds que nous avons travaillé sur la base des informations dont nous disposons. Avant cela, nous n'avions pas d'information, compte tenu du fait que cette instruction judiciaire est secrète."

Ik blijf weer aandringen bij de minister. Ik heb hem gevraagd waarom hij geen informatie van het gerecht krijgt. Dit is toch wel heel belangrijk voor de veiligheid van de bevolking. De heer Flahaut antwoordde daarop nogmaals dat ik die vraag aan de minister van Justitie moet stellen, wat ik dezelfde dag – 25 juni – nog heb gedaan.

Mijnheer de minister, ik heb drie vragen voor u.

Ten eerste, werd de Veiligheid van de Staat op de hoogte gebracht van de concrete plannen om Kleine Brogel aan te vallen? Intussen weten zij dat wel, maar ik zou graag willen weten wanneer zij dat te weten zijn gekomen. Dit is niet onbelangrijk.

Ten tweede, waarom werden de militaire autoriteiten, inbegrepen de minister van Landsverdediging, door het parket niet ingelicht? De persdienst van het leger heeft dat beweerd en de minister heeft dat in de commissie bevestigd.

Ten derde, dient het belang van de geheimhouding van het gerechtelijk onderzoek in aangelegenheden als deze niet te worden ondergeschikt aan de hogere waarde van de veiligheid van onze bevolking? Mijnheer de minister, laten we wel wezen. Het hele land kan hier worden bedreigd. In het Nuclear Notebook van het Bulletin of Atomic Scientists, een Amerikaanse gespecialiseerde databank, staat letterlijk – wat wij in België blijkbaar niet mogen weten – dat er in Kleine Brogel 12 tactische B16-bommen liggen met een vermogen tot 300 kiloton. Dat is volgens militaire experts genoeg om de helft van België of zelfs het hele land kapot te maken. Wij zijn dus wel degelijk bedreigd.

Men antwoordt dan dat we vertrouwen moeten hebben in de veiligheidsdienst. Ik wil wel vertrouwen op de veiligheidsdienst maar dan moet die ook van het reële gevaar op de hoogte zijn. Minstens de minister van Landsverdediging en de top van het leger moeten dit weten. Hebben de Verenigde Staten, met de sterkste veiligheidsdienst ter wereld, ons niet geleerd dat ook zij niet onkwetsbaar zijn? 11 september heeft ons dat althans geleerd. Men moet ook niet aankomen met wat de heer Flahaut gezegd heeft, namelijk dat wij paniek zaaien. Wij zaaien geen paniek door vragen te stellen, het zijn zij die de zaken geheim houden die paniek zaaien. U weet dat de

volksmond zegt dat er iets verkeerd is als we iets niet mogen weten. Het zijn de bommen zelf die daar liggen die voor paniek zorgen. De VS leggen op ons grondgebied dergelijke gevaarlijke spullen. Dit bedreigt kort en goed onze veiligheid en die van onze medemensen. Mijnheer de minister, ik zou dan ook graag horen wat u op die drie vragen kunt antwoorden, vooral met het oog op de toekomst. Er kunnen zich immers nog dergelijke incidenten voordoen. Zal men dan uit het uitblijven van de informatie lessen trekken en ervoor zorgen dat dit in de toekomst niet meer gebeurt? Het geheim van het gerechtelijk onderzoek weegt immers niet op tegen het veel grotere belang van de veiligheid van iedereen.

08.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer Willems, ik weet niet hoe dikwijls ik in de Kamer, zowel in de plenaire vergadering als in de commissie voor de Justitie, al heb gezegd dat de zaak-Trabelsi slechts kon worden opgelost door de informatie die door de Veiligheid van de Staat werd verstrekt. Het is niet het onderzoek door de politiediensten dat ons heeft toegelaten de zaak-Trabelsi uit te klaren, dat gebeurde dank zij de informatie van de Veiligheid van de Staat. Als iets goed is, mag dat ook eens gezegd worden. Men is nogal snel geneigd dat te vergeten. U weet dat er in die zaak te Brussel een onderzoeksrechter werd aangesteld en dat er een aantal aanhoudingen zijn verricht. Ik herhaal dat dit slechts mogelijk was op basis van de gegevens die van de Veiligheid van de Staat kwamen. Wanneer die inlichtingen gegeven worden, dan gaan die naar al diegenen die betrokken zijn bij deze situatie. Zij hebben er kennis van en worden erover ingelicht. U zult begrijpen dat ik met betrekking tot het gerechtelijk dossier in het belang van het onderzoek dat zich nu in een belangrijk stadium bevindt en gelet op het geheim karakter ervan geen details kan verstrekken. U zegt wel dat dit ondergeschikt is aan de hogere waarde van de veiligheid van de bevolking. Dit speelt zonder de minste twijfel ook. U mag er echter van overtuigd zijn dat men dienaangaande alle voorzorgen neemt die noodzakelijk zijn.

De **voorzitter**: Mijnheer Willems, bent u gerustgesteld?

08.03 **Ferdie Willems** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik ben niet gerustgesteld. Mijnheer de minister, ik kan aannemen dat u de waarheid vertelt maar dan blijft de vraag ten gronde waar de antwoorden van de legerleiding in een persmededeling en van de minister in een commissie van dit huis vandaan kwamen. Als de legerleiding en de minister het niet weten, hoe kan men dan in een kazerne de veiligheid van de bevolking waarborgen? Dat blijft voor mij een probleem. Ik weet niet of er een communicatieprobleem is tussen u beiden, maar ik stel vast dat de ministers nergens iets van afwist op een moment waarop het gevaarlijk kon zijn. Dat blijft voor mij fundamenteel gevaarlijk.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

09 **Vraag van de heer Luc Gouty aan de minister van Justitie over "het afgesloten akkoord met de gevangenisbewakers"** (nr. 7660)

09 **Question de M. Luc Gouty au ministre de la Justice sur "l'accord conclu avec les gardiens de prison"** (n° 7660)

08.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Une excellente collaboration avec les autorités judiciaires a permis à la Sûreté de l'État de suivre l'enquête sur Trabelsi et de mener ce dossier à bien. Au besoin, la Sûreté de l'État aurait ainsi pu mettre d'autres instances en garde.

Je ne vais pas trahir le secret de l'enquête mais je souligne que les informations diffusées sur ce sujet sont purement spéculatives. Toutes les mesures ont cependant été prises pour garantir la sécurité de la population.

08.03 **Ferdie Willems** (VU&ID): Je me demande comment la sécurité de la population pouvait être garantie alors que le commandement de l'armée et ministre Flahaut n'étaient même pas informé du danger qui guettait

09.01 Luc Goutry (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, de heer Van Parys heeft het hier ook al over gehad naar aanleiding van de bespreking van de begrotingswijziging voor Justitie. De minister nam daar veeleer akte van in plaats van klaar, duidelijk en concreet te antwoorden. Mijn vraag was toen al ingediend en afgesproken werd dat ik ze, wegens het belang ervan, niet zou laten vallen.

Deze problematiek gaat mij zeer ter harte. Ik woon in een streek waar nogal wat mensen zijn tewerkgesteld in de gevangenis van Brugge als cipier. Lang was dit een van de grootste gevangenissen van het land. Ik heb dus ook met afgrijzen de hele evolutie gevolgd enkele weken geleden, toen de cipiers actie voerden en er grote problemen van dreigden te komen. Na wat onduidelijk getouwtrek met de ministers van Begroting en Justitie over de vraag hoe ver men kon gaan, heeft men toch een akkoord bereikt met de onderhandelaars. Ik heb de tekst daarvan bij. Die vermeldt in niet mis te verstane termen wat werd overeengekomen. Daar staat bijvoorbeeld in dat de officiële onderhandelingen zullen worden aangevat op maandag 27 mei 2002, met het oog op de concretisering van een achttal voorstellen. Dit werd ondertekend door de minister van Justitie en door de onderhandelaars van de verschillende vakbonden. Bovendien wordt vermeld dat alles klaar zou moeten zijn tegen 1 juli 2002. Zelfs voor die datum moesten een aantal dingen al geregeld zijn. Dat wordt allemaal mooi gespecificeerd in die overeenkomst, waaraan beide partijen zich hebben gehouden zoals dat hoort.

Bij de cipiers stijgt de ongerustheid nu ten top. Zij hadden een akkoord en voelden zich daardoor gebonden en zij dachten van de minister hetzelfde. Vandaag stellen zij echter vast dat het 2 juli 2002 is en dat er helemaal niets is geregeld voor de datum, vastgelegd in het akkoord. Bovendien is zelfs het overleg in sectorcomité 3 dat volgens het ondertekende akkoord op 27 mei 2002 moest zijn begonnen, nog niet gestart naar behoren. Wij vernemen nu dat dit voor morgen zou zijn. Er zijn echter nog andere dingen die verwondering wekken. Hoe meer men in sommige dossiers zoekt, hoe meer men van de ene verwondering in de andere valt. In het tweede luik waarover moet worden onderhandeld in sectorcomité 3, is er sprake van een ontwerp van koninklijk besluit tot aanpassing van de personeelskaders. Tot ieders grote verwondering beschikt men over de ontwerpteksten van die koninklijke besluiten al sinds februari 2002, toen die bij de minister van Begroting waren geweest.

Nu worden ze, bij uiterste urgentie, tweeënhalve maanden na datum, plots ter tafel gelegd. Zij zullen bijgevolg ook het voorwerp uitmaken van het overleg.

Het is moeilijk om daar nog een touw aan vast te knopen. Collega Van Parys zegde u al dat u met vuur speelt. Na moeizame onderhandelingen en een moeilijke periode is men tot een akkoord gekomen – hetgeen hoop en verwachtingen en perspectief schept – ook al lijkt het bijna een ultimatum. Het is trouwens herhaaldelijk door de cipiers gesteld dat ze tot het bittere einde zullen doorgaan. Als ze dan opnieuw vaststellen dat de zaak niet vordert zoals het hoort en men ernstige vragen stelt over de afwikkeling, dan neemt ook de onrust opnieuw toe. Ik denk dat men met argusogen uw antwoord op mijn vragen zal volgen. Dit zal zeer belangrijk zijn om te weten wat

09.01 Luc Goutry (CD&V): Aux termes de l'accord sur les établissements pénitentiaires du 23 mai 2002, les autorités et les syndicats devaient entamer les négociations officielles le 27 mai 2002 et avoir réglé toute la question pour le 1er juillet 2002.

Est-il exact que les négociations officielles n'ont pas encore débuté? Quelle est la raison de ce retard? Les chiffres relatifs aux budgets ont en effet été publiés sur le site Internet de l'Administration du Budget dès le lendemain de la signature de l'accord. Nous apprenons que les premières concertations débuteront demain, le 3 juillet. Curieusement, des projets d'arrêtés royaux qui étaient déjà prêts en février seront également examinés demain, dans l'extrême urgence.

Ce report des négociations suscite à nouveau l'émoi du personnel et pourrait donner lieu à de nouvelles actions de grève. Le ministre en est-il conscient?

er de komende tijd eventueel aan acties zou kunnen tot stand kunnen komen, mocht blijken dat er helemaal geen voldoening wordt gegeven, dat zelfs het vertrouwen zou zijn geschonden. Op die manier bevindt men zich opnieuw in een situatie waarin niemand zich nog gebonden voelt.

Ziedaar mijn vragen die ik reeds heb toegelicht. De vraag was tevens of het uitstel zou te wijten zijn aan het feit dat de minister van Begroting op zich laat wachten, ondanks het feit dat het akkoord al werd ondertekend. De begrotingscijfers werden gepubliceerd op de website. Welke problemen zijn er dan gerezen bij de uitvoering van dit akkoord? Immers, daags na de vooropgestelde start – namelijk 24 mei – waren de begrotingscijfers reeds gepubliceerd op de website.

Ik heb aan de minister gevraagd of hij zich bewust is van de opnieuw toenemende onrust. Ik hoop dat hij zich daarvan bewust is. Wij wakkeren dit geenszins aan, integendeel, maar we hebben toch de fundamentele taak dat gevoel hier te vertolken vooraleer het te laat is.

09.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega's, mijn antwoord zal bondig zijn. Ik weet natuurlijk niet welke uw informatiebron is. Dat is immers niet relevant in deze. Ik kan u alleen zeggen dat de officiële onderhandelingen aangevat werden op 27 mei 2002, dat de ontwerpen van koninklijke en ministeriële besluiten door mij werden voorbereid op 30 en 31 mei en op 3 juni 2002 en dat ze aan de administratieve en budgettaire controles werden onderworpen. Ik heb de akkoorden ontvangen op 27 juni jongstleden. Morgen, 3 juli, zal er een bespreking plaatsvinden met de representatieve vakbonden om ook diezelfde dag te worden afgerond, want het is de vertaling van het reeds bereikte akkoord.

Op de vraag of ik me bewust ben van onrust, kan ik slechts zeggen dat vanuit de onderhandelingen die met mijn departement werden gevoerd, geen signaal werd gegeven dat dit het geval zou zijn. Immers, het akkoord wordt, zoals het hoort, ingevuld zoals het werd overeengekomen. In die context meen ik dat de berichten waarover u beschikt absoluut niet dezelfde zijn dan de mijne en wellicht ook niet de laatste evolutie weergeven.

09.03 **Luc Goutry** (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor zijn antwoord. Mijn bronnen zijn personen die de onderhandelingen bijwonen. Ofwel zijn zij helemaal verkeerd, ofwel doet u, mijnheer de minister, mij meer en meer twifelen aan uw verklaringen. Ik hoef deze knoop niet door te hakken, want het is een spel van vraag en antwoord en ik kan enkel mijn bezorgdheid uiten. Ik neem akte van uw antwoorden en ik kan daar moeilijk al nieuwe problemen aan koppelen.

Het lijkt mij niet echt duidelijk hoe u kunt volhouden dat alles in orde is, als uitdrukkelijk was bepaald dat alles tegen gisteren in orde geweest zou zijn. Als u dan beweert dat er geen probleem is, dat men zich niet aan de afgesproken datum heeft kunnen houden, maar dat deze laattijdigheid niet belet dat het nog in orde geraakt, dan hoop ik dat oprecht. Het zou de zaken immers fel verbeteren.

U zegt dat u alles zult uitvoeren zoals het hoort. Er zullen 400 cipiers moeten worden aangeworven, maar volgens de krant moet dat

09.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Les négociations officielles ont été entamées le 27 mai 2002. Les projets d'arrêté royal et ministériel ont déjà été soumis aux contrôles administratif et budgétaire. Le 3 juillet 2002, les négociations avec les syndicats s'achèveront.

Lors des négociations, je n'ai perçu aucun signe d'agitation. L'accord est en effet mis en œuvre correctement. Je ne sais pas qui sont vos sources, mais elles vous ont manifestement fourni des informations différentes de celles dont je dispose.

09.03 **Luc Goutry** (CD&V): Soit mes sources, qui sont par ailleurs des interlocuteurs sociaux, ont perdu les pédales, soit je suis obligé de douter de la réponse du ministre.

Quoi qu'il en soit, tout aurait déjà dû être réglé hier.

Puisqu'il n'y a que 250 lauréats et qu'il faut recruter 400 gardiens de prison, je ne vois pas comment cet objectif pourra être réalisé.

En tout cas, j'appelle sincèrement de mes vœux la conclusion d'un bon accord.

gebeuren op basis van 250 laureaten. Ons is dus niet duidelijk hoe dit zal gebeuren, aangezien er niet genoeg geslaagden zijn om de in te vullen plaatsen van cipier nog in te vullen. Ik weet niet of u hierop nog zult antwoorden. Wij kunnen weinig anders doen dan afwachten, maar ik hoop oprecht dat er een goede oplossing uit de bus kan komen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

10 Vraag van de heer Jo Vandeurzen aan de minister van Justitie over "de registratie van de werklast van de rechter van het openbaar ministerie" (nr. 7679)

10 Question de M. Jo Vandeurzen au ministre de la Justice sur "l'enregistrement de la charge de travail du juge et du ministère public" (n° 7679)

10.01 Jo Vandeurzen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn vraag kan kort zijn. In het Belgisch Staatsblad is op 8 december 2001 de wet van 21 november 2001 verschenen tot vaststelling van een tijdelijke personeelsformatie van raadsheren teneinde de gerechtelijke achterstand bij de hoven van beroep weg te werken. Ik geef grif toe dat tijdens de behandeling van het wetsontwerp een amendement van onze fractie heeft kunnen rekenen op de welwillendheid van de regering en van de meerderheidspartijen zodat artikel 352bis van het Gerechtelijk Wetboek bepaalt dat de Koning na advies van de Hoge Raad voor Justitie de wijze vaststelt waarop de werklast van de rechter en van het openbaar ministerie wordt geregistreerd, alsook de wijze waarop de gegevens worden geëvalueerd. Dat was belangrijk omdat de kaderuitbreiding met de tijdelijke raadsheren gekoppeld was aan een periode van 3 jaar waarbinnen de evaluatie moest plaatsvinden.

10.01 Jo Vandeurzen (CD&V): Le dernier chapitre de la loi du 29 novembre 2001 fixant un cadre temporaire de conseillers en vue de résorber l'arriéré judiciaire dans les cours d'appel stipule que le Roi doit organiser un nouveau système d'enregistrement pour mesurer et évaluer de manière uniforme la charge de travail des juges et du ministère public. Le Conseil supérieur de la Justice devait rendre un avis à ce propos. L'a-t-il fait? Les arrêts d'exécution ont-ils déjà été pris?

In al de discussies zowel inzake de toegevoegde rechters in Brussel of de verzuchtingen van de magistratuur met betrekking tot meer rechters of parketmagistraten komt het fundamenteel probleem terug inzake de objectieve meting van de effectieve werklast. Zonder deze objectieve gegevens zijn al die discussies tamelijk vrijblijvend. Daarom is de registratie zo belangrijk.

Mijnheer de minister, hebt u reeds het advies van de Hoge Raad voor Justitie ontvangen? De wet dateert reeds van december 2001. Zijn er reeds uitvoeringsbesluiten genomen inzake de toepassing van artikel 352bis of worden ze voorbereid?

10.02 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, mijn antwoord zal eveneens kort zijn. Wat de werklastmeting betreft, werden twee werkgroepen opgericht die enerzijds bevolkt zijn met magistraten van de zetel en, anderzijds de magistraten van het openbaar ministerie. Samen met de vertegenwoordigers van de Hoge Raad voor de Justitie onderhandelen zij over de werklastmeting. De werkzaamheden zijn nog niet beëindigd. Dat is de reden waarom de Hoge Raad terzake nog geen advies heeft afgeleverd. De Hoge Raad volgt deze materie van heel nabij op. Zodra een beslissing kan worden genomen zullen de uitvoeringsbesluiten niet uitblijven.

10.02 Marc Verwilghen, ministre: Deux groupes de travail se chargent d'élaborer un système transparent et fiable permettant de mesurer la charge de travail des magistrats du siège et du ministère public. Etant donné que les groupes de travail n'ont pas encore terminé leurs travaux, l'avis du Conseil supérieur n'a pas encore été demandé et aucun arrêté d'exécution n'a encore été pris. Le Conseil supérieur suit cette matière de près et est

associé aux travaux des groupes de travail.

10.03 Jo Vandeurzen (CD&V): Mijnheer de voorzitter, ik dank de minister voor het antwoord. Mijn grote bekommernis is dat de klok tikt. Uit het verslag van de bespreking in de commissie blijkt dat we eraan houden dat een meting wordt uitgevoerd binnen de 3 jaar. Er moet nog een koninklijk besluit worden genomen. Dat besluit moet geïmplementeerd worden om nadien metingen te kunnen uitvoeren en een evaluatie te maken. Dat vraagt allemaal zijn tijd. Ik hoop dat alles op het nuttige moment kan gebeuren zodat eindelijk een objectief gesprek kan worden gevoerd over de werklust van de actoren van Justitie.

10.03 Jo Vandeurzen (CD&V): Le temps presse. Un dialogue objectif à propos de la charge de travail des magistrats est urgent.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

11 Samengevoegde vragen van

- mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Justitie over "de therapie voor daders van intrafamiliaal geweld" (nr. 7666)
- mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Justitie over "de behandeling van intrafamiliaal geweld door Justitie en politie" (nr. 7691)
- de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "het opsporings- en vervolgingsbeleid van intra-familiaal geweld" (nr. 7706)

11 Questions jointes de

- Mme Magda De Meyer au ministre de la Justice sur "les thérapies pour les auteurs de violence intrafamiliale" (n° 7666)
- Mme Magda De Meyer au ministre de la Justice sur "le traitement de la violence intrafamiliale par la Justice et la police" (n° 7691)
- M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "la politique de recherche et de poursuite en matière de violence intrafamiliale" (n° 7706)

11.01 Magda De Meyer (SP.A): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, mijn beide vragen handelen over intrafamiliaal geweld en de manier waarop daarmee wordt omgegaan bij Justitie en politie.

11.01 Magda De Meyer (SP.A): Une réaction purement répressive au problème de la violence intrafamiliale ne résoudra rien. La responsabilisation et l'assistance sont nécessaires et peuvent passer par le canal de la médiation pénale, de la probation, de la libération conditionnelle et de la thérapie pendant la période de détention.

Mijn eerste vraag gaat over de therapie voor daders. Het is duidelijk dat, wat daders van intrafamiliaal geweld betreft, op twee manieren moet worden gewerkt: zowel op repressieve wijze als via hulpverlening. Puur repressief antwoorden is uiteraard onvoldoende. Geldboetes en gevangenisstraffen alleen zullen het intrafamiliaal geweld niet doen ophouden. Het is duidelijk dat de daders van intrafamiliaal geweld op hun verantwoordelijkheid moeten worden gewezen. Hen moet gevraagd worden om rekenschap te geven van hun daden. Daarom is het belangrijk dat het vervolgingsbeleid een opening creëert voor responsabilisering en hulpverlening. Uiteraard is een repressieve aanpak ook noodzakelijk als justitiële stok achter de deur, want alleen werken via hulpverlening is duidelijk ook onvoldoende wanneer het gaat over ernstig en/of langdurig intrafamiliaal geweld. De daders zijn trouwens niet altijd bereid hulpverlening te aanvaarden en zij ervaren hun gedrag niet altijd als verkeerd. Zij zien het veeleer als een gevolg van allerlei dingen die zich buiten hun wil afspelen.

Comment le ministre conçoit-il la mise en place d'une offre thérapeutique structurelle à l'intention des auteurs de violence intrafamiliale, à l'image de celle qui existe en première et en deuxième ligne pour les auteurs de délits sexuels?

Wij denken dat responsabilisering en hulpverlening op verschillende momenten kunnen worden aangewend. Dat kan gebeuren bij strafbemiddeling, bij probatie, bij vrijlating onder voorwaarden, bij

Il ressort d'une étude menée à Louvain par le professeur Hutsebaut que les parquets ne procèdent pas à un

therapie tijdens de hechtenis en zo meer. Maar, om een dergelijk vervolgingsbeleid gestalte te geven is er toch wel nood aan de uitbouw van een structureel aanbod voor dadertherapie bij intrafamiliaal geweld.

Voor zover wij weten bestaat er wel een aanbod in de eerste en tweede lijn inzake seksuele delicten, maar wat dadertherapie betreft bij intrafamiliaal geweld, zijn er naar verluidt een bijkomend mandaat en extra middelen nodig.

Mijnheer de minister, mijn vraag is dus: hoe zult u een structureel aanbod verwezenlijken inzake dadertherapie voor de daders van intrafamiliaal geweld? Hoe ziet u dat? Wat bestaat er vandaag al? Wat kan er nog verwezenlijkt worden in de toekomst?

Daarbij aansluitend wil ik het hebben over de registratie van partnergeweld en intrafamiliaal geweld, die onvoldoende of zelfs onbestaande is. Dat bleek nog maar eens uit het onderzoek van professor Hutsebaut en anderen naar "Het strafrechtelijk beleid inzake partnergeweld 2000". Dat onderzoek werd uitgevoerd in de gerechtelijke arrondissementen Leuven, Nijvel en Brussel en toonde aan dat de parketten de dossiers over partnergeweld niet afzonderlijk registreren. Er bestaat dus eigenlijk geen enkel middel om de zaken van partnergeweld op te sporen in het geheel van de dossiers inzake slagen en verwondingen. Bovendien worden de zaken van partnergeweld geregistreerd onder verschillende categorieën. Soms vindt men ze terug onder vrijwillige slagen en verwondingen, soms worden ze als familieruzie geregistreerd.

Als gevolg van het gebrek aan systematische en specifieke registratie kunnen er dan ook geen gerechtelijke statistieken opgesteld worden die meer inzicht geven in de omvang van de problematiek, het profiel van de daders en de slachtoffers, de kenmerken van de strafbare feiten en de afhandeling van de dossiers. Nochtans blijkt uit de studie van Rosemie Bruynooghe uit 1998 onder de titel "Geweld ondervinden, gebruiken en voorkomen" dat de problematiek heel omvangrijk is en alleen nog toeneemt met de jaren.

Intrafamiliaal geweld is duidelijk geen gerechtelijke prioriteit. Uit het eerder aangehaalde onderzoek "Het strafrechtelijk beleid inzake partnergeweld 2000" blijkt dat klachten wegens slagen en verwondingen tussen partners bijna systematisch geseponneerd worden. Hoewel de wet op het partnergeweld van 24 november 1997 de relationele context als een verzwarende factor omschrijft, is precies die relationele context paradoxaal genoeg een van de motieven om te seponeren. Geweld in familiale context is evenwel evenzeer een overtreding van de strafwet als geweld in openbare context. Het sepotbeleid is desastreus, zowel voor daders als voor slachtoffers. De daders van intrafamiliaal geweld krijgen op die manier een gevoel van straffeloosheid, wat hun gewelddadig gedrag alleen maar versterkt, en de slachtoffers voelen zich uiteraard in de steek gelaten, wat het gevoel van onzekerheid en onmacht nog in de hand werkt.

Een dergelijk vervolgingsbeleid vergt een mentaliteitswijziging van de gerechtelijke instanties. Dat veronderstelt dat magistraten, substituten en justitieassistenten opgeleid worden in de problematiek

enregistrement séparé des dossiers de violence intrafamiliale, de telle sorte qu'il n'est pas possible de distinguer ces dossiers parmi la catégorie plus large des dossiers de "coups et blessures". De plus, les dossiers relatifs à des faits de violence intrafamiliale sont catalogués comme "coups et blessures volontaires", mais également comme "disputes familiales". Il est donc pratiquement impossible de dresser des statistiques alors que des études font apparaître que le problème est important et qu'il ne fait que s'étendre.

L'étude menée à Louvain montre également que les plaintes pour violence intrafamiliale sont pratiquement toujours classées sans suite, en raison du contexte relationnel, alors que la loi du 24 novembre 1997 en fait précisément une circonstance aggravante. Cette politique de classements sans suite est néfaste tant pour les auteurs que pour les victimes. Il faut œuvrer à un changement des mentalités au sein du monde judiciaire, par le biais de la formation de magistrats, de substituts et d'assistants de justice.

Lorsque la police dresse procès-verbal, il y a un manque d'uniformité en raison d'interprétations individuelles. Il convient de mettre en œuvre un enregistrement systématique et uniforme et d'assurer le suivi au niveau de la justice.

Comment le ministre compte-t-il garantir une telle approche? Comment compte-t-il mettre en œuvre une politique des poursuites adéquate, éventuellement accompagnée d'un suivi thérapeutique des auteurs? Qu'en est-il de la formation des acteurs judiciaires? De quelle manière compte-t-il évaluer l'importance du "dark number"?

van intrafamiliaal geweld, en dat met het oog op zowel de complexiteit en de dynamiek van intrafamiliaal geweld als op de oplossingen die zij kunnen bieden in elke specifieke situatie.

De door de politie opgestelde processen-verbaal bevatten vaak te weinig gegevens om het patroon van intrafamiliaal geweld te vatten, wat een goede gerechtelijke interpretatie erg moeilijk maakt. Eenvormig taalgebruik of een eenvormige codering om de feiten in de processen-verbaal aan te duiden als intrafamiliaal geweld ontbreekt. Bovendien is het de politieman of de politievrouw ter plaatse die de feiten interpreteert en die wel of niet de vermelding intrafamiliaal geweld gebruikt. De optekening als intrafamiliaal geweld is dus afhankelijk van de individuele interpretatie en de aandacht voor dat geweld, wat samenhangt met de eigen gevoeligheid, de eigen visie en eigen ervaringen met intrafamiliaal geweld. Het inbouwen van een systematiek in de registratie zou dat kunnen verhelpen. Bovendien is er nauwelijks een koppeling tussen de processen-verbaal van feiten op verschillende tijdstippen binnen hetzelfde gezin. Dat is uiteraard bijzonder belangrijk bij intrafamiliaal geweld.

Zonder de registratie van alle feiten en het samenbrengen van PV's is het bijzonder moeilijk om de geschiedenis van geweld en de dynamiek van intrafamiliaal geweld te reconstrueren en om met gepaste maatregelen te reageren. Systematische en eenduidige registratie en justitiële opvolging zijn van belang voor een efficiënte aanpak van de hele problematiek. Daardoor zou men een exact beeld krijgen van de omvang en de aard van het geregistreerde intrafamiliale geweld. Het is een belangrijke stap in de onderkenning van de problematiek. Het vormt de basis van erkenning en biedt de mogelijkheid om rechten te laten gelden. Hoe zal de minister van Justitie de registratie en de dossieropbouw van intrafamiliaal geweld op een systematische en eenduidige wijze garanderen? Hoe zal de minister het desastreuze seponeringsbeleid omzetten in een adequaat vervolgingsbeleid? Ik verwijs ook naar de dadertherapie voor de inhoud van het vervolgingsbeleid. Het beleid mag zeker niet uitsluitend repressief zijn. Hoe zal de minister de magistraten, de substituten en de justitieassistenten opleiden om de problematiek op een goede manier aan te pakken?

Uit de reeds vermelde studie van het strafrechtelijke beleid inzake partnergeweld blijkt dat de politie sinds de wet op het partnergeweld uit november 1997 de relationele context van geweld binnen de categorie "Slagen en verwondingen" registreert. Het zal evenwel nog enkele jaren duren voor er betrouwbare cijfers zijn over partnergeweld. Bovendien wordt slechts een klein aantal van de feiten bij de politie aangegeven. Hoe zal de minister de omvang van die "dark numbers" in kaart brengen?

De **voorzitter**: Ik vond de vraag enigszins traag gelezen. Ik maakte mij net de bedenking dat de bevoegde diensten aan de leden vingerwijzingen zouden moeten geven.

11.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik krijg van de voorzitter van de Kamer brieven met de vraag aan de ministers om binnen de termijn te antwoorden. Van een mondelinge vraag mag men verwachten dat de vraag, het antwoord en de repliek 5 minuten in beslag nemen. Ik krijg hier in één vraag een litanie van 5 minuten.

De **voorzitter**: Het is nog niet gedaan, want nu volgt collega Bourgeois met een samengevoegde vraag.

11.03 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik vind dat geen ernstige manier van werken. Vandaag wordt dat nog eens zeer duidelijk aangetoond: men legt mij hier 25 vragen voor. Ik zal mijn geduld niet verliezen. Ik zal ze alle beantwoorden, maar ik heb er wel mijn bedenkingen bij.

De **voorzitter**: U bent niet alleen.

11.04 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik heb mijn vraag nog niet gesteld, dus ik veronderstel dat de kritiek niet op mij van toepassing is. Ik zal heel kort zijn.

Mijnheer de minister, ik heb u reeds over deze problematiek ondervraagd. Het relationeel geweld is doorgaans veel ernstiger dan men aanneemt. Voor mij heb ik teksten uit Nederland liggen waarbij de minister van Justitie verklaart dat 1 op 9 vrouwen vroeg of laat met huiselijk geweld te maken krijgt. Men heeft daarover een onderzoek gevoerd. Ik denk dat het een goede samenvatting is wanneer minister Korthals zegt dat wij een blinde vlek hebben voor huiselijk geweld. Ook bij ons is zulks zowel bij politie als bij Justitie het geval. Ik heb zowel u als uw collega van Binnenlandse Zaken ondervraagd naar aanleiding van een paar pijnlijke en spectaculaire gevallen. Ik denk hierbij aan de nieuwjaarsmoord in Antwerpen en aan het passioneel drama in Ganshoren. Toen zei u dat er in Justitie een aantal zaken lopende waren zoals onder andere een pilootproject in Antwerpen. Ik heb u toen ondervraagd over de studie die door mevrouw Onkelinx was besteld of waarnaar mevrouw Onkelinx verwees. Ik neem aan dat het de studie 'Hutsebaut' is waar collega De Meyer ook naar verwijst.

Bij mijn vorige vraag zijn toen de pijnpunten blootgelegd. Er is geen aparte registratie en het informatiseringsprogramma van Justitie laat zulks ook niet toe. Er zijn enorm veel onderverdelingen in het informaticaproject van Justitie maar intrafamiliaal geweld hoort daar niet bij. Er bestaat geen aparte code voor. Bij de parketten zijn er overvloedig veel seponeringen met de code REL wat staat voor relationeel. Ik heb in mijn eigen politiezone vastgesteld, mijnheer de minister, dat het geen prioriteit is van het veiligheidsbeleid alhoewel dit justitiële onderdeel in alle politiezones aan bod komt. Ik zeg u dit omdat het mijn ervaring is en ook die van vele collega's advocaten die mij deze informatie doorspelen dat de politie dikwijls nog steeds weigert op te treden. Er is natuurlijk Slachtofferhulp in elk van de zones maar dat wil niet zeggen dat de politie daarom niet moet verbaliseren. Het is niet mijn stelling dat er altijd moet worden geverbaliseerd of vervolgd maar er is een heel gamma aan maatregelen nodig. Niet alles is vermijdbaar maar er is toch nood aan een nieuwe mentaliteit. Deze problemen moeten ernstig worden genomen, er moet een nieuwe mentaliteit komen, men moet optreden en proberen het passende antwoord te vinden. Op mijn vorige vraag hebt u verwezen naar het pilootproject in Antwerpen.

Hebt u met de minister van Binnenlandse Zaken overleg gehad omtrent de aanpak door de politie? Ik herhaal dat er op het terrein naar mijn aanvoelen bitter weinig is veranderd.

11.04 **Geert Bourgeois** (VU&ID): La réaction policière et judiciaire (et plus particulièrement la réaction des parquets) à la violence intra-familiale n'est toujours pas adéquate. Il arrive que la police refuse d'intervenir. Il est clair que ce genre de criminalité n'est pas considéré comme une priorité. Il y a une sorte de cécité pour la violence relationnelle.

Le ministre s'est-il concerté avec le ministre de l'Intérieur sur l'approche policière de la problématique? Quelles mesures prend-il lui-même en ce qui concerne la politique de recherche et de poursuite? Le codage informatique RL au département de la Justice a-t-il déjà été modifié? Quels sont les résultats du projet pilote mené à Anvers? Quelle est la position adoptée au sein du collège de procureurs généraux?

Welke maatregelen hebt u zelf reeds kunnen nemen in het kader van het opsporings- en vervolgingsbeleid? Is er reeds een wijziging doorgevoerd in de codering van het informaticasysteem bij Justitie? Zijn er al tussentijdse of volledige conclusies uit het pilootproject in Antwerpen te trekken?

Ik denk dat u wachtte om samen met het college van de procureurs-generaal al dan niet een prioriteitverlening in het strafrechtelijk beleid te geven. Heeft u hieruit reeds conclusies kunnen trekken?

11.05 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, ik zal eerst een antwoord geven op de vraag van mevrouw De Meyer over de behandeling van een dader van intrafamiliaal geweld. Ik ben de eerste om te zeggen dat een gevangenisstraf of een boete wellicht niet de ideale manier is om tegen intrafamiliaal op te treden, al kan ik verzekeren dat daders van dergelijke feiten na een gevangenisstraf hun les goed hebben geleerd.

Ik heb het college van procureurs-generaal gewezen op het probleem van het intrafamiliaal geweld. Ze willen het probleem zeker niet minimaliseren, maar als het erop aankomt prioriteiten vast te leggen, stel ik vast dat de meningen verdeeld zijn. Binnen het kader van het nationaal actieplan, dat de regering op 11 mei 2001 heeft goedgekeurd, plaats ik het thema telkens op de agenda van de vergadering van procureurs-generaal. Uit de evaluatie van dat plan, die op 4 juni 2002 werd voorgesteld, blijkt dat reeds heel wat vooruitgang is geboekt. Ik stel vast dat het college zich terzake alle moeite getroost en instructies geeft aangaande het probleem. De dienst Strafrechtelijk Beleid maakt momenteel in opdracht van het college werk van een nieuwe manier om de feiten te registreren. Er moet nog altijd een technisch dossier worden ingediend bij Binnenlandse Zaken, zodat de politiediensten dergelijke feiten kunnen volgen op basis van een uniforme definitie. Momenteel bestaat er nog geen uniforme definitie, omdat de verschillende procureurs-generaal er een verschillende benadering op nahouden. Ook hier trachten we hen op één lijn te krijgen.

Ik tracht niet alleen onder meer de parketten te sensibiliseren, ik probeer ook informatie te geven over de verschillende maatregelen die kunnen worden opgelegd: probatie, bemiddeling in strafzaken, vrijheid onder voorwaarden enzovoort. Het structureel aanbod van therapie voor daders van intrafamiliaal geweld behoort echter niet tot de bevoegdheid van de minister van Justitie, maar komt exclusief toe aan de gemeenschappen en de gewesten. Ik stel vast dat er geen aanbod bestaat. Ik heb de bevoegde ministers al gevraagd of ze eventueel voorstellen hebben, maar ik heb nog steeds geen reactie ontvangen. Ik ben bereid alles te doen wat binnen mijn macht ligt, maar ik kan de zaak niet alleen oplossen.

Binnen de politiediensten en de parketten loopt de aanpak van het probleem sterk uiteen. Dat is onterecht, want het is gezien de cijfers een groot en belangrijk probleem en het behoort voor iedereen, dus niet alleen voor de minister van Justitie, een probleem te zijn. Ik heb het al enkele malen op de agenda geplaatst, maar als blijkt dat niemand het prioritair vindt, heeft het geen zin dat ik ermee doorga. Er moeten inspanningen worden geleverd niet het minst door de parketten en de politiediensten.

11.05 **Marc Verwilghen**, ministre: Je souscris au raisonnement de Mme De Meyer. Je m'efforce de sensibiliser les parquets, cours et tribunaux pour qu'ils recourent davantage à la probation, à la médiation pénale et à la liberté conditionnelle. J'ai déjà évoqué ce point à plusieurs reprises au collège des procureurs généraux qui met tout en œuvre pour donner des instructions nécessaires. Il n'y a pas encore de définition uniforme.

Le suivi thérapeutique des auteurs est du ressort des Communautés mais je suis disposé à mener une concertation pour mettre en place une offre de qualité, afin que les auteurs renvoyés par la Justice puissent bénéficier d'une aide appropriée. Il n'existe actuellement rien dans ce domaine. Les différents services de police et parquets adoptent des attitudes différentes, ce qui n'est pas souhaitable.

Le service de la politique criminelle reviendra au mois de septembre sur cette matière qui figure à l'ordre du jour de la prochaine réunion du collège des procureurs généraux.

De dienst Strafrechtelijk Beleid zal het thema op mijn uitdrukkelijk verzoek op de eerstvolgende vergadering van het college van procureurs-generaal in september op de agenda plaatsen. Ik doe dat niet naar aanleiding van de vragen die hier vandaag werden gesteld, maar wel naar aanleiding van de vergadering van het college van mei jongstleden.

11.06 Magda De Meyer (SP.A): Mijnheer de voorzitter, ik ben blij met de reactie van de minister en met zijn emotionele betrokkenheid terzake. Uit zijn antwoord begrijp ik dat wij tegen september meer zullen vernemen op het vlak van definiëring. Wij zullen zeker niet nalaten om daarover verdere vragen te stellen.

11.06 Magda De Meyer (SP.A): Apparemment, nous aurons des nouvelles dans ce dossier aux alentours du mois de septembre. Alors, nous reviendrons sur cette problématique.

De **voorzitter**: Is collega Bourgeois daar even blij mee?

11.07 Geert Bourgeois (VU&ID): Ik blijf toch betreffende een aantal vragen in de kou staan. Ik heb onder meer een vraag gesteld over de evaluatie van het pilootproject. Ik weet dat de minister daarmee bezig is en dat dit een complete mentaliteitswijziging vergt. In andere landen doet zich hetzelfde fenomeen voor. Voor vele mensen op het terrein is dit geen prioriteit, maar ik meen dat men daar continu moet mee bezig zijn. De cijfers uit Nederland zijn op dit vlak ontstellend. In 1998 waren er 225 moorden waarbij in tweederde van de gevallen dader en slachtoffer elkaar kenden. In ruim 70 zaken hadden dader en slachtoffer een intieme relatie met elkaar. Het fenomeen doet zich dus overal voor, maar in België heeft men zelfs geen cijfers beschikbaar. Ik zou dus toch bij de minister willen aandringen om deze cijfers beschikbaar te maken. Slechts op die manier kan er een beleid gevoerd worden.

11.07 Geert Bourgeois (VU&ID): Le ministre ne répond pas à toutes mes questions. Avant tout, il est clair qu'il faut un changement de mentalité radical. Les chiffres néerlandais soulignent l'importance de ce phénomène. Pour pouvoir définir une politique, nous avons besoin de chiffres. Je recommande au ministre de faire accepter son point de vue au sein du collège des procureurs généraux.

Ik verneem dat het college van procureurs-generaal opnieuw verdeeld is. Ik begrijp dat de minister zijn ongenoegen uit over het feit dat andere ministers dit blijkbaar niet tot hun prioriteit rekenen. Ik zou aan de minister echter willen vragen om zijn autoriteit in het college te gebruiken om deze prioriteit door te drukken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

12 Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de aanpassing van de genocidewet" (nr. 7668)

12 Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "la modification de la loi sur le génocide" (n° 7668)

12.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, ook over dit onderwerp heb ik u in het verleden al ondervraagd. Ik meen dat deze aangelegenheid opnieuw heel actueel is, al was het maar omdat sinds 1 juli 2002 het Internationaal Strafhof in werking is getreden met alle discussies vanden met de Verenigde Staten van Amerika. Ik denk echter dat, ingevolge de recente uitspraken van de Kamer van Inbeschuldigingstelling van Brussel, gekoppeld aan het Yerodia-arrest van het Internationaal Gerechtshof in Den Haag, de druk om te weten wat er met de genocidewet zal gebeuren stilaan steeds groter wordt.

12.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Le ministre a annoncé une réforme de la loi sur le génocide à la suite de l'arrêt rendu par le Tribunal pénal international de La Haye le 14 février 2002 dans l'affaire "Congo contre Belgique".

La chambre des mises en accusation a entre-temps estimé que des poursuites fondées sur la loi sur le génocide sont

Het Yerodia-arrest zegt dat er wel een onderzoek kan worden

gevoerd, maar dat een aantal onderzoeksdaaden niet kunnen worden gesteld tegenover buitenlandse staatshoofden en politici die van immuniteit genieten. De Kamer van Inbeschuldigingstelling van Brussel heeft het territorialiteitsbeginsel heel sterk beklemtoond. Niemand minder dan vice-eerste minister Johan Vande Lanotte pleitte ervoor om de genocidewet te beperken tot de landen die het verdrag voor het internationaal strafrechtshof niet geratificeerd hebben. Ik lees echter ook andere meningen. Al meerdere senatoren hebben een initiatief genomen. Voorzitter Erdman van deze commissie wil dat de procureur-generaal het alleenrecht heeft inzake vervolging. Enkele wetenschappers vinden dat de Kamer van Inbeschuldigingstelling een determinerende rol moet kunnen spelen als er een klacht is met burgerlijke partijstelling. Hoe dan ook, ik denk dat er nu werk gemaakt moet worden van een aanpassing van die genocidewet. Vroeger werd gezegd dat dit een zaak voor het Parlement was. Er zijn nu echter voorstellen, zoals dat van de heer Erdman en de voorstellen in de Senaat. Ook de regering zou daarover een beslissing nemen.

Mijnheer de minister, ik zou graag het volgende willen weten.

Komt er een initiatief vanwege de regering of zal vanuit het Parlement moeten worden gezocht naar de agendering van bepaalde voorstellen die geamendeerd en gewijzigd kunnen worden, om toch tot een sluitende, coherente en bruikbare wetgeving te komen?

12.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Bourgeois, op 28 juni 2000 werd het statuut van het internationaal strafrechtshof geratificeerd. Op 11 april 2002 zijn de vereiste ratificaties bereikt, zodat het tribunaal definitief van start kan gaan. Alles wijst erop dat dit zal verlopen volgens het vooropgesteld schema.

In het kader van die inwerkingstelling is het nodig om de wet van 16 juni 1993 op een aantal punten aan te passen teneinde onze wetgeving compatibel te maken met het statuut. In dat verband is een tekst, houdende voorstellen van amendement, uitgewerkt door de interministeriële commissie voor het humanitair recht. In de uitgewerkte tekst wordt overigens rekening gehouden met de recente ontwikkelingen van internationaal humanitair recht. Dat heeft betrekking op artikel 5 over de immuniteit en op artikel 7 over de universele bevoegdheid. Die recent afgewerkte tekst zal eerstdaags het voorwerp uitmaken van een bespreking op regeringsniveau. Indien er overeenstemming wordt bereikt over de diverse aanpassingen, zal er op korte tot zeer korte termijn een wetsontwerp worden ingediend. Terzake kan ik collega Bourgeois dus geruststellen.

12.03 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Mijnheer de minister, bedankt voor uw antwoord. Ik heb er één aanvulling op.

Ik ben het ermee eens dat het internationaal strafrechtshof operationeel is geworden. Dat heeft echter slechts een subsidiaire werking. Het is niet zo dat dit een universele werking heeft. Het is slechts complementair. Het moet gaan om feiten gepleegd op het grondgebied van de verdragstaten of om onderdanen van die verdragstaten. Uit uw antwoord leid ik af dat u het nuttig en noodzakelijk vindt dat de genocidewet blijft bestaan, maar dat die

envisageables lorsque l'inculpé se trouve sur le territoire belge.

Que pense le gouvernement de cette interprétation restrictive de la loi? Va-t-il prendre l'initiative de revoir la loi ou le Parlement devra-t-il s'en charger?

12.02 **Marc Verwilghen**, ministre: La loi du 16 juin 1993 doit être adaptée à la lumière de la création du Tribunal pénal international. Une commission interministérielle du droit humanitaire a rédigé des projets d'amendements. Le texte sera prochainement discuté au sein du gouvernement et sera déposé à bref délai sous la forme d'un projet de loi. C'est par ailleurs nécessaire puisque notre législation devra être compatible avec le statut du Tribunal pénal international lorsque ce dernier entamera effectivement ses travaux. Tout se déroule comme prévu.

12.03 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Le droit pénal international est à présent opérationnel mais son application n'est pas universelle. Le ministre juge la loi sur le génocide utile mais estime heureusement aussi qu'elle doit être modifiée.

aangepast moet worden. Wij kijken uit naar de beslissingen van de Ministerraad en zullen dat dossier blijven opvolgen.

De **voorzitter**: Voor het probleem van die complementariteit had ik al een oplossing gesuggereerd, maar daarop zullen we later terugkomen.

L'incident est clos.

Het incident is gesloten.

13 Question de M. Josy Arens au ministre de la Justice sur "la situation au parquet d'Arlon" (n° 7669)

13 Vraag van de heer Josy Arens aan de minister van Justitie over "de toestand bij het parket van Aarlen" (nr. 7669)

13.01 Josy Arens (cdH): Monsieur le président, monsieur le ministre, la presse luxembourgeoise s'est fait l'écho de la situation difficile du parquet d'Arlon et des dysfonctionnements constatés dans le traitement des procès-verbaux de roulage enregistrés dans cet arrondissement: 33% des procès-verbaux y sont classés sans suite, ce qui le met en tête du hit parade des classements sans suite en Wallonie, où l'on enregistre le classement d'un procès-verbal sur quatre.

A l'origine de cette situation, un manque criant d'effectifs à la section roulage du parquet d'Arlon dénoncé d'ailleurs par le procureur du Roi, M. Albert Militis. La section roulage du parquet d'Arlon travaille en sous-effectifs depuis pas mal de temps et la situation s'est encore aggravée au 1er janvier 2002. Depuis lors, cette section fonctionne avec un tiers d'effectifs en moins, ce qui sur un effectif de neuf personnes représente un nombre important d'heures de travail qui ne peuvent être accomplies.

M. le procureur du Roi d'Arlon vous a adressé plusieurs rapports pour obtenir le remplacement du personnel manquant. Rien n'y a fait. Vous semblez faire la sourde oreille, comme d'ailleurs à l'égard des demandes qui vous sont adressées par d'autres arrondissements.

Monsieur le ministre, estimez-vous normal que le ministère public soit contraint, pour des motifs d'effectifs insuffisants, de donner des instructions de classement sans suite, alors que des infractions ont été commises et devraient être sanctionnées? Je vous rappelle le programme gouvernemental dans lequel vous annonciez que vous vouliez une réponse rapide et adaptée à chaque infraction.

Avez-vous l'intention de prendre rapidement des mesures pour qu'un terme soit mis à cette situation qui n'a que trop perduré?

Quelles mesures allez-vous prendre, tant pour l'arrondissement d'Arlon que pour les autres arrondissements qui connaissent cette même situation?

Enfin, en ce qui concerne Arlon, estimez-vous normal que le cadre administratif officiel de cet arrondissement soit inférieur d'une unité à celui de Neufchâteau et de deux à celui de Marche, alors que l'arrondissement concerné compte 100.000 habitants contre 80.000 pour Neufchâteau et 67.000 pour Marche, et qu'Arlon est le siège de la Cour d'assises de la province du Luxembourg?

13.01 Joseph Arens (cdH): Bij het parket van Aarlen wordt 33 percent van de processen-verbaal geseponeerd ten gevolge van een schrijnend personeelstekort bij de afdeling wegverkeer. Die toestand sleept al geruime tijd aan en is sinds 1 januari 2002 nog verslechterd. De procureur des Konings heeft u daarover al verschillende rapporten bezorgd, echter zonder resultaat.

Is het normaal dat het parket gedwongen wordt te seponeren ingevolge personeelstekort?

Is dat nu het snelle en adequate antwoord op elke inbreuk dat werd aangekondigd in de regeringsverklaring?

Bent u bereid snel maatregelen nemen, zowel in Aarlen als in de andere arrondissementen die met soortgelijke problemen kampen?

Vindt u het normaal dat de administratieve formatie in Aarlen een personeelslid minder telt dan die van Neufchâteau en twee minder dan die van Marche, terwijl de respectieve bevolkingsaantallen 100.000, 80.000 en 67.000 bedragen en terwijl Aarlen bovendien de zetel is van het Luxemburgse Hof van Assisen?

13.02 Marc Verwilghen, ministre: Monsieur le président, chers collègues, le parquet d'Arlon est l'un des plus petits de notre pays. Il dispose d'un cadre de six magistrats, à savoir le procureur du Roi, un premier substitut et quatre substituts. Ce cadre est complété d'un juriste de parquet en fonction depuis septembre 1999 et, éventuellement, d'un ou plusieurs stagiaires judiciaires. Actuellement le parquet ne compte aucun stagiaire.

Le cadre des magistrats est appuyé par un cadre administratif de 14 personnes dont six contractuels à temps plein, quatre personnes à 4/5ème du temps, deux mi-temps, ainsi que deux assistants de justice en charge de la médiation pénale et de l'accueil des victimes.

La question posée porte sur un département du parquet, à savoir le parquet de police. Comme c'est le cas dans la majeure partie des petits parquets, le personnel administratif effectue généralement, sur le plan de la forme comme du contenu, le travail préparatoire dans le cadre des dossiers relatifs aux infractions de roulage, afin de permettre aux magistrats du parquet de consacrer, à juste titre, le maximum d'attention aux affaires relevant de la compétence du tribunal correctionnel.

Dans de pareilles circonstances, le départ ou l'absence de longue durée pour maladie d'un membre du personnel se fait naturellement ressentir. Tout service de petite taille est confronté à de tels problèmes; un départ ou un congé pour maladie y aura de plus lourdes conséquences que dans un service plus important.

A cet égard, j'aimerais attirer l'attention sur le fait qu'il convient de relativiser considérablement le chiffre avancé de 33% de procès-verbaux de roulage classés sans suite. La question des départs et des maladies a, en effet, entraîné un taux de classements sans suite pour l'année 2001 supérieur à celui observé pour l'an 2000, lorsque le cadre du personnel était quasiment complet. Cette augmentation se limite toutefois à 12%. En d'autres termes, le taux de procès-verbaux classés sans suite s'élevait déjà à 20% dans les meilleures circonstances.

Au cours de l'année 2001, trois des neuf collaborateurs à temps plein du parquet de police d'Arlon ont, en effet, disparu, dont deux pour aller exercer une autre fonction. Une telle situation se rencontre également ailleurs et ne peut en aucun cas être qualifiée d'anormale dans la mesure où le remplacement du personnel manquant est assuré correctement et dans les meilleurs délais.

J'ai été informé qu'aucun problème particulier ne se posait en la matière et que le service en question devrait fonctionner à court terme avec le même effectif qu'auparavant. A mes yeux, des cadres de magistrats et de personnel complets ne justifient en rien une éventuelle extension de cadre. J'aimerais d'ailleurs souligner que le chiffre de population d'une région ne constitue que l'un des volets de la question du taux d'occupation d'un tribunal ou d'un parquet.

13.03 Josy Arens (cdH): Monsieur le président, j'ai bien entendu la réponse du ministre. Si j'ai bien compris, les trois collaborateurs manquants seront remplacés très rapidement.

13.02 Minister Marc Verwilghen: Het parket van Aarlen beschikt over een formatie van zes magistraten, bijgestaan door een administratief kader van 14 personeelsleden. Zoals in alle kleine diensten is het vertrek of de langdurige afwezigheid van een personeelslid sterk voelbaar.

Het aangehaalde cijfer van 33 percent seponeringen moet worden gerelativeerd: het aantal seponeringen ligt slechts 12 percent hoger dan in 2000 toen de personeelsformatie bijna volledig was ingevuld.

In de loop van 2001 zijn inderdaad drie van de negen medewerkers van het politieparket van Aarlen vertrokken. Dat is geen ongewone situatie, voor zover er zo snel mogelijk wordt overgegaan tot hun vervanging. Er zouden zich wat dat betreft geen problemen voordoen.

Het feit dat de magistraten voltallig zijn rechtvaardigt geenszins een eventuele uitbreiding van de personeelsformatie. Het bevolkingscijfer van een bepaalde streek is slechts een van de elementen die in aanmerking komen om de bezetting van de parketten te bepalen.

13.03 Joseph Arens (cdH): Als ik het goed begrijp zullen de drie ontbrekende medewerkers snel worden vervangen.

En ce qui concerne l'arrondissement judiciaire, je rappelle que c'est le siège de la Cour d'assises de la province de Luxembourg.

Tel n'est pas le cas des autres arrondissements judiciaires de cette province. De plus, dans un an, cette Cour d'assises aura probablement beaucoup de travail supplémentaire avec le procès de M. Dutroux.

Ik onderstreep dat in Aarlen de zetel van het Hof van Assisen van de provincie Luxemburg, waar over een jaar het proces Dutroux zal plaatsvinden, is gevestigd.

13.04 Marc Verwilghen, ministre: Le cadre légal a été fixé par le législateur.

13.04 Minister **Marc Verwilghen**: Het wettelijk kader werd door de wetgever vastgesteld.

13.05 Josy Arens (cdH): Pour ce procès?

13.06 Marc Verwilghen, ministre: Chaque cadre légal de parquet!

13.07 Josy Arens (cdH): Mais au constat de pareille anomalie, il faudrait quand même essayer de revoir le cadre!

13.07 **Joseph Arens** (cdH): Die anomalie is zo groot dat het kader zou moeten worden herzien.

Le **président**: Dans ce cas, vous êtes libre tenu de déposer une proposition!

De voorzitter: Dien een voorstel in...

13.08 Josy Arens (cdH): C'est ce que nous allons faire, monsieur le président!

13.08 **Joseph Arens** (cdH): Dat zullen wij doen.

L'incident est clos.
Het incident is gesloten.

14 **Vraag van mevrouw Dalila Douifi aan de minister van Justitie over "de behandeling van bouwovertradingen – seponering door het parket" (nr. 7675)**

14 **Question de Mme Dalila Douifi au ministre de la Justice sur "le traitement des infractions aux règles d'urbanisme – classement sans suite par le parquet" (n° 7675)**

14.01 Dalila Douifi (SP.A): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, het stadsbestuur van Brugge en de bevoegde stadsdiensten voeren reeds jarenlang een consequent handhavingsbeleid inzake de behandeling van bouw misdrijven. Dankzij de inspanningen van het personeel van de stad Brugge heeft dat tot een goed resultaat geleid, zonder al te veel excessen. Dat heeft er ook toe geleid dat de stad Brugge een heel goede woon- en leefkwaliteit heeft. Dat veronderstelde tot voor een aantal jaren een opvolging in dezelfde lijn door het parket van Brugge.

14.01 **Dalila Douifi** (SP.A): La politique conséquente en matière d'infractions aux règlements d'urbanisme menée par la ville de Bruges depuis de longues années a porté ses fruits. La ville peut s'enorgueillir d'une qualité d'habitat et de vie exemplaires. Or, le parquet procède depuis quelque temps à des classements sans suite non motivés de plaintes en matière d'infractions aux règlements d'urbanisme, empêchant ainsi le tribunal de se prononcer sur ces faits. Des affaires dans lesquelles les parties en cause avaient été citées à comparaître ont été rayées du rôle et classées. Les contrevenants ont ainsi eu gain de cause.

De jongste tijd waait er blijkbaar een andere wind bij het parket. Een aantal pertinente bouw misdrijven wordt immers geseponeerd zonder enige motivatie terzake. Het betreft overtradingen inzake het bouwen van schuren met stallingen, het aanleggen van tennisvelden, het graven van putten, het niet naleven van bouwvergunningen. Het betreft echter ook dossiers van belangrijke bouw misdrijven die reeds jarenlang aanslepen. De bevoegde stadsdiensten hebben daarvoor in de loop der jaren het nodige werk moeten verrichten. Die inspanningen komen ten koste van de afhandeling van de aanvragen en de mensen die wel de normen en reglementeringen naleven. Deze situatie wordt ervaren als zeer eigenaardig, maar ook demotiverend voor de betrokken dossiers en het beleid in het algemeen.

Existe-t-il des accords spécifiques avec les parquets à propos des

Ik geef een aantal voorbeelden over de seponeringen zonder enige motivatie. Na telefonische navraag van de stand van zaken van een aantal dossiers blijkt dat er een dagvaarding is geweest, maar dat de dossiers door de rechtbank van de rol werd gehaald, dat er geen zitting over deze dossiers is geweest, dat de dossiers definitief bij de rechtbank werden geklasseerd of dat het een inschrijving zonder voorwerp betreft. Blijkbaar kan op het parket ook geen motivatie worden gegeven over het vernietigen van bepaalde dossiers. In een ander dossier werd op vraag van AROL, de Vlaamse administratie, het meerwaardebedrag door de stad berekend. Het gaat over miljoenen franken. Dat wordt via de procureur des Konings aan de rechtbank bezorgd ten einde dit ter definitieve beoordeling voor te leggen. De rechtbank heeft in deze nooit een definitieve beoordeling kunnen uitspreken gezien de klacht door het parket alweer zonder motivatie werd geseponeerd. Ondertussen blijven de bouw misdrijven doorgaan en werden de werken voltooid. Ik zou nog voorbeelden kunnen opsommen.

Mijnheer de minister, hieruit blijkt in ieder geval dat, wie bouw misdrijven pleegt, gelijk krijgt. Dit ten koste van de mensen die zich wel aan de regels en normen houden, maar ook van de gemeenschap in het algemeen. Een handhavingsbeleid immers vergt enorm veel energie. Dat is wat de stad Brugge tracht te doen. Het is dan ook belangrijk te onderstrepen dat een strikt handhavingsbeleid inzake bouw overtreedingen en natuurbescherming terzake door alle actoren dient te worden nageleefd om tot een aanhoudend duurzaam resultaat te komen.

Mijnheer de minister, over deze situatie rijzen een aantal vragen.

Ten eerste, zijn er specifieke afspraken met de parketten inzake de behandeling van bouw misdrijven?

Ten tweede, bent u bereid terzake enige vorm van onderzoek te verrichten over de geschetste situatie? Zo ja, welk initiatief kunt en bent u bereid te nemen teneinde meer duidelijkheid terzake te verschaffen?

14.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mevrouw Douifi, voorafgaandelijk deel ik u het volgende mee.

Ten eerste bestaat er een commissie Vervolgingsbeleid van het departement Leefmilieu en Infrastructuur van de Vlaamse Gemeenschap. Zij komt halfjaarlijks samen om een reeks problemen te bespreken. Dat kunnen milieuproblemen zijn, maar het gaat ook vaak om stedenbouwkundige inbreuken. Zij probeert er afspraken te maken over de invulling van het strafrechtelijk beleid. Hieraan nemen vertegenwoordigers van de parketten-generaal van Brussel, Gent en Antwerpen evenals een stafmedewerker van mijn kabinet deel. Als zich in een bepaalde regio systematisch een probleem voordoet, dan wordt dat in die commissie aangekaart en wordt er onmiddellijk naar een praktische oplossing gezocht.

Ten tweede doet men die oefening nog eens over in het ressort van het hof van beroep te Gent, dus het gerechtelijk arrondissement Brugge inbegrepen. Men heeft hier een overleg op het niveau van het ressort met de bouwinspectiediensten waarbij dat soort

suites à réserver aux infractions aux règlements d'urbanisme? Le ministre est-il disposé à examiner cette question? Quelle initiative compte-t-il prendre?

14.02 **Marc Verwilghen**, ministre: La commission des poursuites du département de l'Environnement et de l'Infrastructure de la Communauté flamande organise tous les six mois une concertation relative aux dossiers liés à l'environnement et à la construction. Les parquets généraux de Bruxelles, de Gand et d'Anvers, ainsi qu'un collaborateur de la Justice y participent. Si des problèmes sont récurrents dans une région, ils peuvent être examinés à cette occasion. Dans la région de Gand, une concertation structurée par ressorts est organisée avec les services d'inspection du bâtiment.

opmerkingen aan bod kan komen.

Nu blijkt dat bij de bevraging van die twee kanalen geen signalen worden gegeven in de zin die u hebt gesteld. Dat heeft mij er echter niet van weerhouden om de procureur-generaal van het hof van beroep te Gent uitdrukkelijk te vragen om na te gaan wat er nu eigenlijk juist gebeurt in het gerechtelijk arrondissement Brugge en mij terzake de nodige inlichtingen te verstrekken.

Ter beoordeling hiervan moet uiteraard rekening worden gehouden met de omstandigheid dat binnen elk arrondissement prioriteiten worden bepaald voor het vervolgen van misdrijven. Ik wil echter in elk geval weten of de aangelegenheid die u aankaart, juist is. Mocht dat het geval zijn, dan zou zulks betekenen dat dat gerechtelijk arrondissement een andere politiek volgt dan de andere arrondissementen. Men heeft dan natuurlijk geen commissie Vervolgingsbeleid nodig, aangezien die juist tot doel heeft tot een uniforme vervolging te kunnen komen. Laat één zaak duidelijk zijn: als het gaat om stedenbouwkundige overtredingen, dan moet daar op één en dezelfde wijze tegen worden opgetreden. Men kan dus niet ingaan op het adagium dat wie een bouwovertrading pleegt, vrijuit gaat.

14.03 Dalila Douifi (SP.A): Mijnheer de minister, het antwoord geeft mij voldoening, omdat ik meen dat we politiek en beleidsmatig op dezelfde golflengte zitten en we beiden van mening zijn dat alle betrokkenen dezelfde gedragslijn moeten aanhouden. Bouwovertradingen moeten zeker streng worden aangepakt.

Ten tweede doet u een stap om meer duidelijkheid te krijgen over de situatie bij het parket van Brugge. Ik verzoek u dan ook om mij uw bevindingen door te spelen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

15 Vraag van mevrouw Magda De Meyer aan de minister van Justitie over "het gevangen nemen van sociale werkers bij de uitoefening van hun beroep: humanitaire bijstand aan illegalen" (nr. 7692)

15 Question de Mme Magda De Meyer au ministre de la Justice sur "l'arrestation de travailleurs sociaux qui dans le cadre de l'exercice de leur profession apportent une assistance humanitaire aux illégaux" (n° 7692)

15.01 Magda De Meyer (SP.A): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, collega's, dit is een erg korte vraag. Op donderdag 6 juni 2002 werden twee sociale werkers van een organisatie die asielzoekers en mensen zonder papieren bijstaat, opgesloten in de gevangenis van Brugge. Beiden zijn al jaren geëngageerd in de hulp aan vluchtelingen, mensen zonder papieren en vreemdelingen in het algemeen. Zij zijn bekend bij en gewaardeerd door vele actoren, NGO's, instellingen en diensten die op dit terrein werkzaam zijn. Vanuit hun engagement is het logisch dat zij hulp bieden aan mensen in penibele situaties, zowel families als alleenstaanden, ook als die zich illegaal op ons grondgebied bevinden. Vandaag worden zij echter beschuldigd van mensensmokkel en dat is toch wat onbegrijpelijk. Strafbare mensensmokkel heeft toch betrekking op de activiteiten van personen die netwerken opzetten om mensen die in

J'ignore si des signaux ont déjà été émis par le biais de ces deux canaux mais je demanderai au procureur général de Gand si des problèmes particuliers ont été signalés dans l'arrondissement de Bruges. Si tel est le cas, il faudrait en déduire que le parquet de Bruges a adopté une attitude divergente. Ce serait bien entendu regrettable.

14.03 Dalila Douifi (SP.A): Ces infractions doivent être sévèrement sanctionnées. Je me réjouis que le ministre entreprenne des démarches afin de faire clarifier cette situation et j'espère être informée de ses conclusions.

15.01 Magda De Meyer (SP.A): Le 6 juin 2002, deux assistants sociaux ont été enfermés à la prison de Bruges. Ils travaillaient pour une organisation qui assiste des demandeurs d'asile et des sans-papiers, et ont été accusés de trafic d'êtres humains. Cette inculpation jette injustement une ombre sur les activités des ONG et des travailleurs sociaux actifs dans ce domaine. Où allons-nous, si l'assistance juridique, sociale et humanitaire aux étrangers devient

nood zitten illegaal de grenzen over te smokkelen met als doel zichzelf te verrijken op de rug van die mensen die op zoek zijn naar een beter leven buiten hun land. De verdenking van dergelijke activiteiten als een schaduw laten vallen over NGO's en over sociale werkers die eigenlijk symbool staan voor sociaal engagement, is toch iets wat tegen de borst stuit. Daarbij personen zo maar opsluiten zonder rekening te houden met de gevolgen voor hun leven en hun professionele activiteiten, maakt het alleen nog maar erger. Waar gaan wij naartoe als juridische, sociale en humanitaire hulp aan vreemdelingen in nood een misdrijf wordt? Ik zou graag uw standpunt kennen.

15.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega's, deze vraag blijft relatief delicaat omdat er een gerechtelijk onderzoek loopt in Kortrijk. Uit mij door de procureur-generaal te Gent bezorgde informatie blijkt dat het inderdaad gaat om feiten die worden omschreven als georganiseerde mensenhandel. In het licht van het onderzoek zijn trouwens momenteel drie mensen door de behandelende onderzoeksrechter onder aanhoudingsbevel geplaatst. U zult begrijpen dat het geheime karakter van het onderzoek en het belang van het voorspoedig verloop van het verdere onderzoek mij niet toelaten details vrij te geven. Evenzeer zult u weten dat ik als minister van Justitie op grond van het beginsel van de scheiding der machten mij niet mag inlaten met de bevoegdheden van de rechterlijke macht. Ik wil u toch niet onthouden dat de Gentse procureur-generaal mij bevestigde dat op basis van de elementen waarover de onderzoeksrechter thans beschikt, er duidelijk meer aan de hand is dan louter juridische, sociale en humanitaire hulp aan vreemdelingen. Het is zeker niet zo dat personen zo maar worden opgesloten zonder rekening te houden met de gevolgen. Geen enkele onderzoeksrechter springt lichtzinnig om met zulke ingrijpende maatregelen als vrijheidsberoving in het kader van voorlopige hechtenis. De rechtmatigheid en de wenselijkheid worden trouwens aan controle onderworpen. In dit verband kan worden aangestipt dat het aanhoudingsbevel van de betrokkenen op 11 juni 2002 door de raadkamer werd gehandhaafd, zonder dat hiertegen hoger beroep werd ingesteld door de aangehouden. Op 9 juli 2002 zullen zij opnieuw voor de raadkamer verschijnen en die zal dan uitspraak doen over het al of niet handhaven van een verdere voorlopige hechtenis.

15.03 **Magda De Meyer** (SP.A): Mijnheer de minister, ik begrijp het delicaat karakter van het probleem. U zult begrijpen dat mijn vraag werd ingegeven door terechte bezorgdheid voor het werk dat wordt verricht door die NGO's voor mensen die illegaal in ons land zijn. Dat is iets dat absoluut te waarderen is. Vandaar de inspiratie voor mijn vraag.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

16 **Vraag van de heer Geert Bourgeois aan de minister van Justitie over "de uitgewezen minderjarige delinquenten van Roemeense nationaliteit" (nr. 7699)**

un délit? Qu'en pense le ministre?

15.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Il s'agit d'une enquête judiciaire menée à Courtrai dans le cadre de la lutte contre le trafic organisé d'êtres humains. Trois personnes sont sous mandat d'arrêt. Le secret de l'enquête ne me permet pas de fournir plus d'informations et j'entends respecter la séparation des pouvoirs. Selon le procureur-général de Gand, il ne s'agit manifestement pas seulement d'assistance juridique, sociale et humanitaire aux étrangers.

Aucun juge d'instruction ne prend la détention préventive à la légère. La Chambre du conseil et la Chambre des mises en accusation sont chargées de s'assurer que cette détention est légitime et souhaitable. Le 11 juin dernier, la Chambre du conseil a par ailleurs confirmé la détention préventive et aucun des intéressés n'a souhaité faire appel. Ils recomparaîtront le 9 juillet devant la Chambre du conseil.

15.03 **Magda De Meyer** (SP.A): La séparation des pouvoirs est bien sûr un principe fondamental. Ma question procède d'une réelle préoccupation concernant la réputation des personnes qui apportent assistance aux étrangers.

16 Question de M. Geert Bourgeois au ministre de la Justice sur "l'expulsion de délinquants mineurs de nationalité roumaine" (n° 7699)

16.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, er is recentelijk heel wat te doen geweest over die uitwijzingen. Ik heb vernomen dat de eerste minister de procureur van Antwerpen bij zich zou hebben geroepen in aanwezigheid van de veiligheidsadviseur van de eerste minister. Kort daarna is men begonnen met de tamelijk spectaculaire uitwijzingen van minderjarige Roemeense delinquenten. Het gaat om jongeren gespecialiseerd in het kraken van parkeermeters. Ik heb vernomen dat dit een vrij lucratieve bezigheid zou zijn. Ik heb gehoord dat die bendes tot 8.000 euro per nacht verdienen, wat natuurlijk ongelooflijk veel is. Ik kan mij inbeelden dat zij het de moeite vinden om daarvoor naar hier af te zakken vanuit een land waar zij waarschijnlijk op jaarbasis zulke bedragen niet kunnen verdienen. Ik heb ook vernomen dat die jongeren in Roemenië bij hun ondervraging worden aangepakt en waarschijnlijk zullen zij daar veroordeeld en opgesloten worden. Er zou echter blijken dat sommige van die jongeren helemaal niet minderjarig zijn, dat zij meerderjarig zouden zijn.

Kan men controleren of het effectief om minderjarigen gaat?

Gaat het bij de recente uitwijzingen inderdaad om minderjarigen of waren daarbij – zoals men mij laat weten – meerderjarigen betrokken?

16.02 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, collega Bourgeois, in eerste instantie wordt voortgegaan op de identiteitsdocumenten waarover de geïntercepteerde personen eventueel beschikken om na te gaan wat hun echte leeftijd is. Voor zover daarover onduidelijkheid bestaat, gaat men over tot een botscanonderzoek. Dankzij de vooruitgang van de techniek kan men de leeftijd approximatief benaderen, maar dat is niet noodzakelijkerwijs de kalenderleeftijd. Door de vooruitgang van de techniek zal dat op termijn wel mogelijk worden, maar momenteel is dat nog niet het geval. Daarom kiezen wij voor de voor minderjarigen voordeligste situatie.

Bij de controle van de Roemeense grenspolitie zou zijn gebleken dat in de twee verwijderde groepen een aantal leden een valse identiteit hadden opgegeven. Een aantal van hen zou meerderjarig zijn. Dat heeft de zaak natuurlijk niet vergemakkelijkt.

16.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, ik ben blij dat dit gegeven wordt onderzocht. Ik neem aan dat de stand van de wetenschap niet toelaat om de leeftijd exact te bepalen. Wij moeten daaruit wel de les trekken dat die jongeren ook weten dat zij hier moeten verklaren dat zij minderjarig zijn. Zij weten dat er geen afdoend jeugdsanctierecht is. Daarom komen ze naar hier en laten zij zich, als ze worden opgepakt, voor minderjarigen doorgaan. Op die manier ontsnappen ze hier aan een effectieve sanctie. Dit is weer een les die we uit deze kwestie moeten trekken.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

16.01 Geert Bourgeois (VU&ID): Un certain nombre de délinquants mineurs de nationalité roumaine ont récemment été expulsés. Ils se seraient spécialisés dans le vol du contenu des parcmètres. Il me revient qu'il ne s'agissait pas uniquement de mineurs d'âge.

Comment contrôle-t-on l'âge de ces personnes? Tous les jeunes qui ont été expulsés étaient-ils mineurs?

16.02 Marc Verwilghen, ministre: Si les personnes en question disposent de documents d'identité, on vérifie d'abord s'il ne s'agit pas de faux. S'il y a des raisons de douter de l'âge indiqué, on peut procéder à un scanner des os. Ce procédé n'est toutefois pas absolument sûr. Si un doute persiste, on opte pour le régime judiciaire le plus favorable pour le suspect, qui est alors considéré comme mineur.

16.03 Geert Bourgeois (VU&ID): Je me réjouis d'apprendre que l'on procède à un examen. Les jeunes savent qu'ils doivent dire qu'ils sont mineurs. Ils savent qu'il n'y a pas dans notre pays de droit sanctionnel de la jeunesse efficace et ils en profitent.

17 Vraag van de heer **Geert Bourgeois** aan de minister van Justitie over "de uitbetaling van de vakantiegeld-premie aan de ambtenaren van Justitie" (nr. 7700)

17 Question de M. **Geert Bourgeois** au ministre de la Justice sur "le paiement aux fonctionnaires de la Justice du supplément de pécule de vacances sous la forme d'une prime" (n° 7700)

17.01 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, mijnheer de minister, niet alleen in uw departement, maar ook bij Defensie, was er onlangs enige commotie over het vakantiegeld dat wordt betaald aan de ambtenaren. Ik heb begrepen dat dit vakantiegeld onder de vorm van een premie wordt betaald, omdat de regering wil vermijden dat ook gepensioneerde ambtenaren een verhoging van hun loon zouden krijgen. Naar ik verneem zou er discussie zijn over de personeelsleden van de rechterlijke orde, van Justitie. Zij – magistraten, griffiers, parketsecretarissen, personeelsleden van de griffie en de parketten – zouden niet krijgen wat andere ambtenaren krijgen. Klopt dat? Zo ja, hoe komt het dat dit soort maatregel, die toch voor alle overheidsambtenaren wordt genomen, niet van toepassing zou zijn op Justitie?

17.01 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Tous les fonctionnaires ont reçu un pécule de vacances majoré, sous la forme d'une prime. Cette prime sera-t-elle également octroyée au personnel de la Justice? Dans la négative, pourquoi pas?

17.02 Minister **Marc Verwilghen**: Mijnheer de voorzitter, collega Bourgeois, één van de initiatieven in het kader van de hervorming van de federale administratie, ook wel het Copernicus-plan genoemd, behelst de financiële herwaardering van de loopbaan op alle niveaus, onder meer het optrekken van het vakantiegeld volgens een in het comité afgesproken timing, in uitvoering van hetgeen in het Comité A is onderhandeld.

17.02 **Marc Verwilghen**, ministre: Pour l'instant, cette prime ne sera pas octroyée au personnel de la Justice. Le pécule de vacances majoré découle de l'exécution du plan Copernic, qui ne s'applique cependant pas au personnel de l'ordre judiciaire. Or, comme j'estime que ce personnel a également droit à cette majoration, j'ai pris contact avec le ministre de la Fonction publique et de la Modernisation de l'administration. Ces pourparlers sont toujours en cours.

Het Copernicus-plan slaat echter niet op het personeel van de rechterlijke orde. Ik ben evenwel van mening dat er geen enkele aanvaardbare reden is om de personeelsleden van de griffies en de parketten uit te sluiten van een verhoging van het vakantiegeld. Daarom heb ik aan de minister van Ambtenarenzaken en Modernisering van de openbare besturen gevraagd om ook die personeelsleden van het niveau 4 tot met 2 voor het jaar 2002 en van het niveau 2+ voor 2003 dit voordeel toe te kennen naar analogie trouwens van hetgeen recent is overeengekomen met andere bijzondere korpsen. Ik geef als voorbeeld het KALOG-personeel bij de politiediensten.

De onderhandelingen over deze regeling voor het niveau 1, het niveau A in de nieuwe loopbaan bij de federale besturen, zijn nog niet definitief afgerond. Voor de magistraten en het gelijkgestelde griffie- en parketpersoneel van het niveau 1 is dit bijgevolg nog niet onmiddellijk aan de orde.

17.03 **Geert Bourgeois** (VU&ID): Mijnheer de minister, ik dank u voor uw antwoord. U zegt dat u een initiatief hebt genomen. Ik verneem dat de betrokkenen niet onder de copernicaanse opwaardering vallen. Hebt u dit initiatief al lang geleden genomen? Ik voel dat er daaromtrent heel wat onrust leeft bij de betrokken personeelsleden, dat niet begrijpt dat ze buiten die regeling vallen, terwijl dit wél het geval is voor collega's uit andere overheidsdiensten.

17.03 **Geert Bourgeois** (VU&ID): J'apprends donc que le personnel concerné ne relève pas du plan Copernic. Quand avez-vous pris l'initiative d'une concertation?

17.04 Minister **Marc Verwilghen**: Collega, het is toch al enkele weken geleden dat ik dit initiatief heb genomen.

17.04 **Marc Verwilghen**, ministre: Il y a quelques semaines de cela.

17.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, is er een bereidheid vanwege Ambtenarenzaken of is deze aangelegenheid geblokkeerd? Het is vakantie, maar ik denk dat de meeste gegadigden al zijn uitbetaald.

17.06 Minister Marc Verwilghen: Ik heb gezien dat het gradueel in aanmerking wordt genomen. Collega Van den Bossche onderzoekt momenteel deze aangelegenheid en zal ten spoedigste uitsluitsel geven.

17.07 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de minister, ik zal er dan minister Van den Bossche over ondervragen.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

De **voorzitter:** Aan de orde zijn nu de samengevoegde vragen nrs. 7701, 7702, 7703, 7704 en 7705 van de heer Geert Bourgeois.

Mijnheer Bourgeois, deze 5 vragen handelen over eenzelfde thema. Als ik ze naast elkaar leg, zou ik kunnen stellen dat ze het belang van een soort interpellatie hebben. Ik begrijp wel dat door het stellen van afzonderlijke vragen men de Conferentie van voorzitters ontwijkt. Gisteren heb ik instructies gegeven u te vragen met het kabinet contact op te nemen. Dat blijkt niet gebeurd te zijn. Als ik 5 vragen ontvang en de voorzitter van de Kamer geen "trialoge" doet moet ik de vragen agenderen. Dat is gebeurd. Als ik de vragen naast elkaar leg, kan ik niet anders dan zeggen dat de procedure goed gevonden is. Het is echter des Guten zuviel. Dat wou ik even kwijt. Ik betreurt dat er geen contact werd opgenomen met het kabinet.

17.08 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, ik wil bevestigen dat men geprobeerd heeft contact met me op te nemen. Ik zat in het partijbestuur en daarna in het dagelijks bestuur. Ik ben veel te laat op de hoogte gebracht dat ik contact moest opnemen met het kabinet. U zegt zelf dat de Kamervoorzitter de vragen toelaat. Er werd beslist over de ontvankelijkheid. Ik heb de vragen ingediend als mondelinge vragen omdat ze op het terrein brandend actueel zijn. Uw voorstel om de 5 vragen samen te voegen in 1 vraag kan ik niet aanvaarden. Ik kan deze vragen niet stellen binnen de door het Reglement voorgeschreven spreektijd van 5 minuten. Er moet een andere oplossing worden gezocht. Ofwel dien ik een interpellatieverzoek in – u suggereerde dat – ofwel stel ik elk van de 5 vragen apart ofwel dien ik de vragen opnieuw in als schriftelijke vragen. In dit laatste geval moet ik wel de garantie krijgen dat mijn vragen binnen een korte termijn beantwoord zullen worden. De 5 vragen in sneltempo afhandelen kan echter niet. Ik kan mijn vragen afdreunen en de minister zijn antwoorden. Op die manier is er echter geen ruimte voor dialoog. Dat vind ik geen goede manier van werken.

De **voorzitter:** Mijnheer de minister, wat is uw standpunt terzake?

17.09 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer de voorzitter, ik wil dit probleem wel voorleggen aan de heer De Croo. Men kan moeilijk enerzijds brieven schrijven waarin gevraagd wordt de spreektijd te

17.05 Geert Bourgeois (VU&ID): Nous sommes en période de vacances. Le dossier n'est-il dès lors pas bloqué?

17.06 Marc Verwilghen, ministre: M. Van den Bossche se prononcera très prochainement sur la question.

Le **président:** En posant cinq questions sur le même sujet, M. Bourgeois a évité la Conférence des présidents. Il n'y a pas eu de contact avec le cabinet. Je ne peux rien faire contre cette tactique, mais je me pose néanmoins des questions à ce sujet.

17.08 Geert Bourgeois (VU&ID): J'ai appris trop tard que je devais prendre contact avec le cabinet.

Ces questions sont importantes. Il est impossible de les joindre en une seule question, car dans ce cas je ne disposerais que de cinq minutes.

17.09 Marc Verwilghen, ministre: Certaines de ces questions ont aussi été posées par écrit. J'y

respecteren en anderzijds deze manier van werken toepassen. Ik beweer geenszins dat deze vragen niet belangrijk zijn. Ik heb opgemerkt dat een aantal van deze vragen ook schriftelijk werden ingediend. De termijn, 12 juli, is nog niet verstreken. Wat de schriftelijke vragen betreft, zal ik de heer Bourgeois binnen de vooropgestelde termijn antwoorden. Voor het overige stel ik voor dit voor te leggen aan de heer De Croo.

17.10 Geert Bourgeois (VU&ID): Mijnheer de voorzitter, als de minister mij garandeert dat ik binnen korte termijn een antwoord krijg ben ik bereid mijn vragen schriftelijk in te dienen.

répondrai à temps. Pour le reste, j'aimerais soumettre ce problème au président de la Chambre.

17.10 Geert Bourgeois (VU&ID): Si j'ai la certitude d'obtenir rapidement une réponse, je suis prêt à poser ces questions par écrit.

17.11 Minister Marc Verwilghen: Mijnheer Bourgeois, ik stel voor dat u de vragen schriftelijk indient. Ik zal u zo snel als mogelijk antwoorden. Een groot deel van de antwoorden is reeds voorbereid.

De **voorzitter**: Het probleem is opgelost.

*Het incident is gesloten.
L'incident est clos.*

*De openbare commissievergadering wordt gesloten om 13.02 uur.
La réunion publique de commission est levée à 13.02 heures.*